7 (37)

Temmuz 1977

MC'YE KARŞI ULUSAL DEMOKRATİK CEPHE

DİSK

TÜRKİYE
DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI
KONFEDERASYONU
AYLIK YAYINI

Politika

SAVAŞSIZ SOMÜRÜSÜZ BİR DÜNYA İÇİN

Günlük POLİTİKA gazetesinin hisselerinin büyük çoğunluğu Konfederasyonumuz ve bağlı sendikalarımız tarafından satın alındı. POLİTİKA, işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın ve anayurdumuzun çıkarlarını ve ilerici güçlerin birlik ve dayanışmasını yürekten savunan bir gazete olarak, günlük gazeteler arasındaki özel, önemli yerini aldı.
Şimdi, böylesi önemli bir silahı, tüm memlekette ve yurt dışında çalışan işçilerimiz arasında yaygınlaştırmak, gazetemizin satış miktarını artırmak için vargücümüzü kullanmak gerekiyor.
Günlük bir gazetenin önemi üzerinde uzun boylu durmaya gerek yok. Hepimiz bunu iyi biliyoruz ve hepimiz işçi sınıfımızın ve tüm ilerici güçlerin yürüttüğü demokrasi savaşımında onurlu yerini alan POLİTİKA gazetesine gereken değeri vermeliyiz.
İlerici gazeteler üzerindeki baskıyı kırmak, bayilerle ilişki kurmak, bu bayilerde POLİTİKA'nın satış miktarını öğrenmek, artan istekleri derhal DİSK Basın Yayın ve Tanıtma Dairesi'ne veya doğrudan POLİTİKA gazetesine iletmek, aynı anda bu bayilerin adını-adresini vermek, POLİTİKA'nın adını-niteliğini geniş yığınlar içinde duyurmak, satışını engelleyen bayiler varsa bu engeli aşmaya çalışmak ve mutlaka POLİTİKA'nın ülkemizin en ücra köşelerinde bile okunmasını sağlamak..
Konuyla iligli olarak, DİSK Genel Merkezinde, 21 Mayıs 1977 günü, üye sendikalarımızın Basın-Yayın ve Tanıtma Daireleri Başkanları ve uzman kadroları ile geniş bir toplantı yapıldı. Çıkan sonuçlar ve öneriler değerlendirildi. Bir GENELGE olarak Konfederasyonumuzun tüm örgüt birimlerine dek yollandı.
Bu çabaya, demokrasiden yana olan tüm ilericilerin de aktif olarak katılacaklarına, bütün DİSK DERGİSİ okurlarının da aynı anda POLİTİKA'nın da sürekli birer okuyucusu olacaklarına inanıyoruz.
Dostça selâmlarımızla,

Türkiye' de olup bitenleri öğrenmek için *Politika*

Dünyada olup bitenleri öğrenmek için *Politika*

Olaylara işçi sınıfı gözüyle bakan tek gazete *Politika*

7 (37)
Temmuz 1977

DİSK

İÇİNDEKİLER

Sahibi: Turkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adına Genel Başkan: KEMAL TÜRKLER • Yazı İşleri Müdürü: HÜSNÜ DİLLİ • İdare Yeri: DİSK, Merter Sitesi, Sendikalar Binası, Aksaray/İSTANBUL • Telefon: 75 15 53 • Bağışlar için Posta Çeki No: 96 814 • Dizgi: MET/ER Matbaası • Baskı: Yeni Ofset • Film ve Montaj: TAB GRAFİK • Baskı Tarihi: 12.8.1977

"TÜM İLERİCİ DEMOKRATİK GÜÇLERİ TÜM EMEKÇİLERİ YENİ BİR MC'NİN KURULMASINI ÖNLEME SAVAŞIMINA ÇAĞIRIYORUZ„

5 Haziran genel seçimlerinin ilanından bu yana durmadan CHP'nin hükümeti kurmasının ve sayın Cumhurbaşkanının onayladığı bakanlar kurulunun TBMM'nde güven oyu almasının demokrasinin gereği ve halkımızın isteği olduğunu tekrarlıyoruz. Neden? Güven oyu aldığı takdirde yeni hükümetin, elinde sihirli bir değnekle köklü ekonomik-toplumsal dönüşümleri gerçekleştirerek, kapitalist yapıyı değiştireceğini mi umuyoruz? Yoksa, işçi sınıfının, tüm emekçilerin ülkenin ekonomik ve siyasal yaşamında yönetimini ele geçireceklerini mi bekliyoruz? Elbette hayır. O halde neden ısrarla ve tam bir içtenlikle hükümetin güven oyu almasını istiyoruz?

Bizi bu şekilde düşünmeye ve davranmaya iten en başta gelen işçi sınıfının, tüm emekçilerin hakları, çıkarları ve özgürlükleri ile demokrasiye olan sarsılmaz bağlılığımızdır. Fazla uzağa gitmeyelim. Daha 12 Mart döneminde açık kanlı zulüm ile emekçilerin hak ve çıkarlarına karşı saldırıların nasıl iç içe gittiğini gördük, yaşadık. Emperyalist sermayeye bağımlı geri ve çarpık bir kapitalist düzende sömürünün aşırılaştırılması ancak ve ancak sömürüyü sınırlama savaşını veren işçi ve emekçilerin hak ve özgürlüklerinin ortadan kaldırılması ya da askıya alınmasıyla olanaklıdır. Mart 1971 ile Ekim 1973 arasında bu gerçeği çok acı bir şekilde yaşadık. Bu deneyim bizlere, başta işçi sınıfımız olmak üzere, geniş emekçi kitlelere, tüm ulusal demokratik güçlere daha kurulduğu ilk günden itibaren MC'ye karşı etkin ve kararlı bir savaşım vermenin gerekliliğini gösterdi. İşte bu savaşım sayesindedir ki, yüzlerce faşist cinayet ve binlerce saldırıya, kendi değiştirdikleri yasaları ve Anayasayı çiğnemelerine rağmen, gerici-faşist güçlerin iktidar örgütü MC ne sıkıyönetime gidebildi, ne DGM'yi çıkarabildi, ne de faşist darbe girişimlerinde başarılı olabildi.

DEMOKRATİK GÜÇBİRLİĞİ

Geçtiğimiz iki buçuk yıl içinde emekçilerin çıkarları ile demokratik özgürlükler arasındaki kopmaz bağı daha da duruca kavradık. Büyük sermaye sahipleri de, kendi çıkarları ile demokrasinin nasıl tabandan tabana zıt olduğunu, MC eliyle tüm ilericilere karşı kanlı bir savaş açarak bir kez daha gösterdi. İşte bu dönemde iyice keskinleşen sınıf savaşımı, demokrasi ve ilerleme güçleri ile faşizm ve gericilik güçleri arasında kıyasıya bir çatışma şeklini aldı. 5 Haziran genel seçimleri bu çatışmanın çok önemli bir dönüm noktası oldu. Hepimiz çok iyi hatırlarız. Daha düne kadar en önde gelen isteğimiz seçimlerin kazasız belâsız yapılması ve faşizmin, gerici güçlerin canına ot tıkayacak bir şekilde sonuçlanmasıydı. Evet, emekçi kitlelerin kararlı tavrını 1 Mayıs alanında gören gerici-faşist güçler seçimleri kabullenmek zorunda kaldılar. Evet, seçim sonuçları demokrasi ve ilerleme güçlerinin başarısıyla sonuçlandı. Önde gidiyoruz. Demokrasi güçleri önde gidiyor. Fakat, köşenin tam anlamıyla dönüldüğünü ve faşist güçlerle aradaki mesafenin iyice açıldığını söylemek olanaklı değil. Görkemli 1 Mayıslar, DGM girişiminin bozgunu, yapılabilen seçimler, demokrasi güçlerinin ilerlemesi, Cumhurbaşkanının bakanlar kurulunu onaylaması... Tüm bunlar siyasal güçler dengesinin demokrasiden yana olan işçi sınıfımız, emekçi halkımız lehine değişmeye devam et-

tiğini gösteriyor. Gelişme bu yönde devam edecek. Bundan en küçük bir kuşkumuz yok. Yeni bir adımın daha başarıyla atılması geleceğe daha umutla ve daha açık bir şekilde bakmamızı sağlayacak. Bu adım yeni hükümetin güven oyu almasıdır. Yani, her şeyden önce, yeni bir MC'nin kurulmasına yolu kapamak, faşizme daha kesin bir biçimde set çekmek için bunu istiyoruz. Bu nedenle, tüm ilerici demokratik kuruluş ve güçleri, tüm emekçileri hükümetin güven oyu almasını sağlamaya ve tüm demokratik yolları kullanarak yeni bir MC'nin kurulmasını önlemeye çağırıyoruz.

ACIMASIZ ANTİ-FAŞİST POLİTİKA

Az önce belirttim. Köşenin tam anlamıyla dönüldüğünü söylemek olanaklı değildir. Bu sadece, hükümetin güven oyu sorunuyla ilgili değildir. Hükümet güven oyu alsa da, gerici-faşist güçlerin kendiliğinden inlerine çekileceklerini ya da durup dururken kendilerini kapatacaklarını ve bu örgütlere üye olan genç veya yaşlı faşistlerin pişmanlık duyacaklarını, böylece kardeşliğin geleceğini sanmak büyük bir yanılgıdır. Faşizm siyasal bir akımdır ve arkasında emperyalist güçler, işbirlikçi tekelci sermayenin en saldırgan çevreleri vardır. Üstelik ülkemizdeki bu neo-faşist hareket seçim sonuçlarına göre bir grup kurmuş bulunmaktadır. Demokrasiden yanayım, demek yetmez. Faşizmin ciddi bir tehlike olmaya devam ettiği koşullarda demokrasinin korunması ve genişletilmesinin bir tek yolu vardır. Bu yolda, gücünü öncelikle geniş emekçi kitlelerinden ve ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinden alan acımasız bir anti-faşist savaşım vermektedir. Sayın Ecevit MHP'yi faşist, AP'yi de faşizme kayan partiler olarak nitelemiştir. O halde yapılması gereken bir tek şey vardır. O da faşist ve faşizan kuruluşlara soluk aldırmamaktır. Yoksa, inisiyatif yeniden bu güçlere geçer. Bunun belirtilerini daha bugünden görüyoruz. Devlet kademelerinin faşistlerden temizlenmesi doğrultusunda atılan bir kaç çekingen ve ürkek adım bile, vahşice tepkiler doğurmuştur. AP ve MHP yetkilileri sabah akşam hükümet üyelerine hakaret etmekte ve kendilerinin boğazladıkları demokrasinin boğazlandığından söz etmektedirler. Bunların basın organları, düne kadar faşist cinayetleri ve kıyımları desteklerlerken, bugün kıyımdan söz ediyorlar. Devlet kasasını yakınları için, yeğenleri için yağmalayanlar şimdi de kalkmışlar karaborsanın, kuyrukların, pahalılığın eli kulağında olduğunu söylüyorlar. Bunlar hırsız var diyerek kaçan hırsızlara benziyorlar. Böylece kitleleri hükümete ve tüm ilerici güçlere karşı kışkırtıyorlar. 1 Mayıs kanlı komplosuyla olan dolaysız ilişkisinin açığa çıkartılmasını beklediğimiz Türkeş, kendi yerleştirdiği faşistlerin yavaş yavaş da olsa temizlenmesine karşı memurları direnişe çağırıyor. Ankara valisi, anarşiyle mücadele bahanesiyle sağlık elemanlarının ilerici kitle örgütü TÜS-DER'i kapatmaktan çekinmiyor. Ve ne acıdır ki, tüm bu sözlü ve fiili saldırılar yeni bir hükümetin, CHP hükümetinin güç koşullarda olsa da icraata başladığı günlerde oluyor. Milletin hükümeti olma düşüncesi bu faşistlere, gericilere, bu yasa dışı güçlere gereken en etkin cevabın verilmesini engellememesi gerekir.

ÖNÜMÜZDEKİ ACİL GÖREVLER

Hangi partiye oy vermiş olursa olsun, sınıfsal çıkarları ne kadar farklı olursa olsun toplumumuzun büyük çoğunluğu, faşist ve ırkçı rejimler dışında tüm dünya ülkeleri CHP hükümetinin güven oyu almasını istiyor. Elbette, büyük sermaye sahipleri ile işçi sınıfının, emekçilerin bu isteminin gerekçesi, nedenleri çok farklıdır, çelişkilidir. 21.2.1977 tarihli açıklamamızda CHP'yi neden desteklediğimizi belirtmiştik. Bu nedenle bir kez daha tekrar etmiyorum. Ancak, içinde bulunduğumuz koşullarda önemli bir konuyu vurgulamakta yarar görüyorum: Hangi hükümet güven oyu alırsa alsın, DİSK işçi sınıfının hakları ve çıkarları için, demokrasinin genişletilmesi için, ulusal bağımsızlığımız için, barış ve toplumsal ilerleme için verdiği savaşımı ısrarla sürdürmeye kararlıdır. Uğrunda savaşım verdiğimiz somut istemlerimizin neler olduğunu Yönetim Kurulumuz açıklayacağı için ben tekrarlamıyorum. Önümüzde duran en acil görev toplum ve çalışma yaşamının demokratikleştirilmesi, toplumsal kazanımların genişletilmesi ve aynı anda faşist-gerici güçlerin eritilmesi için savaşım vermektir. DİSK, hükümetin bu doğrultuda atacağı adımların her zaman yanında olurken, nereden gelirse gelsin tersine davranışlarla da etkin bir şekilde savaşım verecektir. Önümüzdeki acil görevi bir kez daha somutlamakta yarar görüyorum:

- Tüm devlet kademeleri ile öğrenim kurumları ve TRT faşistlerden ve gericilerden temizlenmelidir.
- Faşist saldırı, tertib ve cinayetlerin sorumlularından, kışkırtıcılarından devlet ve hükümet olanaklarını kullanarak kendisine ve yakınlarına çıkar sağlayanlardan hesap sorulmalıdır.
- Faşist yuvalar ve örgütlenmeler dağıtılmalıdır.
- Faşizm ve ırkçılık dışında, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne konan tüm yasaklamalar ve engellerin kaldırılmasına öncelik verilmelidir.
- 1 Mayıs kanlı komplosu açığa çıkarılmalı ve suçlular saptanarak bağımsız mahkemelerde yargılanmalıdır. Bu yapıldığı takdirde, faşist darbe girişimleri ile sayın Ecevit'e suikast düzenleyen sorumlular da açığa çıkmış olacaktır.

Bu acil görevler yerine getirilmediği takdirde: yeni hükümet güven oyu alsa da işbirlikçi tekelci sermayenin emrindeki gerici-faşist güçler daha da azgınlaşacaktır, büyük sermaye için 226'yı bulmamış bir hükümetin hareket ve manevra alanını daraltmaşı daha rahat olacaktır, u-

lusal-demokratik güçlerin eylem birliği ve dayanışması büyük yararlar alacaktır. Tekrar ediyorum: DİSK bu adımların acilen atılmasını istemeye, kitlesini ve tüm ilerici kuruluşları bu yolda uyarmaya devam edecektir.

Faşist güçlere karşı etkin bir savaşım verilirken, bunların ekmeğine yağ süren maocu ve tüm bozguncu, goşist akımlarla savaşım kesinlikle ihmal edilmemelidir. İşçi sınıfına ters olan bu akımlar, demokrasi ve ilerleme savaşımına zarar verdikleri gibi, ilerici güçlerin eylem birliğini de sabote etmeye çalışmaktadırlar. Geçtiğimiz 1 Mayıs ve CHP'nin bir dizi seçim gösterisinde çıkartılan olaylar bunun en yakın örnekleridir. DİSK, özellikle üniversite gençliği içine sızmış bulunan bu bozguncular ile «yolumuz işçi sınıfının yoludur» diyen, bu yönde savaşım veren ilerici gençliği kesinlikle ayırmaktadır. İlerici gençliği işçi sınıfının saflarında ve DİSK ile dayanışma içinde görmek bizler için büyük bir güç kaynağıdır.

DİSK nereden gelirse gelsin her türlü şiddet eylemine karşıdır. Bu tür eylemlerle savaşım vermek demokratikleşmenin bir gereğidir. Bununla birlikte, maocu akımları sol içinde değerlendirmek yanlışından kaçınmak gerekir. Böylesi bir yanlış değerlendirme, bir süre sonra, şiddet eylemlerinin önlenmesi ve can güvenliğinin sağlanması gerekçesiyle demokratik kuruluşlara, işçi sınıfı hareketine karşı da yönelebilir. Dünyada bunun sayısız örnekleri vardır.

Bu arada dikkatinizi bir başka konuya da çekmek istiyorum. Bu konu sendikal hareketimizin, DİSK'in geleceği yani sınıf sendikacılığının yarınları açısından son derece önemlidir.

ÖRGÜTSEL BAĞIMSIZLIK

DİSK olarak bu güne dek hiç bir partinin iç işlerine karışmadık; hiç bir partinin örgütsel bütünlüğüne zarar verecek davranışlarda bulunmadık; hiç bir partiye kendi görüşlerimizi veya kendi sınıfsal dünya görüşümüzü dayatmaya kalkmadık; hiç bir partiyle bütünleşme veya birleşme isteğimiz olmadı. Başkalarının görüşlerine saygı duyarken, kendi görüşlerimizi de savunmaktan geri durmadık. Hiç bir zaman bizim dışımızdaki kuruluşlara kendi sloganlarımızı dayatma girişiminde bulunmadığımız gibi, onların da kendi sloganlarını bize dayatmalarına izin vermedik. Biz, hiç bir kuruluşu, tabirimi mazur görün, ele geçirme gibi sorumsuz davranışlar içine girmedik. Ama ne yaptık? Demokrasi ve ilerleme ortak noktasında birleşen tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini sağlamaya çalıştık. Bunda önemli ölçüde başarılı olduğumuzu söyleyebilirim. 1 Mayıs gösterilerimiz bu eylem birliğinin en görkemli örnekleridir. Seçim sonuçlarını da bu eylem birliği açısından değerlendirmek gerekir. Bundan sonra da, kendi örgütsel bağımsızlığımızı, ilkelerimizi savunmaya, uzlaşmacılığa taviz vermeyen sınıf sendikacılığı yolunda ilerlemeye, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen doğrultusunda verdiğimiz savaşımı sürdürmeye, ulusal demokratik güçlerin eylem birliği için her türlü çabayı göstermeye, işçi sınıfının devrimci bilimi ışığında yürümeye her zamankinden çok kararlıyız. Bu ilkelerimize karşı yapılan ya da yapılacak her türlü saygısızlık, bu saygısızlığı yapanların işçi sınıfı içinden tecrit olmasını sağlayacaktır; ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini geriletecek ve dolayısıyla gerici-faşist güçlere kan verecektir. Hangi hükümet kurulursa kurulsun, tüm yönetici arkadaşlarımın, tüm DİSK üyelerinin bu yönde davranarak DİSK'i, yani sınıf sendikacılığını güçlendirmeleri acil bir görevdir.

Değerli Arkadaşlarım,

Hepimizin bildiği gibi, Maden-İş Sendikamıza üye binlerce işçi kardeşimiz 30 Mayıs tarihinden bu yana grevdedirler. İşbirlikçi tekelci sermayenin en azgın örgütü ve İşveren Sendikaları Konfederasyonu üyesi olan MESS'in hak düşmanı tutumuna, saldırılarına karşı yapılan **bu grevler işçi sınıfının hak ve onur savaşımıdır.** Bu grevlerin başarısı, bu grevleri destekleyen herkesin, tüm işçi sınıfımızın ortak başarısı olacaktır.

HAK VE ONUR SAVAŞIMI: GREV

Hiç bir sorumlu işçi sendikası durup dururken greve gidilmesini istemez. Grev etkili, fakat tüm uzlaşma yollarının kapandığı son anda başvurulacak bir silahtır. Maden-İş Sendikamız da, işte bu noktada, bir yılı aşan görüşmelerin iyice çıkmaza girmesi üzerine ve tabanındaki üyeleriyle yaptığı toplantılarda tüm işçilerin onayını, desteğini alarak greve gidilmesini kararlaştırmıştır. Tekrar ediyorum: **Maden-İş'in grevleri işçi sınıfının hak ve onur savaşımıdır.** Bu grevlerin doğmasının baş sorumlusu MESS'tir.

Maden-İş Sendikamız neden greve başvurmuştur?

MESS grup sözleşmesini dayatmak istemektedir. Grup sözleşmesinin esas amacı, işyeri toplu sözleşme düzeninin terkedilerek, yerini işkolu sözleşmesine bırakmasıdır. Böylece işçi sendikası, o işkolundaki işveren sendikasına üye tüm işyerlerini aynı anda karşısında bulacaktır. Genel grev, dayanışma grevi, uyarı grevinin olmadığı, grev hakkının alabildiğine kısıtlandığı mevcut koşullarda grevin hemen hiç bir etkinliği kalmayacaktır. İşverenler adına işveren temsilcilerinin izleyecekleri ortak ücret politikası, sonucunda büyük bir işyeri ile orta ya da küçük bir işyerinin verecekleri ücret zamları arasında fark kalmayacaktır. Daha açıkçası, tekelleşme ve sermaye yoğunlaşması hızlanacaktır. MESS, ücret artışlarını ve sosyal hakları alabildiğine sınırlamak istemektedir. MESS Genel Sekreteri Milliyet gazetesine verdiği bir demeçte bu gerçeği itiraf etmekten çekinmemiştir. Aynen şöyle demiştir sayın Lök:

«Aşırı derecede artan işçi sendikası talepleri karşısında denge işveren kesimi aleyhine bozulmuştur. Grup sözleşmeleri böyle

bir dengeyi sağlamayı amaçlıyor.» Örneğin, MESS, işsizlik sigortası ile iş garantisinin olmadığı ülkemizde kıdem tazminatının 30 günlük yasal sınırın üstüne çıkarılmasına kesinlikle hayır demektedir. MESS, işsizlik tazminatı vermeye yanaşmamaktadır. MESS çalışma sürelerinin kısaltılmasına karşıdır. MESS yıllık ücretli izin sürelerine birer hafta eklenmesini istememektedir. DGM dediğimiz, bu baskıcı girişimi protesto ettikleri için işlerinden atılarak açlığa mahkum edilen, haklarında kara listeler düzenlenen işçilerin işlerine alınmasına kesinlikle karşı durmaktadır MESS.

Bu koşullarda yapılacak ve yapılması gereken bir tek şey vardı. O da grev.

Burada, grevle ilgili bir konuyu özel olarak vurgulamak istiyorum.

MESS'E KARŞI DAYANIŞMA

MESS'in bilinçli uzlaşmaz tutumunun gerçek nedeni, açıklamadığı nedeni siyasaldır. Örneğin MESS'in bir başka sendikayla 30 günü aşan kıdem tazminatında anlaşmış olması MESS'in gerçek amacını açığa vuran küçük, fakat çok canlı bir örnektir. Bugün, MESS'in ve üyesi olduğu İşveren Sendikaları Konfederasyonu'nun yönetimine uzmanlardan oluşan faşist görüş egemendir.

Yaptıkları açılamalarda grev eylemini vatan hainliği gibi gören, demokrasinin bir numaralı düşmanları olan bu faşist yönetimlerin gerçek amacı öncelikle DİSK'i geriletmek ve zayıflatmaktır. Çünkü DİSK, diğer demokratik kuruluşları işçi sınıfının etrafında eylem birliğine sokarak demokrasinin korunması ve genişletilmesi savaşımının en önde gelen gücü olmuştur. Çünkü DİSK, DGM girişiminde bulunan MC'nin bozguna uğramasında önemli bir rol oynamıştır. Çünkü DİSK, böylece siyasal alanda ve kamuoyunda etkin kitlesel bir siyasal baskı unsuru olmuştur. İşte esas bu nedenle, faşizme yolun kapanmaması için, işçi sınıfının bilinçlenmesini önlemek için, MESS'in faşist yönetimi DİSK'i çökertmek istemektedir. Bu amacına ulaşmak için de DİSK'in en güçlü sendikası olan Maden-İş'i çökertmevi planlamaktadır.

Öte yandan, bu faşist yönetici grubu çeşitli kirli oyunlarla bir takım işverenler üzerinde yoğun baskı kurmuşlardır. İyi ve kötü işveren ayrımı yapmıyoruz. Ancak bazı konuların tüm kamuoyunun bilmesinde yarar görüyoruz. Böylece, iyi niyetli olan tüm kesimler kimin haklı olduğunu da rahatça göreceklerdir. Bilindiği gibi, kamu iktisadi teşebbüsleri denen devlet işletmeleri faşist görüşün egemenliğindeki ve özel sektörün yönetimindeki işveren sendikalarının üyesidirler. MESS, örneğin Ereğli, Karabük ve İskenderun Demir Çelik İşletmeleri, Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu gibi devlet kuruluşlarından üyelik ve ayrıca da dayanışma aidatı almaktadır. Ülkemizin en büyük işletmeleri olan KİT'lerden böylece milyonlarca lira gelir sağlanmaktadır. Emekçi halkımızın sırtından sağlanan bu paraları MESS grevdeki işbirlikçi tekellere yardım olarak vermektedir. Yani, MESS bu paraları işçi sınıfının haklı savaşımını kırmak için kullanmaktadır. Bunu mutlaka önlemek ve KİT'lerin işveren sendikalarına üyeliklerinin yasaklanması gerekmektedir. MESS yönetimi bununla da kalmamaktadır. Örneğin, işyeri grevde olan, fakat bir noktadan sonra Maden-İş ile sözleşme yapmayı isteyen bir işverenden MESS, işverenin bu tutum içine girmesini önlemek için milyonları bulan borç senedi almaktadır. Böylece işverenin, MESS'den ayrı olarak sözleşme yapma yolu tıkanmış olmaktadır.

İşbirlikçi tekelci sermayenin en gerici, faşist kesiminin yönetiminde olan MESS'in Maden-İş Sendikamıza karşı giriştiği saldırı DİSK'e karşı, tüm sendikalarımıza karşı, kısacası sınıf sendikacılığına karşı işçi hak ve çıkarlarını alabildiğine sınırlamaya yönelmiştir. Bu nedenle, MESS'e karşı Maden-İş'in yanında bir bütün halinde yer almak, toplu grevleri ve grevdeki işçi kardeşlerimizi sadece sözle değil, özellikle maddi açıdan sonuna kadar desteklemek emekçilik onur ve ilkelerimiz gereğidir. Konfederasyon olarak, DİSK'e bağlı tüm sendikalar olarak bir bütün halinde Maden-İş'in, grevci işçi kardeşlerimizin yanındayız. Parolamız şudur: Her DİSK üyesi ayda bir yövmiyesini grevci işçilere bağışlasın. Faşist görüşlerin egemen olduğu işveren kuruluşlarının işçi sınıfımıza ve demokrasiye karşı bu saldırıları mutlaka kırılacaktır. Bu faşist saldırının başarıya ulaşmasına asla izin vermeyeceğiz. Zafer haklı olanındır. Zafer, hakları, çıkarları ve onurları için savaşım veren işçi sınıfının olacaktır. Zafer sınıf sendikacılığınındır. Zafer ulusal demokratik güçlerin eylem birliği ve dayanışmasınındır.

Son olarak da kısaca hükümet programına değinmek istiyorum:

Hükümet programında ülkemizin en önemli sorunu haline getirilen can güvenliği ve bu açıdan iç barışın önemli bir biçimde ele alınmış olması sevindiricidir.

Yıllardır sözü edilen, fakat daima siyasal alanda bir aldatmaca taktiği olarak ele alınan, fakat programlara alınmayan doğunun kalkındırılması sorununun ise birinci derecede ve ciddi bir biçimde ele alınacağının vurgulanması ise özellikle işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın demokrasinin tüm ülkede bir bütün olarak, güvence altına alınabilmesi ve ilerleme savaşımının yaygınlaştırılması açısından kıvanç vericidir.

Dış politika konusunda ise Kıbrıs sorunu ile Akdeniz bölgesi barışının birinci derecede çözüme ulaştırılacak konu olarak saptanması, komşu ülkeler ve diğer ülkeler ile kurulacak olumlu ilişkilerin açıklığa kavuşturulması ülkemizin içine düşürüldüğü yalnızlıktan kurtarılması açısından büyük önem taşımaktadır.

Genelde ekonomik çıkmazların ve sorunların çözümünde yükün dar gelirli vatandaşlar üzerine yüklenmeden ve hatta emekçi halkımız bu açıdan rahatlatıcı bir politika izleneceğinin açıklanmış olması ise programın birinci derecede gözden kaçırmadığımız ve altını çizdiğimiz en önemli yanlarından olduğunu özellikle belirtmek isterim.

TÜM ULUSAL DEMOKRATİK GÜÇLERİ EYLEM BİRLİĞİ VE DAYANIŞMA İÇİNE GİRMEYE ÇAĞIRIYORUZ

DİSK Genel Yönetim Kurulunun 2 Temmuz 1977 tarihli bildirisi, 5 Haziran seçimleri sonuçlarından bugüne dek süregelen gelişmeleri işçi sınıfı açısından en derli toplu değerlendiren ve önümüzdeki acil görevleri somutça saptayan siyasal bir belge niteliğindedir. Bu nedenle «Başyazı» yerine bu belgeyi bütünüyle yayınlamakta yarar görüyoruz. Genel Yönetim Kurulu Bildirisi güven oylamasından önce kamu oyuna açıklanmıştır. Ancak, 6 ayda bir toplanan DİSK karar organının saptadığı görev ve hedefler içinde bulunduğumuz siyasal koşullarda kurulacak hükümetin niteliği ne olursa olsun geçerlidir. Bildiri bu noktayı şöyle belirtmektedir:

«... hangi iktidar döneminde olursa olsun, sadece ana hatlarıyla burada sıraladığımız istemlerimiz için verdiği savaşımına devam edeceğini kamu oyuna duyurur.»

Bildirinin tam metnine geçmeden önce seçim sonuçlarından bugüne dek gelişen olayları sırasıyla kısaca yorumlamakta yarar vardır:

- CHP'nin oy oranını yükseltmesi başta işçi sınıfımız olmak üzere, tüm ulusal demokratik güçlerin demokrasi ve ilerleme savaşımının ortak başarısıdır.
- İktidarda olmanın olanaklarını Hitlervari faşist demagojiyle birleştiren MHP, bilinçsiz bir otorite arayışı içinde olan ve işçi sınıfı hareketinin etkisinden uzak bölgelerdeki kitlelerin oylarını almış ve 16 kişilik bir grup kurmuştur. Ayrıca AP'de, eriyen diğer sağ partilerin oylarını alarak güçlenmiştir. Bu durumda, açık faşizme dek varabilecek yeni bir MC olasılığı ortaya çıkmıştır. Bu nedenle, yeni bir MC'nin kurulmasını önlemek ve faşist harekata karşı en etkin savaşımı sürdürmek ulusal demokratik güçlerin savaşım gündeminin birinci maddesini oluşturmaya devam etmektedir.
- Ecevit'in sunduğu Bakanlar Kurulu listesinin, Demirel-Türkeş-Erbakan üçlüsünün saldırılarına karşın Cumhurbaşkanı tarafından onaylanması Korutürk'ün de yeni bir MC'nin kuruluşuna karşı olduğu anlamına gelmektedir.
- Ecevit hükümeti güven oyu alamamıştır. Yeni bir koalisyon kurulması söz konusudur. MHP'siz bir koalisyon, demokrasiden yana en geniş toplum kesimlerinin bu konudaki isteği durumundadır. Yeni bir MC'nin kurulmasını önlemek, demokrasiden yana en geniş toplum kesimlerinin ortak istemidir.
- CHP azınlık hükümetinin Konfederasyonumuz Genel Yönetim Kurulu bildirisinde ana hatlarıyla sıralanan istemlerin tümünü yaşama geçiremeyeceği açıktı. Koalisyon hükümeti durumunda bu istemlerin yaşama geçirilme olasılığı daha da azalmış görünmektedir. Bu açıdan önde duran görev, hiç kuşkusuz, koalisyonsuz ve demokrasi güçlerinden yana daha elverişli siyasal koşulların yaratılmasıdır.
- Bu koşullarda: işçi sınıfının kendi içindeki birliğini ve tüm ulusal demokratik güçlerle eylem birliğini ve dayanışmayı oluşturması, pekiştirmeyi günümüzün en acil görevi ve gereksinimidir.

DİSK Genel Yönetim Kurulu

DİSK GENEL YÖNETİM KURULU BİLDİRİSİ

5 Haziran genel seçimlerinin demokrasi ve ilerleme güçleri ile faşizm ve gericilik güçleri arasındaki çatışmanın çok önemli bir dönüm noktası olduğunu ve seçim sonuçlarına göre CHP'nin oy oranını arttırmasını, bu partiye oy verilmesi çağrısında bulunan tüm ulusal demokratik güçlerin ortak başarısı olarak değerlendiren Genel Yönetim Kurulumuz, güçler dengesinin demokrasiden yana olan işçi sınıfımız ve emekçi halkımızdan yana hızla değişmeye devam ettiği seçim sonrası siyasal koşullarında:

— **Öncelikle, DGM, sıkıyönetim ve faşizm demek olan MC'nin tüm demokratik yollar kullanılarak kurulmasını önlemek,**

— **CHP Hükümetinin güven oyu almasını sağlamak,**

— **Demokrasinin korunması ve genişletilmesi ile toplumsal ilerleme savaşımını tehdit etmeye devam eden faşizm tehlikesine ve tüm gerici-faşist güçlere karşı acımasız anti-faşist bir politika uygulanması için,**

başta DİSK üyeleri ve bütünüyle işçi sınıfımız olmak üzere, tüm alınteriyle geçinenleri, tüm ulusal demokratik güçleri eylem birliği ve dayanışma içine girmeye, dayanışmalarını pekiştirmeye çağırır.

Sayın Ecevit'in de MHP'yi faşist, AP'yi faşizme kayan partiler olarak nitelemesini önemle dikkate alan; faşizmi, arkasında emperyalist ve işbirlikçi tekelci sermayenin en militarist, en şoven kesimlerinin olduğu siyasal bir akım şeklinde değerlendiren; geçtiğimiz MC döneminde «kardeş kavgası» değil, faşist cinayet ve saldırıların sürüp gittiğini saptayan; kendisini güçlü hissettiği anda parlamentoya son verme amacını güden faşist harekete karşı, sadece parlamento içinde savaşım vermenin etkili olamayacağını gören Genel Yönetim Kurulumuz, faşizm tehdidinin kesin bir şekilde boşa çıkarılması ve buna bağlı olarak MHP ve AP'nin kitle tabanlarının alabildiğine daraltılması için öncelikle ve derhal:

— **Sadece Danıştay kararlarının uygulanması ile yetinmeden en etkin ve süratli önlemler alınarak, tüm devlet kademeleri ile öğrenim kurumları ve TRT'nin faşistlerden ve gericilerden temizlenmesini,**

— **Faşist saldırı, tertip ve cinayetlerin sorumlularından, kışkırtıcılarından, devlet ve hükümet olanaklarını kullanarak kendilerine ve yakınlarına çıkar sağlayanlardan hesap sorulmasını ve bu gibi kişilerin derhal Yüce Divan'a sevkedilmesini,**

— **1 Mayıs kanlı komplosunun açığa çıkanlarak suçlularının saptanmasını ve bağımsız mahkemelerde yargılanmasını,**

— **Faşist yuvaların ve örgütlenmelerin dağıtılmasını,**
— **Faşizm ve ırkçılık dışında, düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne konan tüm yasaklamalar ve engellerin kaldırılmasını,**

talep eder ve anti-faşist politikanın bu en acil görevlerinin yerine getirilmesi için DİSK'in üstüne düşeni fazlasıyla yapmaya hazır olduğunu kamu oyuna duyurur.

MAOCU AKIMA KARŞI ETKİN SAVAŞIM

Goşist ve özellikle maocu akımların, faşist cinayet ve saldırıların yoğunlaşmasına önemli bir zemin hazırladığını; işçi sınıfına ters olan bu unsurların sendikal bütünlüğümüzü bozmak, örgütlediğimiz veya diğer ilerici kuruluşların düzenledikleri kitle eylemlerini provoke etmek, ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini ve sosyalist ülkelerle gelişmekte olan ilişkileri kundaklamak için özel çaba harcadıklarını saptayan Genel Yönetim Kurulumuz:

- **Bu akımlara karşı verilen savaşımın daha etkin bir şekilde sürdürülmesini ve özellikle maocu unsurların daha hızlı bir şekilde tecrit edilmesini,**
- **Buna karşılık, başta bugüne dek tam bir dayanışma ve dostluk ilişkileri içinde bulunduğumuz ilerici ve demokratik kuruluşlar olmak üzere, DİSK ilkelerine, izlediğimiz politikaya ve işçi sınıfının bilimine saygısız davranışlarda bulunmayan tüm güçlerle dayanışmanın ve eylem birliğinin daha etkin bir şekilde sürdürülmesini,**

günümüz koşullarının, demokrasi savaşımının ve işçi sınıfı biliminin kaçınılmaz görevi olarak görür.

ÖRGÜTSEL BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRATİK GÜÇBİRLİĞİ

Türkiye işçi sınıfının demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olan konfederasyonumuzun: sınıflararası işbirliğini veya sınıf uzlaşmacılığını kesinlikle reddettiğini, bu nedenle kapitalizm ile sosyalizm arasında üçüncü bir yol görmediğini; tüm çalışmalarına sendikal demokrasinin (tabanın söz ve karar sahibi olması) egemen olduğunu, aynı zamanda bir kitle örgütü olduğu için, örgüt bütünlüğüne karşı yönelmedikçe, Genel Kurulda ve organlarda saptanan kararlara karşı düşmanca davranmadıkça, DİSK ilkelerini açıkça çiğnemedikçe, DİSK Anatüzüğüne uygun davranmadıkça, her DİSK üyesinin istediği siyasal eğilim ya da partiyi savunmakta özgür olduğunu; tersi davranışlar içinde bulunanların ise işçi sınıfının sendikal birlik savaşımına ve sınıf sendikacılığına ihanet içinde olduklarını bir kez daha vurgulamakta yarar gören Yönetim Kurulumuz, özellikle günümüz koşullarında DİSK'in örgütsel bağımsızlığının her zamankinden daha büyük bir özen ve dikkatle korunması gerektiğini ısrarla belirtir.

Örgütümüzün hiçbir kuruluşa kendi ilkelerini, kendi anlayışı ve sloganlarını dayatma, ya da herhangi bir kuruluşun iç işlerine karışma girişiminde bulunmadığını bir kez daha belirleyen Genel Yönetim Kurulumuz:

- **Yukarıda sıraladığımız ilkelerimize ve görüşlerimize saygı göstermeyen; iç işlerimize karışmaya ve böylece örgütsel bütünlüğümüzü zedelemeye veya sendikaların kendi partileriyle bütünleştirilmesine yönelik davranışlara karşı gereken sert tepkinin gösterileceğini,**
- **Görüş ayrılıklarına rağmen, demokrasi ve ilerleme ortak noktasında birleşen tüm kuruluş ve güçlerin eylem birliği ve dayanışmalarını sağlamlaştırmalarını; bunu önleyici davranışlardan kaçınmalarının; faşizm ve gericilik güçlerine karşı saflarını daha da sıklaştırarak eylem birliği içinde olmalarının günümüzün kaçınılmaz görevi olduğunu,**

acil bir zorunluluk sayar.

MESS'E KARŞI DAYANIŞMA

Faşist yönetimin egemenliğinde olan MESS'in, kıdem tazminatının ve yıllık ücretli izin süresinin artırılması; çalışma sürelerinin kısaltılması; DGM girişimini protesto ettikleri için işlerinden atılan ve haklarında kara listeler düzenlenen işçilerin işlerine alınması konularında uzlaşmaz bir tutum içinde olduğunu ve grup sözleşmesi adı altında işkolu toplu sözleşme düzenini egemen kılmak istediğini; demokrasi savaşımının en etkin güçleri arasında yer alan ve önemli bir siyasal baskı unsuru haline gelen DİSK'i zayıflatmak, giderek çökertmeyi hedeflediğini ve bu amaçla DİSK'in güçlü sendikalarından MADEN-İŞ'e saldırdığını saptayan Genel Yönetim Kurulumuz:

- **DİSK'e bağlı sendikaları, maddi ve manevi desteklerini arttırmaya,**
- **İlerici yurtsever kuruluşları dayanışmalarına hız vermeye,**

çağırır ve zaferin mutlaka grevci işçilerin, tüm işçi sınıfının, ulusal ve uluslararası dayanışmanın olacağı inancını vurgular.

TOPLUM VE ÇALIŞMA HAYATININ DEMOKRATİKLEŞTİRİLMESİ

Genel Yönetim Kurulumuz:

- Başta 141 ve 142 olmak üzere, faşizm ve ırkçılık dışında düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayan tüm yasa hükümlerinin kaldırılmasını,
- Dernekler Yasası, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü Yasası, Basın Yasası, Siyasi Partiler Yasası, Üniversiteler Yasası gibi içinde faşizan nitelik taşıyan tüm yasaların demokratik bir öz ve işleyişe kavuşturulmasını,
- İşçilerin istedikleri sendikayı serbestçe seçme hakkı olan ve gizli oy açık sayıma dayalı referandum hakkının yasalaştırılmasını,
- Lokavtın yasaklanmasını,
- İşçi-memur ayrımı yapmadan tüm çalışanlara grevli-toplu sözleşmeli sendikalılaşma hakkı tanınmasını,
- Hangi görevde veya meslekte bulunursa bulunsun, 18 yaşını doldurmuş herkese ve yurt dışındaki vatandaşlarımıza oy hakkı verilmesini,
- İşsizlik sigortasının kurulmasını,
- Anayasal çalışma hakkı ile sendikalılaşma hakkını bir çırpıda ortadan kaldıran İş Yasasının 13 ve 17. maddelerinin yasadan çıkarılmasını,
- Haftalık çalışma süresini, 40 saate indirme doğrultusunda gerekli önlemlerin alınmasını ve yıllık ücretli izin süresine en az bir hafta daha eklenmesini,
- 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak ilan edilmesini ve bunun için yasada gerekli değişikliğin yapılmasını,
- Sendikalarımızın uluslararası sendikalarla ilişkilerini ve dayanışmasını geliştirici yasa değişikliklerinin yapılmasını,
- İşkolları sayısının fazlalığı uygulamada çok sayıda küçük sendikaların doğmasına yol açtığı için uluslararası normlar da göz önüne alınarak işkolları sayısının azaltılmasını ve 16 işkolu ilkesinin benimsenmesini,
- Üyesi olduğu için verdiği aidatlarla işveren sendikasının bir grev karşısındaki tutumunu destekleyen, hatta devletin iş bulmak zorunda olduğu yurttaşları işsizliğe ve açlığa mahkum kılacak bir lokavt kararını bu yolla finanse etme durumunda kalan Kamu İktisadi Teşebbüslerinin işveren sendikalarına üye olmasının önlenmesini ve yasa hükümlerinin bu doğultuda yeniden düzenlenmesini,
- Grev hakkına konan tüm kısıtlamaların kaldırılmasını ve 274, 275 sayılı yasalar ve bu konu ile ilgili diğer yasalardaki hükümlerin demokratikleştirilmesini,
- Genel grev, dayanışma grevi, uyarı ve sempati grevi hakkının tanınmasını,
- Sosyal Sigortalar Kurumu'nun demokratikleştirilmesini, işveren borçlarının derhal ödettirilmesini, kurum gelirlerinin amaç dışında kullanılmasının önüne geçilmesi için önlemler alınmasını, kurumun ilâç fabrikası kurma yetkisinin yaşama geçirilmesini, sigortasız kaçak işçi çalıştırılmasının önlenmesini,
- Tüm çalışanların sosyal güvenliğe kavuşturulmasını ve sosyal güvenlik kurumlarının birleştirilmesi yoluna gidilmesini,
- İşçi, memur ve tüm çalışanlar yararına yeni ve demokratik bir vergi sisteminin getirilmesini, asgari geçim indiriminin en az asgari ücret düzeyine yükseltilmesini ve asgari ücretten vergi alınmamasını, asgari ücretin iki yılda bir değil günün koşullarına göre saptanmasını,
- Yurt dışındaki işçilerimizin emeklilik ve diğer sosyal güvenlik haklarının Türkiye'deki ile birleştirilmesini, gerek işçimizin gerekse işverenin ödediği primlerin SSK'na aktarılmasını, ayrıca bu işçilerimizin mesleki, dil, genel ve ulusal eğitimi ile ilgili tüm önlemlerin alınmasını, ikili işgücü ve sosyal güvenlik anlaşmalarının ulusal onurumuzu ve işçilerimizin çıkar hak ve özgürlüklerini gözetici biçimde yeniden ele alınmasını ve bu konudaki çalışmalara temsil gücü olan sendikal konfederasyonların da katılmasını,
- Sıkıyönetim yasasının demokratikleştirilmesini,
- Olağanüstü baskı mahkemelerinin kurulmasına yol açan düzenlemelerin kaldırılmasını,
- Belediyelerin yetkilerinin genişletilmesini ve özellikle mali güçlerinin arttırılmasını, buna karşılık valiliklerin yetkilerinin daraltılmasını ve siyasal baskı aracı olmaktan çıkarılmasını,
- Başta tarım ve orman işçileri olmak üzere tüm çalışanların, bu arada ev hizmetleri gören kadın emekçilerin iş yasası kapsamına alınmasını, bununla ilgili ek düzenlemelerin getirilmesini,
- Kadın emekçilere karşı uygulanan ücret ve sosyal ayrım politikasının önlenmesini, ve her konuda, yasa önünde, eşitliğin sağlanmasını, ayrıca, doğum izninin doğumdan 3 ve doğumdan sonra 3 ay olmasını, sayısal kısıtlamanın kaldırılarak kreş ve emzirme odası konularında işverenlerin yasal zorunluluklarını yerine getirmelerini sağlamak için etkin önlemlerin alınmasını, SSK ve belediyelerin bölgesel kreşler açma yükümlülüğünde tutulmasını,
- Eğitimin parasız olmasını, öncelikle ilk-orta ve lise ders kitaplarının baştan sona yeniden yazılarak çağdaş ve demokratik bir öze kavuşturulmasını, özel okul ve dershanelerin kapatılmasını, ülkenin dört bir yanını kapsayan geniş bir eğitim seferberliğinin açılmasını, çırak ve genç işçilere günde 2 saat ücretli eğitim izninin sağlanmasını,
- Topraksız ya da az topraklı köylünün alet, teçhizat ve işletme sermayesiyle donatılmasını da

içeren bir toprak ve tarım reformunun bütün yurtta aynı anda ve süratle yayılmasını, toprak reformunun güçlü bir kooperatifçilik hareketiyle bütünleştirilmesini,

- **Başta petrol olmak üzere tüm doğal zenginliklerimizin kamulaştırılmasını,**

talep eder ve konfederasyonumuzun uğrunda savaşım verdiği bu istemlerin yaşama geçmesini sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen savaşımında önemli kazanımlar olarak değerlendirir.

Güven oyu almasını istediğimiz Ecevit Hükümetinin, içinde bulunduğu koşullarda bu istemlerin tümünü gerçekleştiremeyeceği kanısında olan Genel Yönetim Kurulumuz, yaşama geçmeyen istemlerimizin gerçekleşmesi için, gerekli olan siyasal koşulların yaratılması ve hangi iktidar döneminde olursa olsun, sadece ana hatlarıyla burada sıraladığımız istemlerimiz için verdiği savaşımına devam edeceğini kamu oyuna duyurur.

BARIŞÇI VE ANTİ-EMPERYALİST POLİTİKA

CHP'yi destekleme kararı gerekçemizde belirtildiği gibi, DİSK:

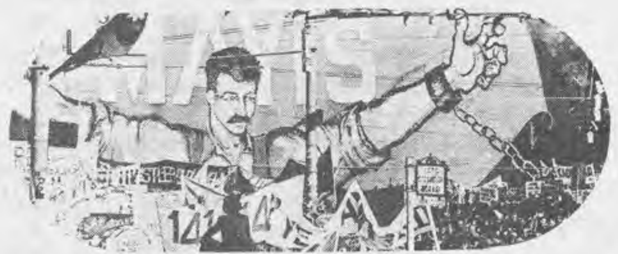
- **NATO'dan ve CENTO'dan çıkılması, ikili kölelik anlaşmalarının yırtılıp atılması, askeri üs ve tesisleriyle birlikte tüm yabancı askerlerin ülkemizden çıkartılması ve genel olarak ulusal bağımsızlığımız için,**
- **Faşizmin maddi temeli ve kaynağı olan emperyalist ve işbirlikçi tekellerin egemenliğinin engellediği ve gerçekleşmesi için köklü dönüşümleri gerektiren toplumsal kurtuluş ve ilerleme için,**
- **Tüm asker! blokların kaldırılmasını, nükleer ve diğer kitle imha silahlarının yasaklanması ile genel ve tam silahsızlanmayı, Helsinki Sonuç Senedi kararlarının uygulanmasını, siyasal yumuşamanın askeri yumuşamayla bütünleştirilmesini ve komşularımızla saldırmazlık anlaşmaları yapılmasını, çok yönlü ilişkilerin geliştirilmesini içeren kalıcı, adil ve sürekli bir dünya barışı için,**

verilen savaşımın ilerleyerek hedefine varması için bu hedefte birleşen tüm güçlerle birlikte ve örgütsel bağımsızlığı içinde savaşımını sürdürecektir.

Genel Yönetim Kurulumuz, konfederasyonumuza tüm sendikaları, onların yerel örgütlerini, tüm DİSK üyelerini örgütsel bağımsızlığımız ve bütünlüğümüz içinde, DİSK ilkeleri ve işçi sınıfının devrimci bilimi ışığında, demokratik güç ve eylem birliği anlayışına ters düşmeden bu açıklamada yer alan görüş ve istemler doğrultusunda savaşım vermeye çağırır.

Genel Yönetim Kurulumuz, konfederasyonumuza bağlı tüm örgütleri ve işçileri: kendi iç bütünlüklerini daha da pekiştirmeye, işkolunda tek sendika olma hedefine varmak için örgütlenme çalışmalarını yoğunlaştırmaya, DİSK'i ülkemizin tek sendikal örgütü yapma doğrultusunda savaşım vermeye ve sınıf sendikacılığı anlayışından tek bir adım geri atmamaya çağırır.

Kemal TÜRKLER : "emekçi halktan yana bir sağlık politikası, ancak düzen değişikliği ile mümkündür,,

Türk Tabibleri Birliği'nin 26. Genel Kurulu'na DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in başarı mesajıdır.

Sayın Başkan,

Değerli Arkadaşlar,

Çalışmalarımın yoğunluğundan dolayı Birliğinizin Genel Kurulu'na katılamıyorum. Anlayışla karşılayacağınıza inanıyorum. Ancak, emekçi halkımız yararına bir sağlık politikasının uygulanması ve demokrasinin genişletilmesi savaşımında DİSK olarak sizlerle birlikte olduğumuza inanmanız isteriz. Bu düşünceyle işçi sınıfımızın demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK adına XXVI. Genel Kurulunuzu saygıyla selamlarım.

Özellikle son iki buçuk yıl içinde son derece ağır siyasal ve ekonomik koşullarda savaşım verdik, yaşadık. Hepimizi birleştiren en önemli düşünce ve özlem faşizme geçit vermemekti, bir an önce demokratik bir ortama kavuşmaktı. Yüzlerce faşist cinayete, kıyıma, saldırıya rağmen işçi sınıfımızın başını çektiği, Türk Tabipleri Birliği'nin de ayrılmaz bir parçası olduğu ulusal demokratik güçlerin kararlı savaşımı gerici-faşist karması MC'yi iktidardan uzaklaştırdı. İleri demokratik bir düzen doğrultusunda verdiğimiz savaşımın önümüzdeki görevleri son derece açıktır. İşçilerin, tüm emekçilerin, ilericilerin ortak başarısını korumak, demokratik hak ve özgürlükleri, genişletmek, daha ileri toplumsal kazanımlar için çalışmak ve gerici-faşist güçleri eritmek bizce en önemli görevlerimiz arasındadır. Bu görevlerin yerine getirilmesinin temel koşulu hiç kuşkusuz CHP'nin de içinde bulunduğu tüm ulusal-demokratik güçlerin en geniş eylem birliği ile dayanışmasını güçlendirmektedir.

Emekçi halktan yana bir sağlık politikasının oluşturulmasında Türk Tabipler Birliği'ne çok önemli görevler düştüğü inancındayız. Diğer sorunlarda olduğu gibi, sağlık sorununun da köklü çözümü köklü bir düzen değişikliğiyle olanakladır. Ancak, hemen bugünden itibaren halk, çevre ve işçi sağlığına ilişkin en acil sorunların çözümü doğrultusunda adımlar atmanın olanaklı olduğu kanısındayız. Bu açıdan öncelikle halkımızın eşit ve parasız bir şekilde yeterli sağlık hizmetine sahip olmasını temel bir hak olarak tanıyan Anayasanın 49. maddesi uygulanmalıdır. Ayrıca Ocak 1961 tarihli «Sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi» konulu yasanın bir an önce yaşama geçirilmesinde büyük yarar vardır. Halktan yana ciddi ve etkili bir sağlık politikasının uygulanmasının ön koşulları arasında bu alana ayrılan bütçenin önemli ölçüde arttırılması ile sağlık politikasının oluşturulması çalışmalarına başta birliğiniz olmak üzere ilgili diğer kuruluşların da katılması yer almaktadır. Bu arada, emekçilerin tüm bakım, tedavi, ilâç gibi hizmetlerden parasız yararlanma olanağına kavuşması; full-time çalışma zorunluğunun getirilmesi; ilâç sanayinin devletleştirilmesi doğrultusunda öncelikle ilâç hammadde ithalâtının devletleştirilmesi ve ilâç üretimin denetlenmesi; sağlık hizmetleri konusunda bölgesel dengesizliğin giderilmesini sağlamak büyük önem taşımaktadır.

Bugüne dek birliğinizin bu konularda yaptığı çalışmalar, özellikle, düzenlediğiniz Sağlık Haftası kamuoyunda büyük bir ilgi uyandırmıştır.

Genel Kurulunuzun halkımızın sağlık sorunlarını bir kez daha saptayarak bu sorunların çözümüne ilişkin somut önerileri geliştireceğine inanıyoruz. Diğer demokratik sağlık örgütleriyle yapacağınız ortak çalışmalar hiç kuşkusuz daha da verimli ve yeni hükümetin bu konudaki çabalarına yardımcı olacaktır.

Türk Tabipleri Birliği ile dayanışmamızı daha da pekiştirmenin gerek halktan yana çağdaş bir sağlık politikasının oluşturulması, gerekse ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımında daha ciddi katkıları olacaktır. Birliğiniz yönetici ve üyelerini DİSK adına bir kez daha selâmlar, Genel Kurulunuza başarılar dilerim.

DAHA İLERİ BAŞARILARA DOĞRU

DİSK'in kurucu sendikalarından Lastik-İş'in 19'ncu Genel Kurulu 27-28 Haziran 1977 tarihlerinde İstanbul'da yapıldı. 28 nci kuruluş yıldönümü geçtiğimiz nisan ayı içinde kutlayan ve İzmir'de bununla ilgili bir de gece düzenleyen Lastik-İş Sendikasının 2 gün süren olağan Genel Kurulu'nu, Genel Başkan Vekili Kenan AKMAN bir konuşma ile açtı. Genel Kurul sonunda Rıza KUAS yeniden Genel Başkanlığa seçildi. Kenan AKMAN'ın Genel Başkan Vekilliğine, Celal KÜÇÜK'ün Genel Sekreterliğe getirildiği seçimlerde Genel Sekreter yardımcılıkları şöyle belirlendi : Niyazi KUAS, Osman ÖZKAN, Ali GÜMÜŞ, Erdoğan TUT, Türker AZAKLI.

Genel Yönetim Kurulu Üyelikleri ise, Yürütme Kurulu üyelerine ilaveten şu arkadaşlarımızdan oluştu : Kemal YILMAZ, Musa ÖZEN, Fikri TANTA, Hüseyin ÇAKMAK ,D. Ali YALNIZ, Yahya DENİZ, Türker ÇINAR.

Genel Denetim Kurulu üyeliklerine Talat ÖZ, Cevdet PEHLİVAN ve Erdinç IŞIKSEVER. Genel Onur Kurulu üyeliklerine ise Mustafa GÜLDERE, İrfan GEZBUL, Mehmet AKKUŞ getirildiler.

Lastik-İş Sendikası'nın, üst Kurul (DİSK) delegasyonu ise şöyle belirlendi : Rıza KUAS, Erdoğan TUT, Musa ÖZEN, Durmuş ÖZTÜRK, İsmail CURA, Selim SÜLEYMANOĞLU, D. Ali YALNIZ, Fahrettin ÇELİK, Nail KARAKAŞ ve Musa PARLAK.

Lastik-İş Sendikamızın 19 ncu Genel Kurulu'nda demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkeleri doğrultusunda ve önümüzdeki dönemin çalışmalarına ışık tutan çeşitli GENEL KURUL KARARLARI alındı. Bu kararları dergimizin gelecek sayısında okurlarımıza sunacağız.

DİSK Dergisinin bu sayısında, DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in Genel Kurul'da yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz.

Genel Kuruldan bir görünüş

Lastik-İş Sendikası 19 uncu Genel Kurulunda bir konuşma yapan DISK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER, düşünme ve örgütleme özgürlüğü üzerindeki yasaklamaların kaldırılması gereğini bir kez daha belirtirken, faşist yuvaların dağıtılmasının da tüm işçi ve emekçilerin yığınsal istemi durumunda olduğunu yineledi.

K. Türkler :
DİSK' İN EN BİRİNCİ ÖDEVİ: SİYASAL EĞİLİMİ NE OLURSA OLSUN TÜM EMEKÇİLERİN İNSANCA YAŞAM VE ÇALIŞMA KOŞULLARINA KAVUŞMASI İÇİN SAVAŞIM VERMEKTİR...

Kemal TÜRKLER özetle şöyle konuştu :

«MC'nin ilerici-yurtsever kanı üzerine kurduğu iki yıllık saltanat sona erdi. Bu sonuca işçi sınıfımızın başını çektiği ulusal demokratik güçlerin birlikte verdikleri savaşımla ulaşıldı. Şimdi sıra gerici faşist güçlere, özellikle AP ve MHP'ye soluk aldırmadan elde edilen başarıyı korumak ve sağlamlaştırmaktır. Şimdi sıra, faşizmin ve gericiliğin kaynağı olan tekelci sermayenin her türlü bölücü ve saldırgan oyunlarını boşa çıkarmaktır. Şimdi sıra demokratik sendikal ve siyasal hak ve özgürlükler ile toplumsal kazanımları alabildiğine genişletmektir. Her ilericinin boynunun borcu olan bu görevleri yerine getirebilmenin temel koşulu, geçmiş iki buçuk yıllık dönemin hesabını sormak ve parlamento içindeki ve dışındaki tüm ulusal demokratik güçlerin sürekli eylem birliğini oluşturmak, güçlendirmek, pekiştirmektir.»

Biliyorsunuz sendikal bir örgüt olarak DİSK'in en birinci ödevi, siyasal eğilimi ne olursa olsun, tüm işçilerin, tüm emekçilerin insanca yaşam ve çalışma koşullarına kavuşması için savaşım vermektir. Ancak, yine çok iyi biliyorsunuz ki, eğer ekonomik-toplumsal ve kültürel alanlarda insanca yaşam koşullarına kavuşamıyorsak bunun tek nedeni içinde yaşadığımız sömürü düzenidir. Bu nedenle biz, insanca bir yaşamın en temel koşulu, sömürü düzenine son vermektir; üretim araçlarının mülkiyetinden üretimin planlanmasına ve

dağılımına kadar her şeyde sadece emekçiler söz ve karar sahibi olmalıdır, diyoruz. Oysa, bugünkü düzenin efendileri olan büyük sermaye ve büyük toprak sahipleri ne yapıyorlar?

Onlar, bu aşağılık sömürü düzenleri devam etsin, sömürü ve kârları artsın diye, emekçilerin haklarını gaspediyorlar; sömürüsüz ve baskısız özgür bir düzen için savaşım veren işçileri, aydınları, kuruluşları baskı altında tutmak ve yıldırmak istiyorlar. Fiyat artışlarının nedeni ücret artışlarıdır, diyebilecek kadar soysuzlaşabilen bu bir avuç parababası zorlandıkça, toplumsal ve siyasal uyanış yükseldikçe baskıyı ve zulmü alabildiğine arttırıyorlar. Bu nedenle biz demokrasi ve ilerlemenin baş düşmanı işbirlikçi tekelci sermayenidir derken sonuna kadar haklıyız. Bu nedenle biz öncelikle ileri demokratik bir düzenin yerleşmesinin baş koşulu işbirlikçi tekelci sermayenin ekonomik ve siyasal iktidarının son bulmasıdır, diyoruz. Geçtiğimiz dönemde MC'ye etkin bir savaşım verdik. Bundan böyle de demokrasinin genişletilmesi ve daha ileri toplumsal kazanımlar elde etmek için savaşım vereceğiz. Her ikisinin de önümüzdeki somut hedefi sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzenin kurulmasıdır.

DİSK, bu dönemde, meclislerin bugünkü yapısıyla kapitalist düzeni değiştirici köklü ekonomik ve demokratik toplumsal dönüşümlerin gerçekleşmesini beklememektedir. Hatta, CHP'nin de, Sayın Ecevit'inde belirttiği gibi kendi programını bütünüyle uygulaması beklenmeyebilir. Ancak, CHP'nin 226'yı bulamadığı koşullarda da demokrasiyi ve toplumsal hakları genişletici, ilerletici adımlar atmak olanaklıdır. Tüm toplum ve çalışma yaşamının demokratikleştirilmesi şeklinde sloganlaştırdığımız anti-faşist politikanın önde gelen ilk görevlerini somutlamakta yarar görüyorum:

— Tüm devlet kademeleri faşistlerden ve gericilerden temizlenmelidir.
— Faşist saldırı, tertip ve cinayetlerin sorumlularından, devlet ve hükümet olanaklarını kullanarak kendisine ve yakınlarına çıkar sağlayanlardan hesap sormalıdır.
— 1 Mayıs kanlı komplosu açığa çıkarılmalı ve suçlular saptanarak cezalandırılmalıdır. Bu yapıldığı taktirde, faşist darbe girişimleri ile Sayın Ecevit'e suikast düzenleyen sorumlular da açığa çıkacaktır.
— Faşist yuvalar dağıtılmalıdır.

Demokrasinin genişletilmesi konusunda, öncelikle faşizmin dışında düşünme ve örgütlenme özgürlüğüne konan tüm yasaklamalar ve engeller kaldırılmalıdır.

İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın daha ileri haklara kavuşması, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen savaşımını ilerletecek ve tekelci sermayenin emrindeki gerici-faşist güçlerin saldırılarını sınırlayacak, MHP ile AP'nin kitle tabanı önemli ölçüde daraltılacaktır.

Bu görevleri başarıya ulaştırmak ancak ve ancak, tüm tekel dışı katmanların, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliği ve dayanışmasıyla olanaklıdır. Sadece parlemento içi siyasal güçler dengesine ağırlık vererek bu görevleri sonuca ulaştırmak elbette olanaklı değildir. Bu nedenle, parlemento içindeki ve dışındaki tüm ilerici güçlerin aktif eylem birliği ve dayanışması mutlaka gerçekleştirilmelidir. Aksi taktirde, ne demokrasiyi genişletmek, ne de AP ve MHP'yi bir iktidar alternatifi olmaktan çıkarmak olanaklıdır.

KONUKLAR VE MESAJLAR

Genel Kurul'da ayrıca, Lastik-İş Sendikası Genel Başkanı Rıza KUAS'ın bir mesajı Celal KÜÇÜK tarafından okunmuş, Barış Derneği Başkanı Mahmut DİKERDEM, Petrol ve Kimya Sanayii İşçileri Sendikası Genel Başkanı ve DİSK G. Başkan Vekili Mehmet KILINÇ, Maden-İş Sendikası Basın-Yayın ve Eğitim Daireleri Müdürü Süleyman ÜSTÜN, Türk Tabipler Birliği Başkanı Erdal ATABEK ve Avukat İbrahim TÜRK birer konuşma yapmışlardır.

Lastik-İş Sendikası'nın Genel Kurulu'na başarı mesajı yollayan kişi ve örgütler ise şöyledir: Bülent ECEVİT, Hayrettin UYSAL, Erol TUNCER, Dr. Lütfi DOĞAN Orhan EYÜPOĞLU, Ali TOPUZ, Aytekin KOTİL, Köy-Koop. Gen. Başk. Ahmet ALTUN, Tekstil Sendikası Gen. Başk. Rıza GÜVEN, Yunus KARA, TEK-İŞ Sen. Gen. Başk. Selahattin

SAYIN, Teknik-İş Send. Gen. Başk. Turhan ATA, Turizm-İş Send. Gen. Başk. Ömer ÜLKÜ, Hür-Cam-İş Send. Gen. Başk. Feridun ERTUŞ, Maden-İş Send. Yürütme Kurulu adına Mehmet ERTÜRK, Has-İş Send. Gen. Başk. Vek. Düzgün HALİS, T. Gıda-İş Send. Gen. Başk. Vek. Ahmet ERTAN, Baysen-İş Send. Yürütme Kurulu, DİSK 2. Bölge Tem. Bektaş AVŞAR, DİSK 1. Bölge Tem. Ali KAYA, Kıbrıs Dev-İş Fed. Gen. Başk. Hasan SARICA, Kıbrıs Türk Öğretmenler Send. Gen. Sek. Esat VAROĞLU, TÖB-DER İst. Şb. Başk. Talip ÖZTÜRK, İş Müfettişleri Der. Gen. Başk. Ahmet EROL, İlerici Kadınlar Derneği (İKD) Gen. Başk. Beria ONGER, İlerici Gençler Der. (İGD) Gen. Başk. Ahmet Muhtar SÖKÜCÜ, Doğu Karadeniz Kültür Der. Gen. Başk. Orhan AKBULUT, Tüm Yük. Teknikerler Der. Gen. Başk. Cihan HAMSİ, Kıbrıs Yük. Öğr. Gençliği Der. (KÖGEF) Gen. Sek. Yusuf MUSTAFA, İlerici Mimarlar Derneği, D. Yapı-İş Send. Gen. Başk. İbrahim ÇETKİN.

MESS EZİLECEKTİR

DISK'e bağlı Tek-İş Sendikasının Olağanüstü Genel Kurulu 17-18 Haziran günlerinde Ankara'da toplandı.

Tek-İş Sendikası Genel Kurulunu **«Barış, bağımsızlık, demokrasi, toplumsal ilerleme ve sosyalizm mücadelesini hiç bir gücün durduramıyacağını»** belirterek açan sendika genel başkanı Selâhattin SAYIN, **«işçi sınıfı tam bir birlik içinde olmadıkça, işçi sınıfı ve emekçi yığınları etkin bir şekilde devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmadıkça, politik mücadelede örgütlü ve disiplinli bir yol izlemediği sürece kapitalist toplumun yapısından gelen kirlilikler, bozukluklar, adaletsizlikler, yolsuzluklar ve ızdırapların sona erdirilmesi olanaksızdır.»** dedi.

1 Mayıs alanını kana bulayan MC ve CIA güdümündeki faşist ve maocu bozguncuların işçi sınıfı tarafından mutlaka ezileceklerini belirten Selâhattin SAYIN; Tek-İş'in Türkiye Maden-İş üyesi işçilerin MESS'e karşı sürdürdükleri haklı greve sonuna kadar destek ve omuz vereceğini açıkladı.

Tek-İş Kongresinde konuşan DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER **«DİSK'in MC döneminde ve V. Genel Kurulun saptadığı doğrultuda ve işçi sınıfının bilimi ışığında sürekli bir aktif savaşım»** verdiğini, ileri demokratik bir düzen doğrultusundaki bu savaşımın somut ve acil hedefinin faşist tırmanışın örgütleyicisi olan MC'yi düşürmek ve yerine ile-

rici bir iktidarın kurulmasını sağlama amacı taşıdığını söyledi.

Kemal TÜRKLER: **«iki yıl boyunca DİSK'in düzenlediği görkemli gösteriler, emekçi kitlelerin demokrasi savaşımındaki kararlılığını, işçi sınıfının ileriye atılan her adımın öncü gücü olduğunu ulusal düzeyde vurguladı. İşçi sınıfımızın örgütlü güçleri çeşitli halk katmanlarının 1 Mayıs alanlarında DGM'ye tekelci sermayenin her günkü saldırılarına karşı verilen savaşımlarla birleştirdi. Tekelci sermayenin gerici faşist cephesine karşı CHP'nin de içinde yeraldığı Ulusal Demokratik güçlerin eylem birliği savaşım alanlarında yeni deneyimlerden geçerek güçlendi,»** diyerek konuşmasını sürdürdü. Enerji işkolunda DİSK'e bağlı Tek-İş ile Ges-İş Sendikalarının birleşmesinde önemli bir aşama olan genel kurulun, işçi sınıfının birliği savaşımının sonucu olduğunu belirten Kemal TÜRKLER, **«baskı ve zorluklara rağmen, kendi işkollarında enerji işçilerinin sendikal birliğini sağlama savaşımının»** geniş boyutlara ulaştığını DİSK'in amacının, **«işkollarından başlayarak, ülke çapında işçi sınıfımızın sendikal birliğini DİSK çatısı altında sağlamak»** olduğunu açıkladı.

Çalışmalarını iki gün sürdüren ve Selâhattin SAYIN'ın yeniden genel başkanlığa, Yakup SÖNMEZ'in Genel Sekreterliğe seçildiği Genel Kurulda, Ömer KESKİNLİ, Doğan ÇELİK, Özcan ERDEM Genel Başkan Vekilliklerine seçildiler.

Tek-İş Sendikasının Genel Kurulu, Enerji işkolunda sendikal birliği DİSK içinde sağlama doğrultusunda günün koşullarına ve işkolunun özelliklerine uygun sendika tüzük değişikliklerini karara bağladı. Ve adını Tek-Ges-İş Sendikası olarak değiştirdi.

141-142 KALDIRILMALIDIR

Yapıcılık işkolunda örgütlü DİSK üyesi Baysen-İş Sendikamızın Olağan Genel Kurulu 25-26 Mayıs 1977 tarihleri arasında Ankara'da yapıldı.

Genel Başkanlığa yeniden Cevat ÖZHASIRCI'nın seçildiği Genel Kurulda Genel Sekreterliğe Faik KAYAGİL, Genel Başkan Vekilliklerine Mehmet NAKİPOĞLU, Gürel ERGEV, ve Macit CÜNÜNOĞLU seçildiler.

Yapıcılık işkolunun en yiğit ve bilinçli temsilcileri Genel Kurulda sermayenin en saldırgan örgütü MESS'in T. Maden-İş Sendikasına yöneltikleri saldırıyı protesto ederek grevdeki işçilerle dayanışma içinde olduklarını belirttiler.

Kongre Divan Başkanlığına Devrimci Toprak-İş Sendikası Genel Başkanı Tuncer KOCAMANOĞLU, Başkan Yardımcılıklarına DİSK 1. Bölge Temsilcisi Ali KAYA ve Baysen-İş Sendikası Gaziantep Şube Başkanı İsmet ALBAYLI getirildi. Kongreyi bir konuşma ile açan Genel Başkan Cevat ÖZHASIRCI Baysen-İş'in güçlendiğini ve işkolunun tek sendikası olma yönündeki çalışmaları anlattıktan sonra işçi sınıfının gelişen savaşımını ve Baysen-İş'in bu savaşımdaki yerini ve kesin tavrını belirtti. Kongrede bir konuşma yapan DİSK Örgütlenme Dairesi Başkanı Fehmi IŞIKLAR ise Türkiye'de sendikaların ekonomik mücadele aşamasını geride bıraktıklarını belirtti ve kongreye başarılar diledi.

Baysen-İş Genel Kurulu:

1 — Tekelci sermayenin İşveren Sendikaları Konfederasyonu üyesi MESS eliyle, madeni eşya işkolunun devrimci tek sendikal temsilcisi DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikasına karşı yönelttiği ekonomik ve siyasal saldırıyı şiddetle protesto eder, kardeş T. Maden-İş Sendikasının tüm yönetici ve üyeleriyle birlikte, sınıf sendikacılığını ve bu işkolundaki işçilerin haklı çıkarlarını ezmeye yönelik saldırıya karşı izlediği kararlı sınıf politikasını ve başlatmak kararı aldığı grevleri her açıdan ve sonuna dek desteklemeyi,

2 — Üst örgütümüz DİSK'in 1977 Genel Seçimlerinde CHP'yi destekleme kararı gerekçesini onaylar ve ileri demokratik bir düzen doğrultusunda öncelikle 141 ve 142'nci maddelerin kaldırılması MC'den faşist cinayetlerin suçlularından hesap sorulması, genel grev-referandum ve sınırsız grev hakkı ile tüm çalışanlara grevli, toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkının tanınması açısından üyelerini 5 Haziran günü CHP'ye oy vermeye çağırmayı,

oybirliği ile kararlaştırdı.

DİSK Genel Sekreteri Mehmet KARACA, sağlık emekçilerinin demokratik yığın örgütü TÜS-DER'in Ankara Valiliği tarafından demokrasi dışı bir tutumla kapatılmasını protesto etmiş ve bir bildiri yayınlamıştır.
Yayınlanan bildiri şöyledir:

İLERİCİ DEMOKRATİK ÖRGÜTLER YOK EDİLEMEZ

Yeni kurulan CHP hükümetiyle iki buçuk yıllık kanlı MC dönemi sona erdi. Ancak, gerici-faşist karmosı MC giderayak yasa dışı yeni uygulamalarda bulunmaktan da geri durmadı. Yeni hükümetin kurulmasına rağmen Ankara Valisi, ilerici kuruluşları yıldırma eylemlerini devam ettirdi. 21 Haziran günü polisin düşman karargâhına baskın yapar gibi Tüm Sağlık Elemanları Derneği TÜS-DER'i araması Ankara Valisinin yasa dışı ve demokrasi düşmanı eylemlerinin en belirgin örneklerindendir. Ankara Valisi bununla da yetinmemiş ve yeni bir emirle TÜS-DER'i kapatmaktan çekinmemiştir.

Bilindiği gibi sağlık personelinin demokratik kitle örgütü olan TÜS-DER Mayıs ayında bir kez daha aranmıştı. Bu sürekli saldırılar rastgele değildir. Geçtiğimiz MC döneminde MC güdümlü valiler demokratik örgütlere karşı birer kıyım makinası gibi uygulamada bulundular. Valilik emriyle ve anti-demokratik dernekler yasası hükümlerine göre kapatılan demokratik birçok örgüt, yapılan itirazlar üzerine daha sonra, Danıştay atrafından yeniden açıldı. Danıştay kararları valilerin demokrasi ve ilerici düşünce düşmanı MC'nin baskı aracı olduklarını en güzel bir şekilde somutladı.

Gerici-faşist güçlerin amacı sendikalaşma savaşımı veren sağlık elemanlarını korkutarak, TÜS-DER'de birleşmelerini ve işçi sınıfıyla dayanışmalarını güçlendirmelerini önlemektir. DİSK, ileri demokratik bir düzen savaşımında işçi sınıfının saflarında yer alan TÜS-DER ile dayanışma içindedir. Ankara Valisi ilerici demokratik kuruluşları yok edeceğini düşünüyorsa buna bu imkân verilmez, verilmeyecektir.

Ayrıca, demokrasiden yana bir hükümet döneminde demokratik bir kuruluşa karşı hem de bir vali tarafından girişilen bu eylem gerici-faşist güçlerin uyumadıklarını, gereğinde her türlü çılgınlığı yapmaya hazır olduklarını göstermektedir. Gerek toplumun demokratikleştirilmesi savaşımının, gerekse hükümet uygulamalarının başarısı için öncelikle demokrasi düşmanı oldukları saptanmış valiler görevlerinden alınmalı ve yasa dışı tutumlarından dolayı bağımsız mahkemelerde yargılanmalıdırlar.

Çeşitli fırsatlarda belirttik. Valilerin yetkileri azaltılmalı ve ilerici kuruluşlar üzerine anti-demokratik siyasal bir baskı aracı olmaktan kurtarılmalıdır.

DİSK, sömürüye ve faşist tırmanışa karşı her ilerici çıkışı destekler

DİSK, DEMOKRASİ VE İLERLEME SAVAŞIMINDA, İLERİCİ HUKUK ADAMLARINI VE ONLARIN MESLEK ÖRGÜTÜNÜ YANINDA BULMAKTADIR

Kapitalizm koşullarında avukatlar topluluğunun iç ayrışması hızlanıyor. Avukatların küçük bir bölümü burjuvaziyle bütünleşiyor, onun çıkarlarının sadık savunucusu oluyor. Giderek artan sayıda bir bölümüde işçi sınıfına yakınlaşıyor. Devlet kapısında ya da büyük sermaye işletmelerinde ve kurumlarında çalışan ücretli emekçilere dönüşüyor. Bir kesimi ise işçi sınıfının savaşımının saflarına katılıyor. Onunla bütünleşiyor.

Bu yazıda kısaca ele alınacak olan kesim, ücretli emekçilere dönüşen avukatlardır.

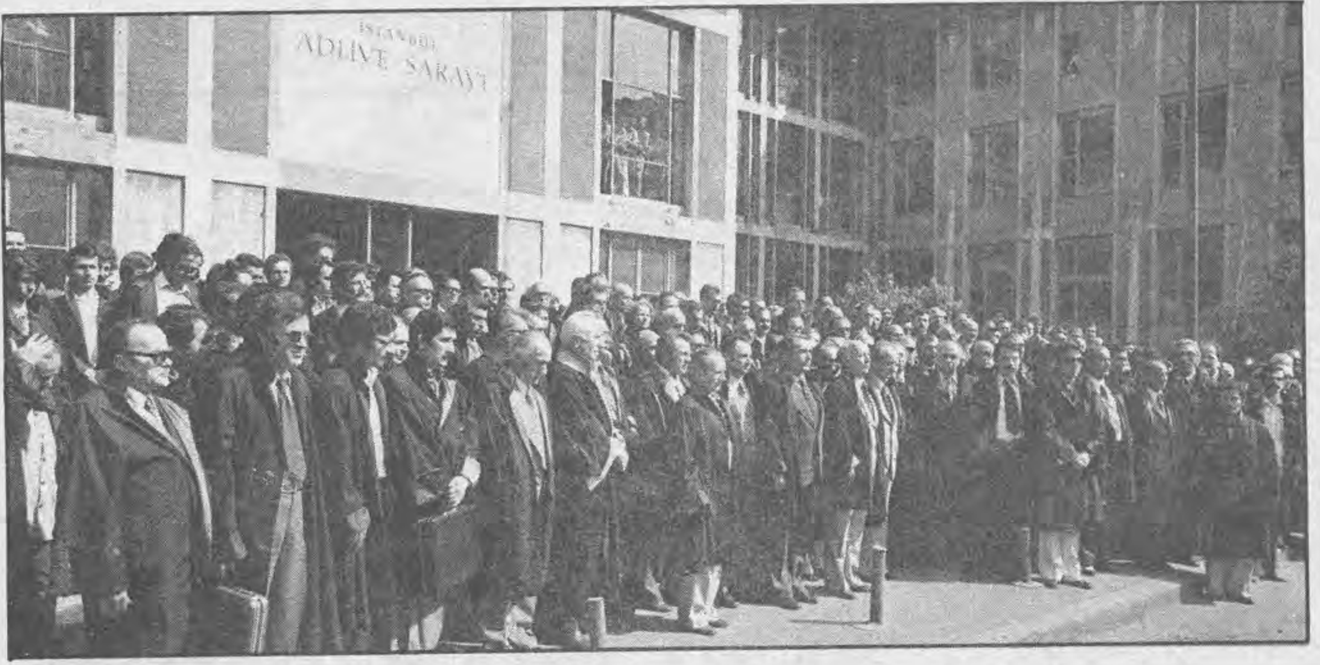
Kapitalizmin başlangıç dönemlerinde avukatlar «serbest meslek sahipleri» konumunda idiler. Bir derece bağımsızlıkları vardı. Kendi çalışma koşullarını az çok belirleyebiliyorlardı. «Avukatlık mesleği» belirli bir «saygınlık» taşıyordu. Avukatlar geleneksel orta katmanların içinde yer alıyorlardı.

Kapitalistleşmenin derinleşmesi, avukatların emeğinin niteliğini değişime uğratıyor. «Serbest» meslek çalışmasının payı giderek azalma yönelimi taşıyor. Avukatlar, önemli bir kesimiyle ve artan sayıda ücretli emekçi yığınlara katılıyorlar. Kendi çalışma koşullarını belirleme hakkından yoksun kalıyorlar. Kapitalist kâr yasası onları da kavrıyor, çekip çeviriyor.

Burjuvazi şimdiye kadar avukatları «saygınlıkla» taçlandırmıştı. Şimdilerde onların büyük çoğunluğunun başından bu tacı çekip alıyor. İşbirlikçi-tekelci burjuvaziyle çıkarları zıtlaşan yığınlara, önemli bir bölümüyle avukatlar da katılıyor.

Avukatların artan sayıda ve etkin bir biçimde ilerici konumlara kaymalarını belirleyen maddi süreç ana çizgileriyle budur. Bu oluşum, onların meslek örgütleri olan baroların konumlarına da yansıyor. Barolar bir zamanlar burjuvazinin kaleleriydi. Şimdilerde, sömürü ve gericilik güçlerinin faşist tırmanışına karşı, demokrasi ve ilerleme için kararlı çıkışlar yapıyorlar. İşçi sınıfımızın demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'in bayrağını yüklendiği savaşımda, ortak istemler çevresinde ulusal demokratik güçlerle eylem birliği içine giriyorlar.

Ülkemizdeki baroların üst

TBB nin kararlı çıkışları ilerici güçlerin eylem birliğini pekiştiriyor

örgütü Türkiye Barolar Birliği'nin (TBB) geçtiğimiz Haziran ayında toplanan Genel Kurulu'nda anti-demokratik yasa ve hükümlerle ilgili olarak alınan kararlar, baroların ve onların üst örgütünün kazandığı ilerici konumları ve takındığı ilerici tavrı açıklıkla gösteriyor.

TBB Genel Kurulu kararları, tüm ilerici güçlerin ortak savaşımını desteklemiş ve güçlendirmiştir. Sermayenin gerici saldırılarına ve faşist tırmanışına hukuk adamlarının da kararlılıkla karşı çıktığını bir kez daha kanıtlamıştır.

Sömürü ve gericilik güçleri, demokratik özgürlüklere ve insan hayatına yönelttiği vahşi saldırı ile, hukuk adamlarını da karşısına almıştır. Öbür yandan, işçi sınıfımız ve onun sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK, demokrasi ve ilerleme savaşımında, ilerici hukuk adamlarını ve onların meslek örgütünü yanında bulmaktadır.

TBB Genel Kurulu'un formüle ettiği ve karara bağladığı istemler, işçi sınıfımızın ve tüm emekçi yığınlarının savaşım verdiği istemlerdir.

• 12 MART KANLI GERİCİLİK DÖNEMİNDE GERİCİ DEĞİŞİKLİKLERE UĞRATILAN 1961 ANAYASASI, TEMEL HAK VE ÖZGÜRLÜKLERE GÜVENCE SAĞLAYACAK DOĞRULTUDA DEĞİŞTİRİLMELİDİR.

• CEZA YASASININ 141 ve 142'nci MADDELERİ BAŞTA OLMAK ÜZERE ÖRGÜTLENME ve DÜŞÜNME ÖZGÜRLÜĞÜNE YASAK GETİREN TÜM YASA MADDELERİ KALDIRILMALIDIR.

• ÖLÜM CEZASI KALDIRILMALIDIR.

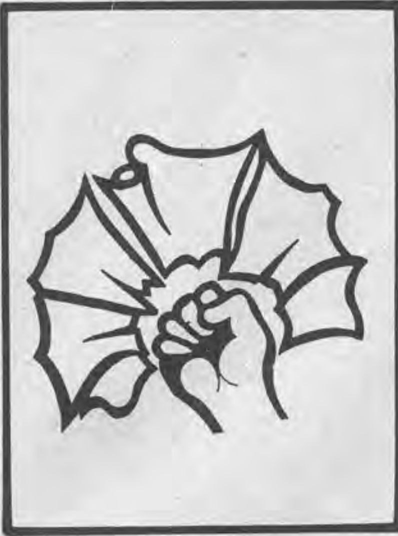
• TÜM ÇALIŞANLARIN GREVLİ, TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKALAŞMA HAKKI TANINMALIDIR.

• REFERANDUM HAKKI YASALAŞMALIDIR.

Ülkemiz emekçileri çetin ve uzun savaşımlarla burjuvaziden değerli kazanımlar koparmışlardır. Bu kazanımlar, burjuva hukuk düzeninde onarılamaz gedikler açmıştır. Her kazanım, dinmeyen savaşımların ürünüdür ve daha ileri kazanımlara yönelen savaşımların dayanağı olur.

Hukuk adamlarının ve onların üst örgütü TBB'nin kararlı çıkışları, ilerici güçlerin eylem birliğini pekiştiriyor. Faşist tırmanışa karşı demokrasi bayrağını yükseltiyor. Emekçi yığınlar arasında saygınlık kazanıyor.

DİSK, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen savaşımında tüm ilerici ve demokratik güçlerin eylem birliğinden yanadır. Sömürüye ve faşist tırmanışa karşı her ilerici çıkışı destekler.

Yaralarımızı sarıp, çetin savaşımlar yolunda aralıksız ilerliyoruz

DİSK'in öncülüğünde düzenlenen 1 Mayıs gösterileri Türkiye işçi sınıfının devrimci-değiştirici gücünü bir kere daha gözler önüne serdi. 1 Mayıs görkemli ve şanlı bir gösteri oldu. İşçi sınıfının dışındaki diğer demokratik ve ilerici güçlerin de demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımında 1 Mayıs'ta işçi sınıfıyla omuz omuza yer alması öte yandan - 1 Mayıs'ta getirilen ekonomik-demokratik-politik istemlerin yüksek düzeyi, yarım milyonu aşkın insanın katıldığı 1 Mayıs'a gerçek anlamını, birlik-mücadele-dayanışma ruhunu etkin kıldı.

İşte, 1 Mayıs 1977, faşist güçleri saldırıya zorlayan işçi sınıfımızın DİSK'in öncülüğünde ulaştığı bu ileri bilinç-örgüt eylem düzeyini sergilemiştir. CIA, onun yerli kardeş örgütü, faşist mihraklar ve kendilerine maşalık eden maocu gruplar 1 Mayıs'a bunun için saldırdılar, bunun için ateş açtılar, can aldılar.

Amaçları işçi sınıfını, ilerici güçleri yıldırmak savaşımdan vazgeçirmekti. Alanı dolduran yüzbinlerin sıkılan kurşunlardan korkup, en temel hakları için savaşım vermeyi bir kenara bırakacaklarını, katliam haberi ülkeye yayılınca, Anadolu'nun dört bir yanındaki halk hareketinin sönüp kalacağını sanıyorlardı, bunu istiyorlardı.

1 Mayıs örgütlü bir eylemdi. Bu eylemin kotarılması DİSK sayesinde mümkün oldu. 1 Mayıs tertibinin amacı hem işçileri örgütlü savaşımdan, yığınsal eylemlerden vazgeçirmek, hem de DİSK'in saygınlığına gölge düşürmekti. Tek bir eylemin bitiş anında yaylım ateşine uğrayan kitlelerin dağılmasıyla, kitlelerin bir daha biraraya gelmeyeceğini, yığınsal eylemleri göze alamıyacağını sanıyorlardı. DİSK'in düzenlediği gösterinin onca kişinin ölmesiyle sonuçlanmasından, DİSK'in otorite ve saygınlığının zedeleneceğini, işçilerin, diğer ilerici güçlerin DİSK'e olan güvenlerinin sarsılacağını umuyorlardı. DİSK'in, işçi sınıfının, örgütlü savaşımın zaferlerine gölge düşsün istiyorlardı.

1 Mayıs Alanında o gün salt işçiler yoktu. Memurlar, öğretmenler, köylüler, gençler, kadınlar, tüm emekçiler, üstelik örgütlü olarak işçi sınıfının etrafında halkalanmıştı. Sömürü ve baskıya karşı yaşanası bir dünya için birlik ve dayanışma içinde gelindi 1 Mayıs'a. Silâhlı saldırıyı düzenleyenlerin amacı ilerici güçlerin arasına kama sokmak, işçi sınıfını diğer ilerici güçlerden tecrit etmekti.

İşçi sınıfının düzenlediği bir gösterinin kana bulanmasıyla, diğer ilerici güçlerin işçi sınıfından kopacağını, bir kısmının işçi sınıfının yolunu bırakacağını umuyorlardı. Sanıyorlardı ki, ilerici güçler bir daha biraraya gelmiyecekler-dir.

1 Mayıs gösterisi 5 Haziran seçimlerinin hemen öncesinde oldu. 5 Haziran seçimleri ülke tarihimizin en önemli seçimlerinden biriydi. Gerici faşist karması MC, iktidarı kaptırmamak için her çareye başvurdu. Arkasındaki işbirlikçi tekelci sermayenin, CIA'nın, NATO'nun ABD'li generallerinin desteğiyle faşizmi kurumlaştırmak isteyen MC, seçimleri engellemek, olmazsa ilerici güçlerin seçimlerden zararlı çıkmasını istiyordu. DİSK, 5 Haziran seçimlerinden demokratik güçlerin kazançlı çıkması için savaştı, seçim konusundaki tavrını çok önceden ve açık

bir şekilde dile getirdi. 1 Mayıs'taki saldırıyı düzenleyip, sonra da bunu kamuoyuna «sol içindeki grupların birbirini vurması» şeklinde göstermek isteyenlerin amacı, seçimlerde ilerici güçlerin zararlı çıkmasını sağlamaktı. DİSK'i lekelemek, böylece seçim sonuçlarını etkilemek istiyorlardı. Kitlelerin 1 Mayıs'taki olaylardan korkuya kapılıp demokrasiden yana oy vermeyeceğini sanıyorlardı.

Kısaca, 1 Mayıs'taki kanlı tertibi düzenleyen ve ülke tarihimizdeki en büyük ilerici katılımını gerçekleştiren gerici-faşist güçler, bununla, işçi sınıfının uzun yıllar içindeki kahırlı ve özverili çetin savaşımlarla elde ettiği kazanımları geri almak, işçi sınıfının sınıf savaşımında elini kolunu bağlamak amacını taşıyorlardı. Bunun için ateş açtılar, can aldılar, kan döktüler.

Tertipleri başarıya ulaşmadı, hiçbir amaçlarını gerçekleştiremediler. 1 Mayıs'taki kanlı faşist saldırı, sonuçta iktidarı ellerinden kaçırmak üzere olan faşist ve faşizan güçlerin bir çırpınışı, çaresizlik içinde başvurdukları bir çılgınlıkları olarak kaldı ve sadece içinde bulundukları dipsiz bataklığa daha fazla batmalarına yardımcı oldu.

*
**

İşçi sınıfı, DİSK gene dimdik ayakta, yeni deneyimler kazanmış, yeni savaşımlar yolunda ilerliyor. Saflarımızdaki birlik, dayanışma daha güçlü. 1 Mayıs'ın hemen ertesinde onbinlerce Maden - İş üyesi MESS'in saldırısına savaşımla cevap verdi; Bursa işçileri gene «yerimiz DİSK'tir» dediler; DİSK'e yönelen bütün saldırı ve suçlamalar bilinç ve kararlılık duvarlarına çarpıp dağıldı, eridi gitti.

Ne işçilerin DİSK'e olan güvenleri, ne de diğer ilerici güçlerle olan birliğimiz sarsıldı. Seçimler demokrasiden yana güçlerin zaferiyle sonuçlandı. Yeni bir hükümet kuruldı. MC tarihin çöplüğüne doğru yol aldı. 1 Mayıs tertibi boşa çıktı. Sahibini vuran tüfek oldu.

1 Mayıs'tan sonra gerici-faşist güçler, MC partileri, sarı basın, sahte işçisi Türk-İş yönetimi, TRT işgalcileri DİSK'e karşı planlı ve güdümlü bir karşı propaganda kampanyasına giriştiler. Bunlar 1 Mayıs'ta dökülen kanlardan DİSK'isorumlu tutmaya çalıştılar. Döktükleri kanlarla yetinmeyen gözü dönmüş, sömürücü güçler DİSK'i yıpratmak, yok etmek için topyekün saldırıya geçtiler. Ne var ki, bu alçakça kampanyaya sosyalist oldukları iddiasını taşıyan birçok grup, sözde parti, dergi ve çevrelerde katıldı. İşci sınıfına, onun tek gerçek sendikal örgütüne karşı, karşı-devrim güçleri tarafından girişilen bu tarihin en büyük, en vahşi ve en planlı saldırısı gündemdeyken, 1Mayıs Alanında yatan ölülerimiz üzerinden DİSK'i işçi sınıfının gözbebeğini yerle bir etmek için en iğrenç propagandalar sürerken, bu sözde ilerici, sözde sosyalist, hem de sözde işçi sınıfı sosyalist baylar da, bu küfür ve saldırı kervanına canı gönülden katılıp, eleştiri bahanesiyle DİSK'i yıpratmayı amaçladılar. Bunlar bir yandan DİSK'i suçlarken, bir yandan da 1 Mayıs olayları hakkında bri sürü «tahlil», «yorum»» «teorik açıklama» yaparak bunları dergilerinde yayınlayarak kafa karıştırmaya, bilinçleri bulandırmaya, sermayenin değirmenine su taşımaya çalıştılar. Böylece bu akımların aslında neye hizmet ettikleri, işçi sınıfından yana olup olmadıkları, iyice açığa çıktı. Sınıf savaşımının keskinleşmesi, 1 Mayıs tertibi gibi çok yanlı bir olay, işçi sınıfının dostlarıyla düşmanlarını ayıran çizgiyi daha da netleştirdi.

DİSK'e yöneltilen «eleştiler» de başlıca, DİSK'in yeterli güvenlik önlemlerini almadığı ileri sürüldü. Ama bu kasıtlı ve yıpratma amacını güden sözde eleştirileri getirenlerin hiçbiri, fazladan alınacak yeterli önlemlerin ne olduğu konusunda bir görüş getirmediler. Çok bilmiş tavırlarla, hiçbir 1 Mayıs hazırlığına katılmadan, herşey olup bittikten sonra ortaya çıkıp, «DİSK yönetimi yetersiz önlem almıştır» diyorlar. Hiçbir öneri getirmemeleri, ard niyetlerini açığa çıkarıyor. Eleştirmiş olmak için, yıpratmak için eleştiride bulunduklarını, DİSK'i değil, kendi küçük grpularının çıkarlarını düşündüklerini saklıyamıyorlar artık.

500 binlik 1 Mayıs gösterisinin son anda kana bulanmasının getirdiği sonuçlar karşısında en yapıcı ve doğru tavrı gene DİSK ve işçi sınıfı çizgisini yol belleyenler aldı. «Haydi 1 Mayıs 1978'e» belgisi dalga dalga ülkeye yayıldı. Gerici güçlerin saflarımıza ekmek istedikleri yılgınlık tohumlarının dibini kurutmak, unutturmak istedikleri 1 Mayıs görkemini herkese duyurmak acil görev olmuştu. DİSK etkili bir çalışmayla bu görevin de üstesinden geldi. İşçi sınıfına ters akımlarla aramızdaki sınıf farkı bu konuda da belli oldu. DİSK «savaşım sürüyor» gerçeğini unutmadan 1 Mayıs ruhunu ve görkemini yaşatmak için çalıştı. Diğerleri ise, 1 Mayıstaki olayın tartışmasına dalıp, yılgınlık yaymaya hizmet ettiler. Ama kazanan gene işçi sınıfı oldu. «Haydi 1 Mayıs 1978'e» belgisi bugün ülkemizin dört bir yanından bilinçli işçilerin özverili savaşımıyla yükseliyor. Biz yaralarımızı sarıp çetin savaşım yolunda ara-

1 MAYIS

1 Mayıs bizimdir, biz gönül verdik
1 Mayıs'ta öldük öldük dirildik
1 Mayıs'ı biz bayrama çevirdik
Bizim bayramımız geldi 1 Mayıs

1 Mayıs'ta tıklım tıklım meydanlar
1 Mayıs'ta meydanlarda şenlik var
Çalar sazlar gümbür gümbür davullar
Bizim bayramımız geldi1 Mayıs

Selâm olsun yaratana yapana
Bilime, tekniğe, kara sapana
1 Mayıs'ta eli alkış tutana
Bizim bayramımız geldi 1 Mayıs

Yeşeren ekinde alın terimiz
Açar 1 Mayıs'ta bizim gülümüz
1 Mayıs'ta şarkı söyler dilimiz
Bizim bayramımız geldi 1 Mayıs

Cumali'de derki tütsün ocaklar
Barış olsun, çiçek dolsun kucaklar
Sevinsinler, oynasınlar çocuklar
Bizim bayramımız geldi 1 Mayıs

CUMALİ GENÇ
Kapı ve Kalorifer İşçisi

Dimdik, Ayakta, En ön saftayız

lıksız ilerlerken, onlar örgütümüzde, politikamızda, gücümüzde, yeni yeni yaralar açmaya uğraşıyorlar. Ama sınıf bilincine ermiş işçiler bu gerçekleri bütün açıklığıyla görüyor, sahte dostları kolaylıkla ayırdediyorlar.

1 Mayıs'taki faşist saldırı sınıf bilincimizi ve savaşım kararlılığımızı daha da biledi. İşçi sınıfının en çetin koşullarda bile eğilmeyen başı bükülmeyen bileği, kendi savaşımını bugün daha duruca, daha sıkı kavrıyor, dünyayı değiştirme yoluna ayakları daha sıkı basıyor, bu yolda daha hızlı ilerliyor. Düzmece bir tanık ifadesiyle 1 Mayıs olayları ile ilgili olarak tutuklanmış olan Maden - İş Sendikamızın 1. Bölge Temsilcisi Murat Tokmak, Maden - İş'in Büyük Grevi ile ilgili olarak cezaevinden yolladığı mesajda tekelci parababalarına şöyle haykırıyor :

«Biz işçi sınıfı olarak dost ve düşmanımızı belledik, açın gözünüzü, günler sizin düşündüğünüz günler değil, gün doğdu, devran döndü. Açın gözünüzü görün önleyemeyeceğiniz bu seli. Sizin ve sizin ağababalarınızın çürümüş dünya görüşü bir tek işçiyi bile etkileyemez.

İşçi sınıfımız inançlı ve kararlıdır. Sömürü, soygun talan ve yalan düzeniniz kapitalizmi nihayete erdirecek, yerine insanın insana kul olmayacağı, herkesin insanca yaşayabileceği, sömürüsüz, baskısız bir düzeni sosyalizmi kuracaktır. Bu böyle biline. Söylenmedi son sözümüz.

Kavga yeni başladı!»

MURAT TOKMAK
7 Temmuz 1977'de serbest bırakılan M. Tokmak yeniden Maden-İş Sendikası I. Bölge Temsilcisi seçildi.

1 Mayıs'la ilgili önümüzde ikili bir görev duruyor:

İşçi sınıfımz 1 Mayıs 1978'in hazırlıklarına daha şimdiden girişti. Egemen sömürücü güçlere, 1 Mayıs'ı kana bulayarak, işçi sınıfını yolundan döndüreceklerini sananlara en etkili cevap, o gün, 1 Mayıs Alanında gene yüzbinler kenetlendiğinde verilecektir.

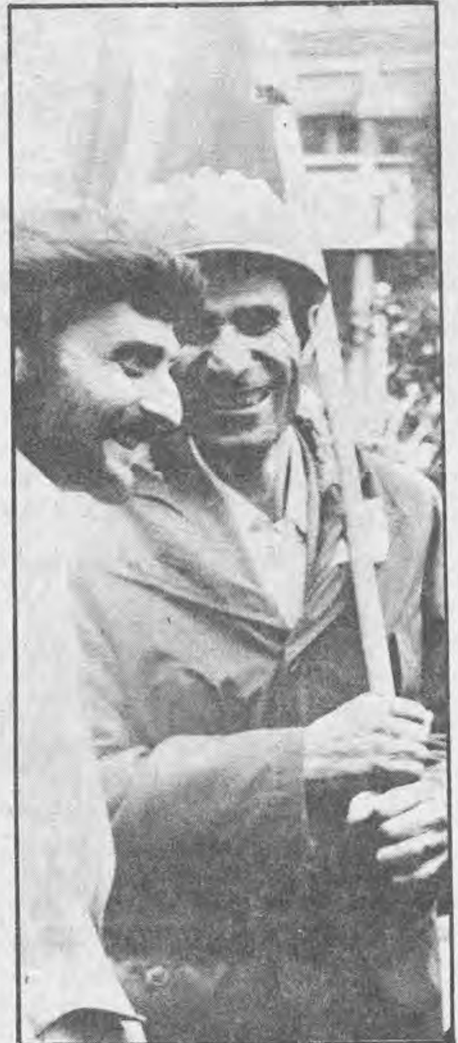
1 Mayıs 1978 daha görkemli, daha büyük, daha disiplinli ve daha yaygın olmalıdır. 1 Mayıs ruhunu, geleneğini yaşatacağız. işçi sınıfı bunda kararlıdır.

İkinci olarak 1 Mayıs 1977'deki katliamın sorumlularından mutlaka hesap sorulmalıdır. Bu tertibin uygulayıcıları, planlayıcıları açığa çıkarılmalı, yargılanmalı ve cezalandırılmalıdır. DİSK bu konuda kararlıdır. İşçi sınıfı bu hesabı mutlaka soracaktır. 1 Mayıs tertibinin sorumlularını açığa çıkarmak için yapılacak her girişim sonuna kadar desteklenecektir. 1 Mayıs 1977 katliamının gerçek suçlularının açığa çıkarılması, 12 Mart faşist uygulamalarının, MC döneminde işlenen 200'den fazla siyasal cinayetin, saldırı ve terörün, Ecevit'e suikast düzenleyenlerin, kısaca faşizmi kurumlaştırmak isteyen CIA güdümlü faşist çetenin tüm yöneticilerinin ortaya çıkması olacaktır. DİSK bu yüzden de 1 Mayıs tertibinin aydınlatılması ve bu çeteden hesap sorulmasına özel bir önem vermektedir. Bu yapıldığında çok şey çözülmüş olacaktır. İşçi sınıfımız bu düğümü çözmeye kararlıdır. Bu düğümün çözülmesine ayak bağı olmaya çalışanlar, karşılarında, işçi sınıfımızı bulacaktır.

Faşizme geçit vermemek için, sömürüsüz ve savaşsız bir dünya uğruna 1 Mayıs Alanında canvermiş olan kardeşlerimizin anısını yaşatmak için, sömürü ve baskıya yeni bir darbe daha indirmek için, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzeni kurmak için, «HAYDİ 1 MAYIS 1978'E...»

DAYANIŞMA MESAJLARI

Kemal TÜRKLER
DİSK

Ülkelerimiz arasındaki mesafe ne kadar fazla olursa olsun, birbirimizle dayanışma içinde olmamızı engelleyemez. 1 Mayıs bayramı sırasında meydana gelen olayları öğrendik. Emekçilerin bu barışçı gösterisinde bir çok insanın ölmesi bu bayramı kana bulamıştır.

Canilerin bulunması ve yargılanması için yapılacak çalışmalara destek olmak üzere hükümetinize bu konuda yazıyorum. Aynı mektupta, ülkenizdeki sendikal özgürlükler tam anlamıyla saygı duyulmasını talep ediyorum.

İnsanlar arasında adaletin yerleşmesi için verilen savaşımda sizlere dayanışmamızı iletiyorum.

Pierre TOULAT
Fransız Adalet ve Barış Komisyonu Sekreteri

Türkiye'de bu yılki 1 Mayıs'da gerici güçlerin provokasyonları sonucu meydana gelen olaylardan son derece üzüntü duyan (CGT ve DSF'ye bağlı) Fransa Mühendisler Kadrolar ve Teknisyenler Genel Birliği, (UGICT) ülkenin baskıcı güçlerden kurtarılması ve gerçek demokrasinin yerleştirilmesi için verilen savaşımda Türkiye işçi hareketiyle dayanışmasını bildirir.

Bugün Birliğimiz, örgütünüze karşı girişilen saldırıların son bulması talebiyle hükümetinize bir protesto telgrafı göndermiş bulunmaktadır.

UGICT Ulusal Bürosu

ISCIYIZ GUCLUYUZ
DOĞAR
DGM
T. MADEN-İŞ
MESS'TE
DİSK
DİSK

İŞÇİ SINIFIMIZ MESS İLE İLGİLİ KARARINI VERMİŞTİR...

Bir ülkedeki toplu sözleşmelerin toplumsal yapısı özü ve içeriği genel olarak işçi sınıfı mücadelesinin belirleyici gücünden bağımsız değildir. Toplu sözleşmeler bu anlamda işçi sınıfı hareketinin gelişme çizgisinin göstergelerinden biridir. Toplu sözleşme ve grevler alanındaki gelişmeler ve temel sorunlar, daima uzlaşmaz emek-sermaye çelişkisinden kaynaklanır. Bu sorunların çözümünde hareket noktamız sınıf ve kitle sendikacılığının ilkeleri olacaktır.

Metal ve madeni eşya işkolunda DİSK üyesi T. Maden-İş Sendikasının yürüttüğü çetin mücadeleyi de ancak bu genel çerçeve içinde kavrayabilir ve değerlendirebiliriz. Değerlendirmemize sınıf sendikacılığının toplu sözleşme alanında ulaşdığı aşamayı kısaca ele alarak başlıyalım.

Son yıllarda işçi sınıfının kitlesel eyleminin hızla gelişmesi, kitlelerin ekonomik - demokratik istemlerine güç kazandırmış ve bu istemler uğruna mücadele kararlılığını yükseltmiştir.

İşyerinde, bölgesel ve ulusal düzeyde sendikal birlik, sınıf sendikacılığının dokusunda güçlenmiştir. Birlik eyleme ve yaşama geçirilmiş, eylem ve yaşam içinde kazanılmış ve yenilenmiştir. Geliştirilen bu birlik, tüm kazanımların temeli olmuştur.

Sendikal birliğe, örgütsel yapı ve işlerlik kazandırılmış, birlik her eylem içinde yeniden üretilmiştir. Örgütlülük düzeyi yükseltilmiştir.

Sınıfsal ve demokratik dayanışma ulusal ve uluslararası planda birlik ve örgütlülük çizgisine engin deneyim ve birikim olanakları sağlamıştır.

İşçi sınıfı mücadelesinin ilerlemesi birlik, örgütlülük ve dayanışmanın güçlenmesi, kitlelerin istemlerinin kapsam ve derinliğini geliştirmektedir.

Bütün bu gelişmelerin somut göstergelerinden biri de, daha önce de belirttiğimiz gibi toplu sözleşme ve grevler olmuştur. Toplu sözleşme her alanında DİSK üyesi sendikaların **—bu arada Maden - İş Sendikasının—** ulaştığı aşamalar, tekelci sermayenin manevra alanını ve tepki gücünü zayıflatmış ve 1976 - 1977 yılları çelişkinin keskinleştiği ve su yüzüne çıktığı yıllar olmuştur.

Sınıf sendikacılığı toplu sözleşmelerin yapı ve içeriğini şu şekilde geliştirmiştir :

— Toplu sözleşmeler gittikçe daha fazla konuyu kapsamakta, daha fazla soruna çözüm getirmektedir.
Tekellerin amacı ise toplu sözleşmelerin kapsadığı konuları asgariye indirmek, kamu yararı ve işçilerle ilgili kararları kendi tekellerinde tutmaktır.

— Toplu sözleşmelerle işverenlerin işyeri yönetimindeki başına buyruk, keyfi güçleri sınırlandırılmaktadır. Keyfi yönetimin, belirli bir oranda da olsa sınırlanması, yönetime katılmanın özgül ve tutarlı bir biçimi geliştirebilmektedir.

— Tekelci sermaye «kutsal» mülkiyet haklarına dayanarak işyeri yönetimine en ufak bir müdahaleye karşı çıkmaktadır. Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Eylül 1976'da aldığı prensip kararlarında «sevk ve idare hakkına sendikalarca müdahale edilmesine engel olmayı...» hedef almışlardır. Toplumda demokrasiye karşı olanlar işyerinde de anti demokratik ortam yaratmaktadırlar.

— Toplu sözleşmelerin içeriğinin genişlemesi ekonomik istemlerle siyasal istemlerin bütünleşmesine olanak hazırlamaktadır. Siyasal ve ekonomik istemler bugün, etle kemik, toprakla su gibi birbiriden ayrılmaz bir niteliğe ulaşmıştır. Toplu sözleşme görüşmelerinde sınıf sendikacılğı nihai hedeflerini hiç bir zaman gözden kaçırmamaktadır.

— Tekeller sınıf ve kitle sen-

dikacılığına hayat ve kan veren damarları kesmek, kurutmak özlemi içindedirler. Ekonomik mücadele ile siyasal mücadeleyi aşılmaz duvarlarla birbirinden koparmak, ekonomik-demokratik mücadeleyi sürükleyici güç, motor güç olan siyasal mücadeleden yoksun bırakmak istemektedirler.

— Toplu sözleşmelerde, enflâsyon ve vergi artışlarının hızla yok ettiği parasal kazanımların yanında çalışma suresi, iş güvencesi, yıllık, ücretli izin süresi ve işçi sağlığı, iş güvenliği gibi çalışma koşullarını ilgilendiren konular önem kazanmış ve belirli aşamalara ulaşılmıştır.

— Tekelci sermaye ekonomik mücadelenin daha geniş bir kapsam kazanmasına olanak veren bu kalıcı kazanımlara, bunların parasal niteliğinden çok, sınıfsal nitelikleri dolayısı ile karşı çıkmaktadır. Tekelci sermayenin bir örgütü olan MESS bu maddelerin yasalardaki şekilleri ile dondurulmasında direnmektedir.

Onların amacı toplu sözleşmeleri yalnız ücret maddelerinin yer aldığı bir işgücü satım tarifesi veya faturası haline getirmektir.

İşveren örgütleri bu maddelere karşı çıkarken, ilerici sendikaların mücadele kararlılığını yok etmeyi ,üye kitlelerinde dalga dalga yükselen bilinçlenme ve savaşkanlığı kırmayı planlamışlardır. Bu şekilde kendi icazetleri ve denetimleri altında çalışan bir «güdümlü sendikacılık» tipi yaratmak hevesindedirler.

Ancak bu heveslerinin kursaklarında kalacağı da bellidir.

— Toplu sözleşme mücadelesi üyelerin bilinçlenmelerine katkıda bulunmuş, sendikal demokrasi sınırları içinde sendika temsilcilerine demokratik deneyimler kazandırmıştır. Toplu sözleşme ve grevler, geniş emekçi kitlelerde işçi sınıfının dayanışmasını güçlendirmiş memur ve teknik elemanlara, öğrencilere küçük üreticilere mesleki haklar için mücadele yolunu göstermiştir.

*
**

Tekeller demokrasi düşmanı nitelikleri ile, işyerlerinde ve toplumun tüm alanlarında bu demokratik oluşumu engelleme çabalarına girişmiştir.

MESS'in önerdiği grup sözleşmelerinde sendika temsilcileri devreden çıkarılmak ve işyerindeki üyelerin sözleşme mücadelesine aktif olarak katılmaları yolu kapatılmak istenmektedir. İşçi sınıfının en bilinçli kesimlerinden biri olan metal ve madeni eşya işkolu işçilerinin ve onların sendikal temsilcisi T. Maden - İş'in mücadele gücünü kırabilirlerse, toplumdaki emekçi kitlelerin uyanışını ve DİSK'in güçlenmesini zayıflatacaklarını düşünmektedirler.

Görülüyor ki, tekelci sermayenin ve piyonlarının saldırılarının özü politiktir ve MC iktidarının baskı zulüm ve ezgileri ile eşgüdümlüdür.

Toplu sözleşmeler ve ücretlere yönelmiş saldırının senaryosu, Lâtin Amerika'da işçi sınıfının çok iyi tanıdığı IMF (Uluslararası para fonu = CİA'nin ekonomik alandaki şubesi) tarafından hazırlanmış, Türkiye'de küçük üreticilerin taban fiatlarının dondurulması, maaş ve ücret artışlarının sınırlandırılması öngörülmüştür. Ancak, Türkiye'de sınıf mücadelesinin keskinleşmesi tekellerin klasik «sertlik» politikasına uygulama alanı bırakmamıştır. Eylül 1975'de «Çalışma barışı taraflarca gerçekleştirilmezse etkili ve yetkili güçler bunu zorla gerçekleştireceklerdir» diyen MESS Genel Başkanı Şükrü Er'in şahsında işbirlikçi tekelci sermaye güçleri, 1976 yılında aynı amaca yönelik ve incelikle hazırlanmış yeni önerilerle karşımıza çıkmış bulunuyorlar. «Grup Sözleşmeleri» MESS gazetesinde «Bu rüya gerçekleşecektir» diye ilan ediliyor. Türkiye'de uygulama olanağı olmayan Avrupa'da terkedilen bir sözleşme sistemi denenmek isteniyor.

Binlerce işçinin ekonomik hakları, küçük ve orta büyüklükteki işyerlerinin kaderleri üzerinde tekelci sermaye sorumsuzca «kumar» oynamaya başlamıştır.

Bu aşamada DİSK üyesi T. Maden - İş sendikası, konunun; sözleşmelerin belirli maddeleri üzerinde ortaya çıkan bir uyuşmazlığın çözümü olmadığını vurgulamıştır. Tekelci sermayenin, kitle ve sınıf sendikacılığının özüne, üyelerin bilinçli ve kararlı mücadelerine yönelmiş dolaysız bir saldırıya giriştiği, zamanında ve doğru olarak tesbit edilmiştir.

Burada grup sözleşmelerinin teknik özelliklerine girmek istemiyoruz. Çünkü sözleşmelere devlet müdahaleri konusunda çeşitli ülkelerdeki uygulamayı incelediğimizde, tekelci sermayenin kendinin güçlü olduğunu hesapladığı anda devlet müdahalesine kesinlikle karşı çıktığını, işçi sınıfı mücadelesinin yükseldiği dönemlerde ise, kendisinin dikte ettirdiği koşullarda olmak kaydı ile devlet müdahalesine taraftar olduğunu biliyoruz. Ve biliyoruz ki, içinde bulunduğumuz dönemde ve somut koşullarda tekelci sermayenin anladığı biçimdeki grup

sözleşmeleri işçi sınıfının kesinlikle zararına, tekellerin ise yararına olacaktır. Nitekim, DİSK V. Genel Kurulu'nda 9 sayılı kararıyla şu durumu saptamıştır.

«... işkolu düzeyindeyapılacak toplu sözleşmelerin marjinal (sınırdaki) işyerlerini de hesaba katma zorunluluğu yüzünden işçi hak ve çıkarlarında düşmelere yol açacağını,

— Batı ülkelerinde işkolu düzeyinde yapılan sözleşmelerden, bölgesel ve işyerleri düzenindeki sözleşmelere bir gidişi olduğu saptandığını ve,

— Türkiye'de toplu sözleşmelerde yalnız **işyeri ya da işyerleri** düzeyinde yapılacak bir düzene kavuşturulması gerektiğini...»,

Yazımızın ilk bölümünde belirttiğimiz gibi «grup sözleşmeleri» diye ortaya çıkarılan ve işkolu veya Konfederasyon düzeyinde yapılacak **tek bir** sözleşme için atlama taşı olarak kullanılmak istenen sözleşme türü,

- sendikal özgürlüğe,
- sözleşmelerin içeriğini kısıtlaması yönünden sözleşme özgürlüğüne,
- devlet müdahalesinin yoğunlaşmasına yol açacağı için sözleşme özerkliğine
- sendikal demokrasiye,
- kalıcı kazanımların (çalışma süresi, iş güvencesi ,..) elde edilmesine,
- ücretlerin ve çalışma koşullarının gelişmesine,

dolayısı ile sınıf ve kitle sendikacılığının özüne, canevine yönelmiştir. Konu, artık şu veya bu maddenin sözleşmelere girip girmemesi değil sınıf ve kitle sendikacılığının ilerici özünün her şey göze alınarak savunulması ve geliştirilmesidir. Maden - İş'in yürüttüğü ve yurt düzeyine yayılmış sayısız grevlerinde yükselen bayrak, ilerici sendikacılığının onurlu çizgisinin sınıf sendikacılığının temel ilkelerini DİSK'in gücünü temsil etmektedir.

Grevler er veya geç, bugünden kesinlikle öngöremediğimiz koşulları içeren sözleşmelerle Maden - İş tarafından muhakkak başarı ile sonuçlandırılacaktır. Bu sözleşmelerin içeriği ne olursa olsun bir nokta kesindir. Sınıf sendikacılığının özünden, DİSK ilkelerinden, sözleşme özgürlüğü ve özerkliğinden, üyelerin kalıcı kazanımlara yönelik savaşkanlık gücünden ödün verilmeyecektir.

yiğit Maden-İş Grevcileri

çarklar bizim elimizde "DGM'yi ezdik sıra MESS'te"

diye haykırıyorlar

Grevler bir bayram yeri gibi özenle süslenmiş. İşçi sınıfımızın talepleri, savaşımı, dayanışması, birliği tek tek dile getirilmiş pankartlarda...
Sınıf savaşımının grev boylarında onbinlerce grevci sıra neferi dimdik.
Grevci maden işçileri, işçi sınıfımızın geleneksel savaşkanlığını dosta düşmana bir kez daha gösteriyorlar.
Hayatlarını ve onurlarını inatla savunuyorlar.

- Onbinlerce Maden-İş Üyesi, tekelci sermayenin saldırgan örgütü MESS'in oyunlarını bozmak için greve çıktı.
- Maden işçileri yalnızca kendi çıkarları için değil, tüm işçi sınıfının ekmeğinin ve yarınının garantisi olan sınıf sendikacılığını, toplu sözleşme ve grev hakkını korumak için emek cephesinin ön saflarında yiğitçe direnmektedirler.
- Biliyorlar ki grevler birer savaşım okuludur. Bu okulun çetin koşullarında, sermayenin, sırtındaki kuzu postunu atarak çirkin yüzüyle saldırdığını görüyorlar. Hayatı güçlü kollarında taşıyanın kendileri, yani işçiler olduğunu öğreniyorlar. Mutlu geleceklerinin, grev boylarında çelikleşmekten de geçtiğini kavrıyorlar.
- Maden işçilerinin MESS'e karşı sürdürdükleri bu grevler birlik, dayanışma, disiplin ve kararlılığın en güzel örneklerini vererek sürüyor.
- Onlar bu savaşımlarında yalnız da değiller. Ülkemizde ve dünyada barış, demokrasi ve ilerlemeden yana olan tüm güçler tarafından destekleniyorlar.

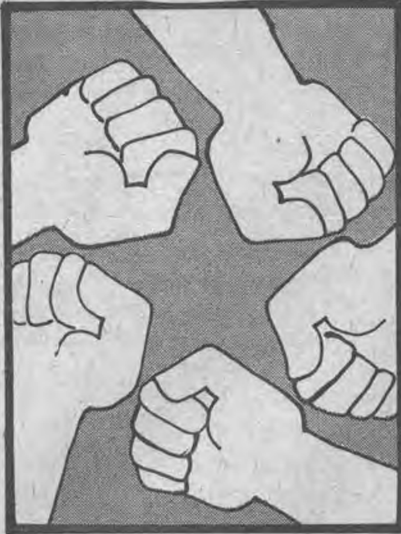

Karşı koymazsak eğer
Tehlikededir günlük ekmeğimiz
Bacamızın tütmesi tehlikededir
Evimiz, aşımız, çocuğumuz
Pencerede saksı
Kitap sevgisi, insan sevgisi
Tehlikededir.

Ve savaşım sürüyor. Tekelci sermayenin tüm engellemelerine rağmen disiplinle, kararlılıkla sürüyor. Grev yerlerinden davul zurna sesleri, «DGM'yi ezdik sıra MESS'de», «Faşizme geçit yok», «İleri demokratik bir düzen» belgileri, sermayenin yüreğine korku salarak yükseliyor.
Maden işçilerinin bu savaşımı zaferle perçileninceye kadar sürecek. Ve Türkiye İşçi Sınıfının tarihine onur ve şan dolu bir destan olarak geçecek.
İşçi sınıfımız şu gerçeği biliyor:
Ekmeği ve aşı ve sevdası, yani hayatı için savaşmak, burjuvaziye karşı savaşmak demektir.

grev kısıtlamaları kaldırılmalıdır...

Günümüzde burjuva devletin çalışma hayatına müdahalesi giderek artıyor. Müdahalenin yollarından biri de devletin çalışma mevzuatı yapmasıdır. Devlet, çalışma mevzuatıyla ilgili toplumsal faaliyette bulunurken, emeğin sömürüsünü yoğunlaştırmayı amaçlıyor. Elbette asıl amacın yoğunlaştırmak ve kolaylaştırmak olduğu açıkça söylenmiyor. Tüm bunlar yapılırken ileri sürülen gerekçe, **«işçi - işveren ilişkilerinde çalışma barışının sağlanması»** dır. Yani işçilerin sınıf savaşımının baskı altına alınması, iş uyuşmazlıklarının «barışçı» denen sınıf uzlaşmacısı yollara akıtılması ve «yumuşatılması» dır. Bu ise burjuvazinin çalışma yasalarına «toplumsal ortaklık» anlayışının egemen olması demektir.

Devletin emek-sermaye ilişkilerini düzenleme‹', işçi sınıfını yakından ilgilendirmektedir. İşçi sınıfı hareketinin tarihi, emeğin korunmasıyla ilgili yasaların çıkarılması için işçilerin sürekli bir savaşım verdiklerini gösterir. Sendikalar, toplu sözleşme ve grev, yasaların getirdiği şeyler değildir. Uzun ve çetin savaşımlardan sonra işçiler, kapitalistleri sendikal hakları tanımaya zorlamışlardır. Burjuva devlet, sendikaların kurulmasına ve faaliyet göstermesine uzun süre direnmiştir. İşçiler, dinmeyen bir sınıf savaşımından sonra, uygulamada zaten kazandıkları hakların burjuva devletince meşrulaştırılmasını sağlamışlardır.,

Öbür yandan. bilinmektedir ki, devlet, işçi-işveren ilişkilerine müdahale ederek yasalar yoluyla onu düzenlerken, işçilerin ve tüm emekçilerin sendikal özgürlüklerini kısıtlamaktadır. Günümüzde kapitalist devlet iki yönlü bir eğilim içindedir: Hem işçilerin sendikal özgürlüklerini ve eylem biçimlerini b a s t ı r m a y a çalışmaktadır hem de onların sendikal özgürlüklerini ö n l e m e y e çalışmaktadır.

Önlemler arasında, sendikal örgütlerin hukuksal statülerini ve toplu sözleşme ve grev rejimlerini yasalarda belirlemek ve bu işi yaparken de kısıtlamak yer alıyor. Sendikal özgürlüklere uygulanan yasalardaki kısıtlayıcı önlemler, işçilerin bazan anayasalara girmiş burjuva demokratik haklarıyla çelişmektedir.

«24 TEMMUZ YASASI» VE GREV HAKKI

24 Temmuz 1963'te yürürlüğe giren 275 sayılı **«Toplu İş Sözleşmesi Grev ve Lokavt Kanunu»** grevi bir hak olarak «düzenlemek» için çıkarılmıştır. İşçi sınıfımız aşağı yukarı 100 yıllık uzun ve çetin bir savaşımla grevi bir hak olarak zaten burjuvaziden koparmıştır. Yasa, bir kazanım olan grevi sadece «düzenlenmiş», bir rejime bağlamıştır. Ama bunu yaparken de grevi kısıtlamıştır. Yasa, «işçi-işveren ilişkilerinde çalışma barışının korunması» amacına yönelmiştir. Çalışma barışı kavramı ise burjuvaziye işçi sınıfı arasında «toplumsal ortaklık» mevcut olduğu, bu iki sınıf arasında uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin bulunmadığı anlayışını yansıtır. Yani genel toplumsal ortaklık anlayışının iş ilişkilerindeki yansıması, çalışma barışı olarak karşımıza çıkar.

İŞ UYUŞMAZLIĞI KAVRAMI

Yasanın temelindeki bu sınıf uzlaşmacısı anlayış **öncelikle,** iş uyuşmazlığını toplu sözleşme sistemiyle belirlemiştir. İş uyuşmazlığı, toplu sözleşmeye bağlı ve onun bir aşaması olarak ele alınmıştır.

275 sayılı yasaya göre, iş uyuşmazlığı genel olarak iki biçimde ortaya çıkabilir:

— Yeni çalışma koşullarının ve yeni hakların tanınmasına ilişkin iş uyuşmazlığı. Buna **çıkar uyuşmazlığı** denir. Çıkar uyuşmazlığında istemler, yeni bir toplu iş sözleşmesi yapılmasına; toplu sözleşmede yeni hakların yer almasına yönelir.

— Yasalarda, tüzüklerde vb. yer alan toplu sözleşmelerde kabul edilmiş hak ve çalışma koşullarının uygulatılmasına ilişkin iş uyuşmazlığı. Buna da **hak uyuşmazlığı** denir. Hak uyuşmazlığında istemler, yürürlükteki yasa, tüzük, toplu sözleşme vb. hükümlerinin uygulatılmasına yönelir.

Çıkar ve hak uyuşmazlığı, aslında açık emek-sermaye çatışmasının iş ilişkilerindeki iki biçimidir. Yasaya göre çıkar ya da hak uyuşmazlığı oluştuğunda, işçiler grev yapabilirler.

YASADA «GÖRÜNEN» BAŞLICA GREV KISITLAMALARI

275 sayılı yasanın 17. maddesine göre: «işçilerin işverenlerle olan münasebetlerinde iktisadi ve sosyal durumlarını korumak ve düzeltmek amacıyla ve **bu kanun hükümlerine uygun olarak** yapılan greve, **kanuni grev,** bu amacın dışında veya **bu kanun hükümlerine uyulmaksızın** yapılan greve, **kanun dışı grev** denilir.»

Görüldüğü gibi, iş uyuşmazlığının çıkar ya da hak uyuşmazlığı biçiminde oluşması, grev yapmak için yeterli değildir. Eğer greve 275 sayılı yasanın «hükümlerine uyulmaksızın» gidilirse o grev «yasa dışı» sayılacaktır. Peki anılan yasanın grev konusundaki hükümleri nelerdir?

- İşçi sendikaları :

1) Toplu sözleşmenin yapılması sırasında şu ya da bu istemleri işverence kabul edilmezse, yani işçi sendikasıyla işveren arasında çıkar uyuşmazlığı çıkarsa ;

2) Yasalardaki ya da yürürlükte olan toplu sözleşmedeki şu ya da bu işçi hakkı işverence uygulanmazsa, yani işçi sendikasıyla işveren arasında hak uyuşmazlığı çıkarsa :

ancak bu iki durumda grev yapabilirler. Grev yapabilirler ama grevi kullanmadan önce, sendikal örgüt, uzlaştırma aşamasından geçmek zorundadır.

Uzlaştırma esnasında, bir uzlaştırma kurulu oluşturulur. Bu kurul, işçi sendikasının ve işverenin seçtiği birer aracıdan ve iki taraf anlaşamazsa iş mahkemesinin seçtiği bir üçüncü aracıdan, yani üç kişiden oluşur. Belirli süre sonutunda uzlaştırma kurulu kararını verir. Yani çıkar uyuşmazlığı ya da hak uyuşmazlığına bir çözüm önerisi getirir. Taraflar uzlaştırma kurulunun kararını kabul etmezlerse, ancak ondan sonra grev yolu açılır.

Kısaca ve kabaca açıklanan bu yollardan geçmeden, başka bir deyişle uzlaştırma aşaması tamamlanmadan önce yapılan grev, 275 sayılı 24 Temmuz Yasasına «uyulmaksızın» yapılmış sayılır. Yasa dışıdır, suç oluşturur. Yasanın 54. maddesi, cezasını göstermiştir.

- Yukarıda, 275 sıyılı yasada, iş uyuşmazlığının toplu sözleşme ıle birleştirdiğini söylemiştik. İş uyuşmazlığı ise sınıf savaşımının bir biçimi olan grevi içerir. Dolayısıyle grev de toplu sözleşmeye bağlanmış, onun bir aşaması olarak kabul edilmiştir. Yani kısıtlanmıştır. Oysa grevin toplu sözleşmeden bağımsız olarak da kullanılması mümkündür. Siyasal olarak da kullanılması mümkündür. Siyasal amaçlarla yapılan grev (siyasal grev); ülkedeki tüm işkollarında çalışanların katıldığı grev (genel grev) bir işyerinde ya da işkolundaki, hatta başka bir ülkedeki emekçilerin savaşımlarını desteklemek, onlarla dayanışmak için yaptıkları grev (dayanışma grevi). v.b Bu durumlarda grevin toplu sözleşmeyle ilgisi yoktur. Ve bu grev çeşitleri, büyük sermaye çevreleriyle gerici iktidarların sarmaşarak emekçilerin hak ve çıkarlarına karşı saldırıya geçtiği günümüzde özel bir önem taşımaktadır. Dikkat edirlise, kapitalist dünyadaki grevler daha da yığınsallaşmakta ,siyasal ilişkiler alanına kaymaktadır. Hem tekelci işverenlere, hem de iktidarlarına yönelen yığınsal grevler dalgalar halinde kabarmaktadır.

Oysa, emek aleyhtarı bir yasanın çıkmaması için gidilen ve tüm işkollarındaki emekçilerin katıldığı bir grev, 24 Temmuz yasasına göre yasaklanmış ve suç sayılmıştır (madde 55).

- Yine aynı yasa gereğince sağlıkla ilgili işyerlerinde, grev yasağı vardır. Sözgelimi hastane emekçilerinin grev hakkı yoktur. Eğitim ve öğretim kurumlarındaki ve askeri işyerlerindeki emekçilerin grev hakkı dolaylı olarak yoktur. Emekçi yığınların içinde yer alan memurların ve öğretmenleri grev hakkı yoktur. Genel olarak emekçilerin önemli bir kesimi grev hakkından yoksun kılınmıştır.

Grev yasağına uğramış emekçilerle işverenler arasında iş uyuşmazlığı çıkarsa, uyuşmazlık zorunlu hakem kurulu (İl Hakem Kurulu) ile çözülür. Zorunlu hakem kurulları, içinde devletin temsilcilerinin de bulunduğu, emekçilerin eşitçe temsil edilmediği (7 kişilik İl Hakem Kurullarında işçilerin temsilcilerinin sayısı sadece ikidir) anti-demokratik kurumlardır. Memurların ve öğretmenlerin ise iş uyuşmazlığı çıkarma hakları bile yoktur.

İşte, grev yasağına uğramış emekçi kesimlerinin yapacağı grevler de 24 Temmuz Yasası'nın «hükümlerine aykırı ve yasa dışı» sayılmaktadır. Yasanın 56. maddesi bunu suç saymış ve cezasını göstermiştir.

İş uyuşmazlıklarının uzlaştırma kurulları ve zorunlu hakem kurulları eliyle çözülmesi, anılan yasaya egemen düşünce tarafından, «barışçı çözüm yolu» olarak nitelenmektedir.

Sermaye, barışçı çözüm yollarının, «iş kavgasını» önleyebileceğini, böylelikle çalışma barışının korunabileceğini ileri sürmektedir. Oysa sadece grevlerin artan yoğunlaşmasını ve yığınsallaşmasını gözlemek bile, işçi sınıfının bu gerici anlayışı kabul etmediğini; bu anlayışın, sömürünün yoğunlaşmasını savunmaya kılıf yapıldığını kanıtlamaktadır.

«İş kavgası» deyimiyle dile getirilen şey ise, emekçilerin savaşım biçimlerinden biri olan grevdir.

● Toplu Sözleşme Grev Lokavt Yasası'nın getirdiği sistemde, işverenler lokavt silahıyla donatılmıştır. Lokavt, kapitalistlerin, işçi sınıfı hareketine karşı kullandıkları en vahşi savaşın araçlarından biridir. İşverenlerin dayattıkları koşullarda işçileri çalışmaya ve işbaşı yapmaya zorlayan geniş çaplı işten çıkarma demektir. Anayasa'da yer almayan bu toplumsal cinayet aracı, Anayasa'ya aykırı olarak 24 Temmuz Yasası'na girmiş ve orada «hak» olarak düzenlenmiştir (madde 18 ve sonrakiler).

● Yasaya göre sözgelimi uzlaştırma aşamasından geçtiği halde sona ermeyen bir hak ya da çıkar uyuşmazlığında artık işçiler için «yasal» grev yapma olanağı doğmuştur. Ama yasa, hükümete, böylesi bir yasal grevin «milli güvenliğe» ve «memleket sağlığına» aykırı olduğuna karar vererek o grevi durdurabilmek yetkisini veriyor. Hükümet bir grevin durdurulmasına karar vermişse, buna rağmen yapılan grev, 275 sayılı yasa hükümlerine uyulmaksızın yapılmış ve yasa dışı sayılır. Yasanın 57. maddesiyle suç haline getirilen bu eylem, cezalandırılmaktadır.

YASADA «GÖRÜNMEYEN» BAŞLICA GREV KISITLAMALARI

24 Temmuz yasasındaki anlayış :

(1)Grevleri, yasal olan ve «olmayan» diye ikiye ayırmak;

(2)«Yasal sayılmayan» grevleri önlemek ve cezalandırmak;

(3)Yasal olanların yapılmasını da olabildiğince güçleştirmektir.

● Yasal olan grevlere katılanlar da cezalandırmalara ve baskılara karşı korunmuş değildir. En yaygın cezalandırma biçimleri ve yol-

ları, İş Yasası'nın daha çok 13. maddesini kullanarak yasal greve katılan işçileri işten atmak; kara listeler düzenlemek; işyerini sözde kapatıp başka ünvanla yeniden açmak, hileli iflâs vb. dir.

MESS patronlarının işçi sınıfımıza dayatmak istediği grup sözleşmeleri de, genel grev, dayanışma grevi, uyarı grevinin olmadığı grev hakkının alabildiğine budandığı bugünkü koşullarda bir başka aracı olarak belirmektedir. DİSK çatısı altındaki yiğit maden işçilerinin savaşkan eylemi, bir yönüyle de grev hakkına yönelen sermaye tehditlerini geri püskürtmeye yönelmektedir.

MESS patronlarına karşı giriştikleri büyük grevde, DİSK'li maden işçileri, Türkiye işçi sınıfı adına onurlu bir sınav vermektedir. Kazanımlarını başarıyla savunmaktadır.

Kapitalistlerce kulanılan bu yöntemler, 275 sayılı yasada cezalandırılmamış ve es geçilmiştir. Böylelikle, işçilerin anayasal grev hakkı, yasada «yer almayan» baskı yöntemleriyle de kısıtlanmaktadır. Grevci işçiler üzerindeki işveren baskısı kolaylaşmaktadır.

275 SAYILI GREV YASASI VE TOPLUMSAL ORTAKLIK ANLAYIŞI

Yasanın temelinde, burjuvazinin «toplumsal ortaklık» anlayışı yatmaktadır. İşçilerle kapitalistler arasında sınıf çelişkisi olmadığını, tam tersine işçilerle kapitalistlerin çıkarlarının bütünleştiğini ileri süren bu anlayış, burjuvazinin işçilere karşı sürdürdüğü sınıf savaşımının bir biçimidir. Burjuvazinin, işçi-işveren ilişkileri hakkındaki siyaseti de bu anlayıştan kaynaklanmaktadır. Bu siyaset, zorla «çalışma barışı» sağlama tedbirlerini, yani önlemlerini içerir. Bu tedbirler, grevi kısıtlayan, zorlaştıran ve yasaklayan «yasallaştırılmış» mekanizmalardan oluşmaktadır. Oysa kapitalist toplum, üretim araçlarının özel mülkiyetini elde tutanların ücretli emeği sömürerek yaratılan değerin en büyük bölümüne el koymaları temeline dayanır. Böyle bir toplumda «çalışma barışı»ndan dem vurmak ve onun sağlamaya çalışmak, işçi sınıfının ve tüm emekçi yığınların hak ve çıkarlarının çiğnenmesini gerektirir. Bu yoldaki «tedbirler» in bedelini emekçiler öder. Başka bir deyişle, emekçiler için «baskı tedbirleri» olan, kapitalistler için «teşvik tedbirleri» olur.

Çetin savaşımların ürünü olan anayasal grev hakkına getirilen kısıtlamalar, grevi, sermayenin sözcülerinin önerdiği kuralların dar sınırları içine hapsediyor. Emek aleyhtarı bir anlayışı yansıtıyor. Burjuvazinin «yüce çıkarları» adına zorla «toplumsal barış» sağlamaya yöneliyor.

Oysa bilinmektedir ki gerçek toplumsal kazanımlar, emekçi yığınların savaşımlarının gelişmesiyle elde edilebilir.

DİSK'İN GREV HAKKINA İLİŞKİN İSTEMLERİ

İşçi sınıfımızın demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK'in, grev hakkına konulan tüm kısıtlamaların kaldırılmasına yönelen şu istemleri onun savaşım gündemindedir:

- **Tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendikalaşma hakkı.**
- **Grev hakkı toplu sözleşmeye bağlı olmaktan çıkarılsın.**
- **Genel grev hakkı, siyasal grev hakkı, dayanışma grevi hakkı tanınsın.**
- **Grev hakkına getirilen tüm kısıtlamalar kaldırılsın.**
- **Lokavt yasadan çıkarılsın ve suç sayılsın.**

Grev hakkına ilişkin belli başlı istemlerimizin gerçekleşmesi, işçi sınıfımızın ilerici sendikal örgütü DİSK'i, **sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen savaşımında daha güçlü konumlara** ulaştıracaktır. Bu yolda onu yeni yeni olanaklarla donatacaktır. Ayrıca, ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini daha da güçlendirecektir.

DİSK, bütün ülkelerin sendikalarıyla dostluk ve kardeşlik ilişkilerinden yanadır

Geçtiğimiz aylar DİSK'in uluslararası ilişkileri açısından oldukça yoğun ve hareketli geçti. Mayıs ve Haziran sayılarımızı bütünüyle 1 Mayıs'a ayırdığımız için, bu gelişmeleri ancak Temmuz sayımızda okurlarımıza sunabiliyoruz.

21 Mart 1977 tarihinde Moskova'da çalışmalarına başlayan Sovyet Sendikaları XVI. Genel Kuruluna DİSK adına Yürütme Kurulu üyesi Fehmi IŞIKLAR ile BANK-SEN Genel Başkanı Metin DENİZMEN katıldılar. 2 Nisan 1977'de SSCB'nden ayrılan Fehmi IŞIKLAR, 4 Nisan 1977'de başlayan Bulgaristan Halk Cumhuriyeti Sendikalarının VIII. Genel Kurulunda DİSK'i temsil etti.

Komşumuz olan ve son zamanlarda ilişkilerimizin hızla geliştiği bu iki sosyalist ülkenin sendikal örgütlerinin genel kurullarına katılmamız mevcut ilişkilerimizi daha geliştiren önemli adımlar olmuştur. IŞIKLAR'ın her iki toplantıda yaptığı konuşmaları sunmazdan önce sosyalist ülkelerde sendikaların işlevi üzerine tanıtıcı kısa bilgiler vermeyi yararlı gördük.

Gerçekten de pek çok okurumuz, bütünüyle işçi sınıfımız sosyalist ülkelerde sendikacılık, sendikaların hakları ve görevleri üzerine bigilenmek ihtiyacını duymaktadır. Önümüzdeki sayılarımızda bu ihtiyacı karşılamaya devam etme çabası içinde olacağız.

SOSYALİST ÜLKELERDE SENDİKALARIN GÖREVLERİ

Kapitalist ülkelerde gerçek sınıf sendikaları bilindiği gibi sömürüyü sınırlandırmak ve ortadan kaldırmak için savaşım verirler. Sendikalar işçi sınıfının sermayeye karşı yürüttüğü savaşımda en güçlü vazgeçilmez silâhlardan biridir.

Fakat sömürünün ortadan kaldırılmış olduğu, işçi sınıfının diğer emekçi kesimlerle birlikte, iktidarda bulunduğu sosyalist ülkelerde de sendikalar vardır. Sosyalist toplumda sendikalar ne işe yarar, niçin vardırlar? Bu soruyu cevaplandırmak günümüzde önem taşıyor. Bir kere işçilerimizin sosyalist ülkeler hakkındaki bilgilerinin artmasında sayısız yarar vardır. Dünyanın üçte birini kapsayan bir toplumsal düzen olan sosyalizmin niteliklerini bilmek gerekiyor. Öte yandan ülkemizdeki gerici güçler, sermayenin sözcüleri, sosyalizmde sendikaların farklı işler ve görevleri olmasını tahrif ederek, sosyalizm ve işçi düşmanlığı yapıyorlar. Örneğin «sosyalist ülkelerde grev yapmak yasaktır» diyerek kafa karıştırmaya uğraşıyorlar.

BÜTÜN ÇALIŞANLAR SENDİKALI

Bu nedenle sosyalist ülkelerde sendikalara düşen görevleri ele almak yararlı olacaktır. Bir kere, kapitalist toplumda olduğu gibi, sosyalizmde de sendikalar işçi sınıfının en geniş kitle örgütleridir. Bu ülkelerde sendikal birlik sağlanmıştır ve her işkolunda bir sendika vardır. Bu sendikaların birleşmesinden söz konusu sosyalist ülkelerin sendikal üst örgütü oluşur. (Örneğin **SSCB Sendikalar Merkez Konseyi, Özgür Alman Sendikalar Bir-**

lığı, **Bulgaristan Sendikalar Merkez Konseyi** gibi) Bu durumda işçilerin hemen hemen hepsi sendikalıdır. Sendika üyesi olmak zorunlu değildir, isteğe bağlıdır. Ama bu ülkelerde işçilerin bilinç düzeyi çok ileri olduğu için, sendikasız olmak kimse istemez. Üyeler tıpkı bizdeki gibi belli bir aidat öderler. Sendikalar çalışmalarını bu kaynaktan finanse ederler.

SOSYALİST ÜLKELERDE İŞYERİ SENDİKAL ORGANLARI ÖRNEK : DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ

İŞYERİ SENDİKA YÖNETİM KURULU

— Üye Toplantısı	— Gençlik Komitesi
— İşyeri Temsilciler Kurulu	— Kadın Komitesi
— Üretim Danışma Kurulu	— Hukuk Komisyonu
— Yenileştirmeciler Kurulu	— Anlaşmazlık Komisyonu
— Yarışma Komisyonu	— İşçi Denetim Grupları
— İşgüvenliği Teftiş Kurulu	— Sosyal Güvenlik Konseyi
— İşe Alma Komisyonu	— Kitle Sporu Komisyonu
— Kültür ve Eğitim Komisyonu	— Çocukların Sosyalist Eğitimi için Komisyon
— Yetiştirme Komisyonu	

Sosyalist bir ülke olan Demokratik Alman Cumhuriyetinde her fabrika ve işyerinde, o işkolundaki sendikaya üye olan işçilerden yukardaki Kurul ve Komisyonlar SEÇİMLE işbaşına getirilir. Böylece işçilerin mümkün olan en geniş biçimde yönetime katılması, söz ve karar sahibi olması sağlanır. Bu organlar, sadece üretimin daha da artması için değil, aynı zamanda işçilerin her türlü yeteneklerinin olabildiğine gelişmesi, ihtiyaçlarının karşılanması için de çalışırlar.

SENDİKALAR BİRER OKUL GİBİ

Sosyalist ülkelerde sendikalar, egemenliği ve yönetimi elinde bulunduran işçi sınıfının sınıf örgütü olarak, İşçi sınıfının tüm ortak toplum ve devlet yönetimi üzerindeki etkinliğini güvence altına almak ve daha da artırmak için çalışırlar. Bunun için sürekli olarak sosyalist politikanın uygulanması için çaba harcarlar. Aynı zamanda bu politikanın saptanmasına da katılırlar. İşçilerin yanısıra, memurlar, kafa emekçileri ve sosyalist aydınların büyük çoğunluğu da sendikalıdır. Sendikalar bu durumda bir anlamda birer okuldur. Yönetim, ekonominin düzenlenmesi, sosyalizmin kuruluşu ve geliştirilmesi gibi konularda sendikalar üstlendikleri görevlerle, üyeleri icin birer okul olur. İşçi ve emekçilerin yönetme yetenekleri böylece gelişir ve zenginleşir.

SENDİKALARIN GÖREVLERİ

Sendikaların en önemli görevleri şöyle sıralanabilir: işçi sınıfının çıkarlarını temsil etmek, bütün işçilerin sınıf bilincini sürekli geliştirmek, onların, politik-felsefi-kültürel ve mesleki eğitimlerini yükseltmek ve tüm emekçileri tüm güçleriyle sosyalist kuruluşa katılmalarını sağlamak.

Sendikaların günlük çalışmaları içinde işçilerin çalışma ve yaşama koşullarını iyileştirmek gelir.

SENDİKALARIN ÖZEL ÜNİVERSİTELERİ

İşçiler bütün bu çalışmalara bizzat katılırlar, tartışmalara, karar almalara, kararların uygulanması bütün bunlar sendikalarda örgütlenmiş işçilerce yapılır. Sendikalar plânların yapılmasına katılırlar. Daha sonra yapılan plânın uygulanması, işçilerin çalışmaya özendirilmesi ve böylece plân hedeflerinin aşılması için çaba harcarlar. Sendikaların başka bir görevi de işçiler için eğitim olanakları ve spor olanakları sağlamak, işyerlerinde bunların sayısını artırmaktır. sosyalist ülkelerin çoğunda sendikaların özel üniversiteleri vardır. En yetenekli işçilere burada yüksek öğrenim görmeleri için burs verilir. Burayı bitirenler sendikalarda uzman olarak da çalışırlar.

Bir başka ülke üzerinde bilgilenmenin iki yolu vardır. Bu iki yol birbirinden ayrılmaz. **Birincisi:** o ülkeyi ziyaret etmek ve ön yargısız bir şekilde tanımaya çalışmaktır. **İkincisi:** o ülkenin kendi verileridir. Bu nedenle, SSCB'de ücret ve grev konusuna ışık tutmak açısından Konfederasyonumuzun iyi ilişkiler içinde bulunduğu **Sovyetler Birliği Sendikaları Merkez Konseyinin** hazırladığı bir broşürden kısa bir alıntı yapıyoruz: «Sovyetler Birliği'nde ücretlerin artışı ulusal kalkınma plânı tarafından öngörülmüştür. 1971 Ocağından bu yana, artık, örneğin her işçi ve memur beş yıllık kalkınma plânının yürürlükte olduğu yıllar içinde ücret artışının ne kadar olacağını bilmektedir. Ücret artışını sağlamak için sendikaların, batı işçi sınıfının başvurduğu grevlere ve kitle gösterilerine gitme ihtiyacı yoktur.» Aynı broşür, Sovyetler Birliği'nde ücretlerin, önce her işkolu ve her iş kategorisi için ulusal toplu sözleşmelerle saptandığını, daha sonra da bu sözleşmelerin plân uygulamasına göre her işyeri için ayrı ayrı bir kez daha gözden geçirildiğini, belirtmektedir.

EKONOMİ VE DEVLET YÖNETİMİNE KATILMAK

İşçi sınıfının tüm üyeleriyle ekonominin ve devletin yönetimine katılmasını geliştirmek için sosyalist ülkelerde sendikalara birçok haklar tanınmıştır. Orneğin, her düzeydeki seçimle işbaşına gelen devlet organlarına temsilci yollamak, her konuda devlete önerilerde bulunmak hakkına sahiptirler. Bundan başka, ücretlerin belirlenmesi, konut ihtiyacının karşılanması, işçilerin istihdamı, eğitim, meslek eğitimi, sosyal güvenlik, izin ve dinlenme, kadınların ve analığın korunması, çocuk bakımı vb. gibi konularda sendikalarla devlet organları arasında sıkı bir işbirliği kurulmuştur.

Sosyalizmi daha da güçlendirmek sendikaların başta gelen görevlerindendir. Bunun için yarışmalar düzenlemek (iyi ve başarılı çalışanların ödüllendirilmesi), kollektif-toplu çalışmayı pekiştirmek, bilimsel-teknik yeniliklerin geliştirilmesi, her konuda işçi yönetim ve denetiminin sağlanması, plân tartışmalarını yaygınlaştırmak gibi görevler üstlenirler.

SOSYALİST YARIŞMA

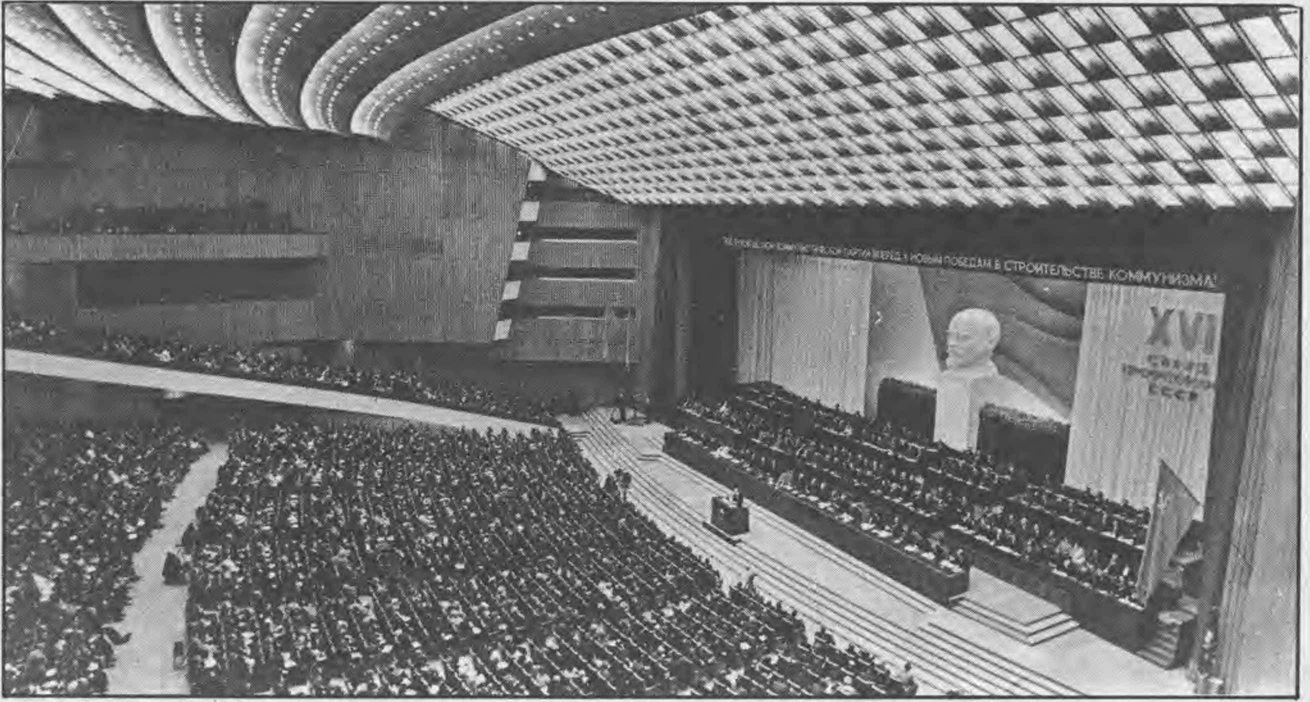
Bu arada sosyalist yarışma büyük önem taşır. Bunu, işçilere maddi ödüller vadederek onları daha çok çalıştırmak olarak görmemek gerekir. Tersine, amaç, bir yandan bilim ve tekniğin son bulgularının kullanılmasıyla üretimin geliştirilmesi, mükemmelleştirilmesi, bir yandan da işçilerin maddi ve kültürel yaşam düzeylerinin yükseltilmesidir. Bunun için yarışma teşvik edilir. Böylece emek üretkenliği ve verimliliği artarken, bir yandan da işçilerin bilinci ve kişiliği gelişir. Sosyalist yarışma sayesinde işçi sınıfı içinde daha yüksek başarılar elde etmek, yaratıcılık, toplumculuk, sorumluluk, disiplin, kollektif çalışma ruhu, öğrenme aşkı gibi nitelikler gelişir.

DEVLET VE SENDİKALAR ARASINDA TAM UYUM

Görüldüğü gibi sosyalist ülkelerde sendikalar hem tek tek her emekçinin yaşama ve çalışma koşullarını iyileştirmek, onları her bakımdan geliştirmek, hem de toplumun sosyalist kuruluşunu geliştirmek için çalışırlar. Bu yüzden işçi sınıfını bizzat iktidarda olduğu bu düzende devlet ile sendikalar arasında tam bir uyum vardır. Sendikalar işçi sınıfına kendi iktidarının organlarından başka birşey değildir. Onun için grev yapmak, direniş yapmak bir ihtiyaç yoktur, buna gerek yoktur. Gerici güçlerin «grev yasaktır» palavralarının ne kadar anlamsız olduğu açıkça görülüyor.

Kapitalizmde sınıf savaşımının bir aracı olan sendikalar, sosyalizmde sınıf farklarını doğuran nedenlerin ortadan kalkmasıyla işçi sınıfının kendini geliştirme ve yükseltmesinin aracıdır.

Tunç'tan Halit Narin'e, Türkeş'den liberal görünümlü yazarlara kadar birçok «işçi dostu» (!), sosyalist ülkelerde grevin yasak olduğu propagandasını yayarlar. Her şeyden önce şunu belirtelim: Anti-komünizm ortak noktasında birleşen bu gerici çevreler, yaptıkları bu propagandayla aslında kendi grev kırıcılıklarını, kendi sarılıklarını kendi korkaklıklarını gizlemeye çalışmaktadırlar. Onların yalan ve aldatmaca dolu bu çabaları sonuçsuz kalmaya mahkûmdur.

SSCB SENDİKALARI 16. GENEL KURULU

F. IŞIKLAR: ÖRGÜTLERİMİZ ARASINDAKİ DOSTLUK VE İŞBİRLİĞİ İLİŞKİLERİ MUTLAKA DAHA DA GELİŞİP GÜÇLENECEKTİR!..

DİSK Yürütme Kurulu üyesi Fehmi IŞIKLAR'ın SSCB Sendikaları Genel Kurulunda yaptı konuşmayı yayınlıyoruz:

«Sayın Başkan,

Değerli Arkadaşlar,

Sovyet Sendikalarının 16. Genel Kurulunu, Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DISK) adına içtenlikle selâmlar ve Türkiye İşçi Sınıfının Sovyetler Birliği emekçilerine candan ve kardeşçe selâmlarını iletirim.

Sayın Brejnev'in konuşmasını dikkatle izledim. Dünyada insanların barış içinde yaşaması için yeni bir kapı daha açtı. Bütün insanlık bundan mutlaka yararlanmalıdır.

Öteden beri iyi olan ilişkilerimiz son yıllarda önemli ilerlemeler kaydetmiştir. Geçtiğimiz 13 Şubat'ta Konfederasyonumuzun 10. yılını kutladık. Kutlama şölenine katılan kardeş **Sovyet Sendikaları Merkez Konseyi** temsilcisi ile örgütümüz Genel Başkanının imzaladıkları ortak açıklama, pek çok konuda görüş birliği içinde olduğumuzu gösterdi. Örgütlerimiz arasındaki dostluk ve dayanışma ilişkilerinin daha rahat ve hızlı bir şekilde gelişerek güçlenmesi, büyük ölçüde barış içinde birarada yaşama, yumuşama ve işbirliği savaşımının son yıllardaki önemli başarılarına bağlıdır. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere, sosyalist sistem ile tüm barış ve ilerlemeden yana olan insanlığın bu haklı savaşımın olumlu sonuçları, bir NATO üyesi olan ülkemiz ile Sovyetler Birliği arasında iyi komşuluk, dostluk ve işbirliği ilişkilerinin oluşmasını önlemeye çalışan gerici, militarist ve emperyalist çevrelerin oyununu bozmuştur. Ülkelerimiz arasında kurtuluş savaşımızın en kanlı dönemlerinde başlayan geleneksel ilişkilerimizin son zamanlarda hızla gelişmesi, gerek ulusal çıkarlarımız, gerekse bölgede barış, güvenlik ve işbirliği savaşımı açısından son derece sevindiricidir. Böylece burjuvazinin en gerici çevrelerinin ülkemizde işçi sınıfı hareketinin gelişmesini önlemek için kullandığı anti-Sovyetik propagandanın etkisi büyük ölçüde kırılmaktadır.

Ülkemiz emekçileri ve özellikle işçi sınıfımızın en bilinçli kesimini oluşturan DİSK üyeleri, sosyalist sistemin ve barışın en büyük güvencesi, uluslararası işçi hareketi ile ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşlarının en güçlü desteği olan ülkenizde, emekçilerin refah düzeyini yükselten sosyalist uygulamaları çok yakından izlemektedir. Ülkemizde verdiğimiz demokrasi ve toplumsal ilerleme savaşımı sosyalist bir düzen hedefi doğrultusunda gelişmektedir. Bu nedenle 60 yıllık uygulamalarınız bizler için zengin bir deney hazinesidir.

Kalkınma plânlarının hazırlanması ve uygulanmasında, ekonomik, toplumsal ve kültürel uygulamaların her aşamasında, üretimin yönetiminde Sovyet Sendikalarının üstlendiği görevler en yığınsal örgüt olarak sendikaların sosyalist bir toplumdaki yerinin önemini somutlamaktadır.

Değerli Arkadaşlar,

Önümüzdeki dönemlerde Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki çok yönlü ilişkilerin daha da gelişeceğine inanıyoruz.

Başta DİSK olmak üzere, ülkemizdeki tüm ilerici ve barışçı güçler bu gelişmeyi sabote edecek ve toplumsal bağımsızlık mücadelemizi durdurmak, bölgede yeni ve tehlikeli gerilimler yaratmak isteyen ABD'nin ve NATO'nun emperyalist, militarist güçlerinin bu oyununu bozacak güç ve kararlılıktadır. Örgütlerimiz arasındaki dostluk ve işbirliği ilişkileri giderek mutlaka daha da gelişip, güçlenecektir.

Çalışmalarınızda başarılar diler, 16. Genel Kurulunuzu Türkiye İşçi Sınıfının demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü DİSK adına içtenlikle ve coşkuyla selâmlarım.

Yaşasın Dünya İşçi Sınıfının Birliği

"DİSK İLE BULGARİSTAN SENDİKALARI ARASINDAKİ GELENEKSEL DOSTLUK VE DAYANIŞMA İLİŞKİLERİNİN GELİŞMESİ KIVANÇ VERİCİDİR"

Bilindiği gibi, DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in başkanlığındaki bir DISK heyeti Mayıs 1976 tarihinde Bulgaristan Sendikaları Merkez Konseyinin konuğu olmuştu. Bu ziyaret sırasında, 21 Mayıs 1976'da iki konfederasyon yöneticilerinin imzaladıkları ortak açıklama örgütlerimiz arasındaki ilişkilerin daha da geliştirilmesi için yeni ve önemli bir adım olmuştur. DİSK Yürütme Kurulu Üyesi Fehmi IŞIKLAR'ın Bulgaristan Sendikalarının 8. Genel Kuruluna katılması ve burada bir konuşma yapması bu adımı daha da somutlamış ve geliştirmiştir. IŞIKLAR'ın yaptığı konuşma aynen şöyledir:

Değerli Arkadaşlar,

Kardeş Bulgaristan Sendikalarının 8. Kurultayını **Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)** adına içtenlikle selâmlarım. Toplantınızda Türkiye Işçi Sınıfının Bulgaristan İşçi Sınıfı ve halkı ile hızla gelişen dostluk ve dayanışma ilişkilerini dile getirmekten duyduğum sevinci belirtmek isterim.

Geçtiğimiz haftalarda Romanya halkını büyük maddi ve manevi zararlara sokan depremin ülkenizde sebep olduğu derin üzüntüyü paylaşırız. Bulgaristan halkının açılan yaraları kısa sürede saracağına olan inancımız tamdır.

DİSK ile Bulgaristan sendikaları arasındaki geleneksel dostluk ve dayanışma ilişkileri, son yıllarda hızlı bir gelişme göstermiştir. Bu konuda atılan adımlar 4.6.1976 tarihinde örgütlerimiz arasında imzalanan ortak açıklama ile daha da somutlanmıştır. Daha bir kaç yıl öncesine kadar, burjuvazinin yoğun anti-komünist propagandası, Türkiye işçi sınıfının uluslararası dayanışmasını somut bir şekilde dile getirmesini önlemede bazı başarılar sağlıyordu. Ancak, barış içinde birarada yaşama, güvenlik ve karşılıklı işbirliği politakasının başarıları, ülkelerimiz arasındaki ilişkilerin gelişip güçlenmesine yol açmıştır. Emperyalist mihrakların yönettiği kin ve nefret dolu soğuk savaş politikası tarihsel bir yenilgiye uğramıştır. Helsinki Konferansı sonuç belgesi bu gelişimin kaçınılmaz sonucu ve başta sosyalist ülkeler olmak üzere barış ve ilerlemeden yana tüm insanlığın büyük bir zaferidir. Her zaman için kardeşçe duygular taşıdığımız Bulgaristan Sendikaları ile olan ilişkilerimizin hızlı gelişimini sağlayan esas nedenlerin başında bu gelir.

Önümüzdeki dönemlerde Türkiye ile Bulgaristan arasındaki çok yönlü ilişkilerin daha da gelişeceğine inanıyoruz.

Başta DİSK olmak üzere, tüm ilerici ve barışçı güçler bu gelişmeyi sabote edecek ulusal ve toplumsal bağımsızlık mücadelemizi durdurmak, bölgede yeni ve tehlikeli gerilimler yaratmak isteyen ABD'nin ve NATO'nun emperyalist, militarist güçlerinin bu oyununu bozacak güç ve kararlılıktadır. Örgütlerimiz arasındaki dostluk ve işbirliği ilişkileri giderek mutlaka daha da gelişip, güçlenecektir.

Değerli Arkadaşlar,

Ülkemizde ileri demokrasi için faşizm tehlikesine, yerli ve emperyalist tekellerin yağmacılığına ve sömürüsüne karşı kararlı bir savaşım veriyoruz. Bu savaşım içinde işçi sınıfının ekonomik çıkarlarını savunuyor, işçileri bu ortak çıkarlar etrafında ve kapitalist sömürüye karşı örgütlüyoruz. Faşizm ve emperyalizme karşı verdiğimiz savaşım içinde yer alan güçler arasında, sosyalist Bulgaristan'ın ve anti-faşist halk direnişinin büyük önderi Dimitrov**'un büyük saygınlığı vardır.**

Geri bir tarım ülkesi olan Bulgaristan'ı, bugün ileri bir tarım ve sanayi ülkesi durumuna getiren sosyalist plânlamanın her aşamasında, görev alan Bulgar Sendikalarının başarılı çalışmalarını büyük bir ilgiyle izliyoruz.

Ülkelerimiz arasındaki işbirliği ve iyi komşuluk ilişkileri ile örgütlerimiz arasındaki dayanışma ve dostluk ilişkilerinin daha da geliştirilmesi dileği ile Kurultayınızı, kardeş Bulgaristan işçi sınıfı ve emekçilerini en içten duygularımla selâmlar, çalışmalarınızda sürekli başarılar dilerim.

Yaşasın Dünya İşçi Sıfının Birliği

F.IŞIKLAR: "İTALYAN IŞÇİ SINIFININ FAŞİZME VE EMPERYALİZME KARŞI VERDİĞİ SAVAŞIMIN YANINDAYIZ"

Kısa adı CGIL olan İtalya Genel-İş Konfederasyonunun Haziran ayı içinde toplanan 9. Kurultayına katılan DİSK Yürütme Kurulu Üyesi Fehmi IŞIKLAR'ın konuşması.

«İleriye yönelik demokratik değişimin gündemde olduğu ve sendikal hareketin birliği savaşımının yeni bir dönüm noktasına geldiği bugünkü İtalya'da CGIL'ın 9. Kurultayı büyük bir önem taşımaktadır. Böylesi bir dönemde sizlerle olan dayanışmamızı dile getirmekten büyük bir mutluluk duyuyoruz. CGIL yönetici ve üyelerini, **tüm İtalyan işçi sınıfını Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu adına içtenlikle selâmlarım.**

Ülkenizde olduğu gibi, **Akdeniz'de kıyısı olan tüm kapitalist Avrupa ülkelerinde demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımı yeni boyutlara ulaşıyor.** Emperyalist ve gerici, faşist güçler durmadan geriliyorlar. Kapitalist buhranın sonuçları olan işsizlik, hayat pahalılığı, enflâsyon, dış ticaret açığı, artan sömürü oranı geniş halk kitlelerini te-

FEHMİ IŞIKLAR
SOVYET SENDİKALAR KONGRESİNDE KONUŞURKEN

kelci sermayenin egemenliğine karşı daha aktif tavır almaya itiyor. İtalya'da azınlığın egemen poltikası, ana gücünü işçi sınıfının oluşturduğu çoğunluğun değişim isteğini bastırmak için her geçen gün biraz daha otoriterleşiyor. İtalyan işçi sınıfının temsilcilerinin de eşit bir şekilde katılacağı ilerici ve demokratik bir siyasal yönetimin iş başına gelmesini önlemek üzere gerici ve faşist güçler ellerindeki tüm olanakları seferber ediyorlar. Korku terör ve yılgınlık yaratmak için faşist cinayetler tezgâhlıyorlar. İşçi sınıfının bilimsel hareketine ters bozguncu, maceracı akımlar provokatif eylemleriyle tekelci sermayenin terörcü politik eylemini kolaylaştırıyorlar.

Bu ortamda CGIL'ın bir yandan emekçilerin ekonomik ve sosyal çıkarlarını korumak için, aynı anda da sendikal hareketin birliği ve demokratik değişim için verdiği kararlı ve sorumlu savaşımın önemi daha açıkça ortaya çıkıyor. Bu haklı savaşımınızda konfederasyonumuz DISK'in sonuna dek sizlerin yanında olduğunu bir kez daha belirtmek isterim.

Değerli Dostlar,

Ülkemizde de güçler dengesi anti-faşist ve anti-emperyalist güçler yararına değişiyor. Türkiye işçi sınıfının demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olan Konfederasyonumuz DİSK üyelerini ve tüm emekçileri yapılan seçimlerde, sosyal-demokrat bir parti olan Cumhuriyet Halk Partisi'ne oy vermeye çağırdı. Bu çağrıya en etkin biçimde katılan üyelerimiz ve diğer tüm emekçiler gerici ve faşist güçlerin yeni mevziler kaybetmesini sağlamış oldu.

Sayısı belirsiz hale gelen siyasal cinayetlerin işlendiği, işsizliğin 3 milyona vardığı tüm demokratik hak ve özgürlüklerin ayaklar altına alındığı, hayat pahalılığının görülmedik düzeye ulaştığı ülkemizde kapitalist sistemin buhranı, emperyalist sermayeye bağımlı Türkiye ekonomisinin geleneksel bunlımını daha da derinleştirdi.

Son olarak Konfederasyonumuz DİSK'in örgütlediği ve tüm demokratik kuruluşların yanımızda yer aldığı 1 Mayıs gösterisine yarım milyonun üstünde işçi, emekçi, aydın katıldı. Ülkenin ikinci Konfederasyonu olan Türk-İş'in uzlaşmacı ve sermaye yanlısı hain yönetiminin engellemelerine karşın binlerce Türk-Iş üyesi işçi DİSK üyesi sınıf kardeşlerinin yanında yer aldı. Tüm dünya kamuoyunun, özellikle uluslararası işçi hareketinin yakından bildiği gibi gösterimiz son anında kana bulandı. Aralarında üyelerimizin de bulunduğu 35 yurtsever vahşice katledildi. **Bu kanlı komployu tekelci sermaye adına Milliyetçi Cephe adı verilen iktidarın gerici ve neo-faşist kanatları istedi. CIA ve onun yerli kardeş örgütü plânladı; maocuları maşa olarak beraberinde kullanan faşist profesyonel katiller tarafından uygulandı. Türkiye ve dünya kamuoyu önünde açıkladığımız gibi, 1 Mayıs'ı kana bulayan, halkımıza ve tüm ilerici güçlere karşı iki yıldır savaş açan emekçi ve demokrasi düşmanı bu gerici-faşist karması Milliyetçi Cepheden hesap sorulacaktır.**

Ne İtalya'da, ne Türkiye ve diğer ülkelerde tekelci sermayenin gerici ve faşist güçleri, emperyalist merkezler sosyalizme doğru ilerleyen bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme savaşımının yeni zaferlerini engelleyemeyecektir. Bu savaşımın en ön saflarında yer alan Konfederasyonumuz DİSK ve kardeş örgüt CGIL'ın aynı yönde verdiği savaşımı sonuna dek destekleyecektir. Bu ortak savaşım Akdeniz'i ergeç barış gölü haline getirecektir.

Örgütlerimiz arasındaki ilişkilerin daha da geliştirilip güçlendirilmesi dileğiyle kurultayınıza üstün başarılar diler, İtalyan İşçi Sınıfına DİSK'in anti-faşist ve anti-emperyalist selâmlarını bir kez daha iletirim.»

DİSK, IRK AYRIMINA KARŞI 2nci ULUSLARARASI SENDİKAL KONFERANSA KATILDI

Uluslararası Çalışma Örgütü tarafından Cenevre'de düzenlenen Irk Ayrımına Karşı İkinci Uluslararası Sendika Konferansına DİSK adına Yürütme Kurulu Üyesi Fehmi IŞIKLAR ve Dış İlişkiler Dairesi Müdürü Sina PAMUKÇU katıldı.

DİSK adına bu toplantıya sunulmak üzere hazırlanan açıklama özet olarak şöyledir:

«Örgütümüz 15-16 Haziran tarihli toplantıya katılma olanağını bulamamıştır. Ancak, şimdi, çalışmalarına büyük bir değer verdiğimiz ILO gibi önemli bir uluslararası kuruluşun toplantısında Türkiye işçi sınıfının ırkçılığa, apartheid'a ve sömürgeciliğe karşı olan geleneksel tavrını dile getirme olanağına kavuştuğumuzdan dolayı çok mutluyuz. Toplumsal sistem ve ideolojik-siyasal eğilim ayırımı yapmadan toplanan bu oturumda çeşitli uluslararası sendikal örgütler ve ulusal sendikal merkezlerle birarada bulunmak bizim için son derece önemlidir. Türkiye işçi sınıfının tek ilerici sendikal temsilcisi olan Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu 10 yıllık kısa yaşamında her zaman insan hak ve özgürlüklerinin başta gelen savunucusu, ırkçılığın, apartheid politikasının, sömürgecilik ve emperyalizmin şaşmaz düşmanı olmuştur. Ülkemizde verdiğimiz savaşım ve bu savaşımda bizlere yönelen antidemokratik faşist baskılar bunun en somut kanıtlarıdır. Kendi ülkemizde de demokrasinin kısıntısız bir şekilde ve tam anlamıyla yerleştirilmesi için savaşım vermemiz örgütümüzün Güney Afrika halklarının ulusal ve toplumsal kurtuluş için verdikleri savaşımı daha yakından kavramamızı kolaylaştırmaktadır. Bu nedenle örgütümüz DİSK ve tüm Türkiye işçi sınıfı Güney Afrika halklarının, özellikle Afrika sendikal hareketinin verdikleri haklı savaşımı zafere dek destekliyoruz.

Tüm özlemlerine rağmen en şoven, en gerici ve militarist güçlerin bile artık insan hak ve özgürlüklerine, barışa, demokrasiye karşı olan özlemlerini açıkça dile getiremedikleri bir dönemde hâlâ daha ırkçı rejimlerin ve sömürge ülkelerinin bulunması en azından insanlık için büyük bir utançtır. Güney Afrika halklarının iradesine, Birleşmiş Milletler'in kararlarına, rağmen bu bölgede ırkçı rejimlerin varlığı barış ve ilerlemeden yana olan insanlığa karşı açık bir meydan okumadır. Biz burada, ırkçılığın ve apartheid politikasının ne olup ne olmadığını tekrarlayacak değiliz. Amacımız, ırkçı rejimlerin hâlâ daha nasıl ayakta kalabildiklerine, ilişkin görüşümüzü açıklamaktır. Amacımız, bu insanlık ve barış düşmanı rejimlere karşı savaşım veren emekçilerle, özellikle Afrika sendikal hareketiyle olan dayanışmamızı dile getirmek ve ILO'nun bu konudaki çalışmalarına yardımcı olmaktır.

Güney Afrika'daki beyaz azınlığın ırkçı rejimlerinin varlığının tek nedeni emperyalist güçlerin sağladığı çok yönlü destektir.

Emperyalizmin Afrika ve özel olarak Güney Afrika politikasının temeli bu bölgede statükonun korunmasıdır. Ancak, Angola, Mozambik, Gine halklarının ulusal kurtuluş zaferleri ve bu zaferlerin emperyalist çıkarlara karşı köklü ekonomik ve toplumsal dönüşümlerle beslenmesi emperyalizmin politikasının geçersizliğini kanıtladı. Afrika'da mevcut durumun korunması politikası taktik değiştirmek zorunda kaldı. Emperyalizmin yeni Afrika politikası öncelikle Güney Afrika halklarının kurtuluş savaşını bastırmak ve yeni sömürgeci bir çözüm getirmek-

tir. Bu amaçla, önce Rodezya, daha sonra Namibya sorununun çözümlenmesini öneren emperyalist güçler vakit kalırsa Güney Afrika'ya ilişkin bazı atılımlar da yapılabileceğini ileri sürmektedirler. Çözüm olarak dayatmaya çalıştıkları ise, bazı işbirlikçi yerli güçler aracılığıyla, yerli halkın özlemlerini bastırmaya yönelik bir amaç taşıyan yeni karma yönetimler oluşturmak ve ulusal kurtuluş hareketlerini bölmektir. Bu yeni sömürgeci politikayı ABD'nin eski dış işleri bakanı şu şekilde açıklamaktan çekinmemiştir: **«Biz tüm kıtanın köklü bir değişime uğramasını, batı çıkarlarıyla uyum halinde olmayan değişikliklere uğramasını kabul edemeyiz.»** ABD'nin Güney Afrika'daki yatırımlarının % 40'ı olduğunu düşünürsek yeni sömürgeci politikanın özü daha açıkça ortaya çıkmaktadır. Ekonomik açıdan önemi dışında, emperyalizm Güney Afrika'yı askeri ve stratejik plânı için de kullanmaya devam etmek istemektedir. Örneğin, ABD, bu bölgede, NATO örneğinden çıkarak, Brezilya, Uruguay, Paraguay, Şili gibi faşist rejimli Güney Amerika ülkelerini de içeren yeni bir askeri blok oluşturmak istemektedir.

Tüm bu gerçeklerden çıkarak şunu rahatlıkla söyleyebiliyoruz: Güney Afrikadaki beyaz azınlığın ırkçı yönetimlerine karşı savaş, aynı zamanda emperyalizme, yeni sömürgeciliğe, uluslararası, gericiliğe, savaş kışkırtıcılığına karşı bir savaştır.

Emperyalist güçler, Güney Afrika ve genel olarak tüm Afrikanın iç işlerine karışmaktan vazgeçmek zorundadırlar. Bu bölgenin geleceğini tayin etme hakkı sadece ve sadece bu bölgede yaşayan halklara aittir.

Güney Afrika'da ırkçı ve faşist rejimlere karşı Birleşmiş Milletler Teşkilâtının aldığı kararlar herkes tarafından bilinmekte, fakat herkes tarafından uygulanmamaktadır. Bu konuyu biraz daha somutlamakta yarar vardır. BMT Genel Kurulu ile Apartheid Özel Komitesi, Güney Afrika ile ekonomik, ticari ilişkiler içinde olan bazı ülkelerin apartheid politikasını desteklediklerini sık sık belirtmiştir. Aynı komite daha 1963 yıllarında aldığı bir kararla tüm devletlerin Güney Afrika'ya silâh, cephane ve askeri araç satışı ve sevkiyatını durdurmalarını istemektedir. BMT Genel Kurulu'nun aldığı bir kararda aynen şöyle demektedir:

Irk ayrımı ile apartheid, ekonomik ve sosyal kalkınma yolunda ciddi engeller olup, uluslararası işbirliği ve barışa olumsuz etkileri vardır. «Tüm bu değerlendirmelerin sonucu olarak BMT Genel Kurulu 1972 yılında tüm kuruluşları, kurumları ve haberleşme organlarını **«Güney Afrika ile tüm askeri, ekonomik ve siyasal işbirliğinin kesilmesi ve özgürlük savaşımlarına dünya çapında maddi yardım sağlanmasına»** çağırmıştır. Ayrıca BMT **«Güney Afrika'nın ezilmekte olan insanlarının, apartheid'i tümüyle yoketme ve kendi geleceklerini tayin edebilme haklarını kullanabilme yolunda her türlü yola başvurarak mücadelelerinin meşruluğunu teyit** etmiştir.

Çeşitli eğilimleri içinde barındıran uluslararası sendikal hareketin bu karar ve önerileri bütünüyle onayladığını biliyoruz. Türkiye işçi sınıfının tek ilerici sendikal örgütü olarak bu karar ve önerilere katılmayı, emperyalizme, faşizme, ge-

riciliğe, ırkçılığa karşı verdiğimiz savaşımın ayrılmaz bir parçası olarak görüyoruz. Ancak, Güney Afrika halklarının verdikleri savaşın boyutlarına uygun biçimlerde sürdürmek gerekiyor. Güney Afrika Cumhuriyeti ile Namibya ve Zimbabwe emekçileri bizlerden sadece dayanışma ya da protesto mesajları değil, daha aktif ve daha somut dayanışma eylemleri bekliyor. Geçtiğimiz Ocak ayında her üç uluslararası sendikal hareketin de katıldığı ırkçı rejimlere karşı savaşım haftası bu açıdan önemli bir adım olmuştur. Bu adım, Şubat ayında toplanan ve Dünya Sendikalar Konfederasyonunu ile Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu ve Dünya İş Konfederasyonunun da katıldığı Afrika Sendikal Konferansı ile biraz daha güçlenmiştir. Bu Konferansta yapılan şu çağrıyı bir kez daha hatırlamakta yarar vardır: Tüm dünya emekçilerinin Güney Afrika emekçileri ve halkları ile aktif dayanışması hayati bir gerekliliktir. **«Uluslararası sendikal hareketin bu doğrultusu daha etkili bir şekilde eylem koyması, ancak tüm uluslararası bölgesel ve ilgili ülkelerin ulusal sendikal örgütlerinden oluşacak ve sürekli bir nitelik taşıyacak olan Güney Afrika emekçileri ve halkları ile dayanışma için Uluslararası Sendikal Komitenin oluşturulması ile olanaklı olacağı inancındayız.**

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) olarak bu konuda da elimizden geleni yapmaya hazır olduğumuzu bildirmek isterim.

Güney Afrika emekçileri ve halklarının, Afrika sendikal hareketinin ırkçı rejimleri devirmek, sömürgeciliği ve yeni sömürgeciliği devirmek, emperyalizmin yeni politikasını bozguna uğratarak kendi ulusal, ekonomik ve siyasal geleceklerini belirlemek amacıyla verdikleri haklı savaşın uluslararası sendikal hareket tarafından desteklenmesi özellikle şu konularda çok daha etkili olacaktır kanısındayız:

- **Ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşı veren Güney Afrika emekçi halklarına maddi ve manevi istisnasız ve türlü yardımın sağlanması ve bu yolda yapılan atılımların geliştirilmesi.**
- **Beyaz azınlığın ırkçı ve faşist rejimleriyle ekonomik, askeri ve siyasal ilişkilerde bulunmaya devam eden hükümetlere baskı yapılarak bu ilişkilerin koparılması.**
- **Irkçı rejimlere yapılan askeri yardımın durdurulması için ulusal ve uluslararası düzeyde uygun düşen etkili eylemlerde bulunulması ve Güney Afrika'nın silâhsızlandırılması.**
- **Irkçılığa ve apartheid politikasına karşı yürüttükleri savaşımda tutuklanan tüm ilerici ve demokratların serbest bırakılması.**
- **Güney Afrika'ya göçün, özellikle vasıflı işçi göçünün önlenmesi.**
- **BMT'nin bu konuda aldığı kararların etkin bir şekilde uygulanması ve bu kararlara uymayan kuruluş ve devletlerin cezalandırılması. Bu açıdan, apartheid suçunu işleyen veya suça iştirak eden kişileri, kuruluş üyelerini ve devlet temsilcilerini kapsayan uluslararası sorumlulukları ortaya koyan BMT'nin 18 Temmuz 1976 tarihli kararına uyulmasının sağlanması.**
- **Her sendikal örgütün kendi ülkesinde emekçileri aktif bir biçimde ve her açıdan Güney Afrika emekçilerinin savaşına destek olmaya çağırması.**

Uluslararası işçi hareketi ile dünya barış ve ilerleme güçlerinin kayıtsız desteğine sahip olan Güney Afrika emekçileri ve halklarının, emperyalizmin desteklediği ve finanse ettiği Güney Afrika'daki beyaz azınlığın ırkçı rejimlerini devirerek ulusal ve toplumsal kurtuluş savaşlarını zafere ulaştıracaklarına olan inancımız tamdır. İki yıl içinde 200'den fazla faşist cinayetin işlendiği ve de demokratik hak ve özgürlüklerin çiğnendiği kendi ülkemizde de ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme için savaşım veren işçi sınıfımız ve onun sendikal temsilcisi DİSK Güney Afrikanın özgürlük ve onur savaşıyla tam dayanışma halindedir.»

DİSK'İN DE KATILDIĞI IRK AYRIMINA KARŞI İKİNCİ ULUSLARARASI SENDİKA KONFERANSINDA KABUL EDİLEN KARARLAR

10-11 Haziran tarihleri arasında Cenevre'de yapılan ve Uluslararası Çalışma Örgütü'nün düzenlediği «Irk Ayrımına Karşı II. Uluslararası Sendikal Konferans» sona erdi.

DİSK'in de katıldığı konferans sonucunda şu kararlar alındı:

Irk Ayrımına Karşı II. Uluslararası Sendikal Konferans

Güney Afrika, Namibia ve Zimbabwe işçilerini ve halklarını kesin olarak desteklediğini ve onlarla sürekli dayanışma içinde olduğu **bildirir;**

Güney Afrika'da Vorster'in ırkçı azınlık rejiminin beyazların üstünlüğünü korumak için küstahlıklarını sürdürmelerini şiddetle **mahkum eder.**

Bu rejim, uluslararası kamuoyuna meydan okuyarak çoğunluktaki halka karşı aldığı baskı ve şiddet önlemlerini arttırmaya devam ederken, bir yandan da, hiç bir surette kabul edilmesi mümkün olmayan

Bantustanizasyon sistemini de hızlandırmakta, böylece Afrika'nın çoğunluktaki halkının kendi ülkelerinde yabancı haline gelmelerine yol açmaktadır;

Irkçı rejimin komşu Afrika devletlerine saldırmalarını da ayrıca **mahkum eder;**

1973 Haziran ayında Cenevre'de yapılan ırk ayrımına **(apartheid)** karşı Birinci Uluslararası Sendika Konferansı'nın sonuçlarının, Güney Afrika'da ırk ayrımının getirdiği baskılar altında ızdırap çeken işçiler ve halkların lehine sendikaların dünyanın her yanındaki dayanışma eylemlerini güçlendirmiş olduğunu **belirtir;**

Bundan dolayı, sadece son bir kaç ay içinde Güney Afrika'daki birçok Afrikalı işçinin; artmış bulunan baskı, vahşet ve esas itibariyle siyah emekçi halk arasında demokratik bir sendika hareketinin özgürce örgütlenmesinin tanınmaması karşısında protesto amacıyla greve gitmiş olduklarından **memnunluk duyar.**

Afrika'da sömürgeci Portekiz imparatorluğunun çökmesini ve Afrika kıt'asının bu bölümündeki kurtuluş hareketi için yeni boyutlar getiren, ırkçılığa karşı olan bir politika izleyen özgür ve bağımsız devletlerin kuruluşunu **memnunlukla karşılar;**

Irk ayrımının **(apartheid)** Güney Afrika'daki baskı politikasının sürmesi, kurşuna dizme, rastgele tutuklama, 1976 Haziran ayında Soweto'daki vahşi öldürmelerde olduğu gibi, yurtseverlerin ve işçilerin katliamı yollarıyla işçileri ve halkı kurban etmesi karşısında derin endişelerini **belirtir;**

Tüm tutuklu ve gözaltında bulunan sendikacıların ve siyasal tutukluların salıverilmelerini **ister;**

Çıkarlarını korumak ve ırk ayrımının **(apartheid)** tamamen ortadan kaldırılmasını önlemek amacıyla, Güney Afrika'da ırkçı rejimle işbirliği yapan çokuluslu firmaların oynadıkları rolü **kınar;**

Irk ayrımına **(apartheid)** karşı Birinci Uluslararası Sendika Konferansınca kabul edilen tavsiye ve kararların uygulanması için dünyanın her yanında emekçi halkın sendikaları yoluyla gösterdikleri çabayı takdirle **karşılar;**

Silâh satışlarına konan ambargoyu bir çok kez ihlâl ederek ve sendikaların sürekli baskılarına karşın, Güney Afrika'ya karşı konulan ekonomik yasakları kabul etmeyerek, BM üyesi devletlerin Birleşmiş Milletlerin Güney Afrika'ya karşı aldıkları kararları uygulamamalarını ayrıca **endişe ile karşılar;**

ILO'yu; Yönetim Kurulu yoluyla, Genel Müdür, Irk ayrımının **(apartheid)** bir bütün olârak ortadan kaldırılmasını amaçlayan BM ve ILO kararlarının üye devletlerce ihlâline karşı vermiş olduğu Özel Raporun incelenmesi için bir Konferans Komitesi kurmaya **çağırır;**

Birleşmiş Milletler yoluyla eyleme geçilmesi için **bütün hükümetleri aşağıdaki hususları yerine getirmeye çağırır;**

1) **Emredici ekonomik yasaklar empoze etmek;**
2) **Güney Afrika'ya etkin bir uluslararası silâh ambargosu konulması için ivedi önlemler almak;**
3) **Birleşmiş Milletlerin tüm uzmanlık örgütlerinde ve hükümetler-arası örgütlerde ırk ayrımına karşı eylemleri başlatmak ve yoğunlaştırmak ve uluslararası sendika hareketi ile işbirliği halinde, Güney Afrika'nın ezilen halklarına yardımı arttırmak;**

Hükümetlerden;

1) **Güney Afrika hükümeti ile politik, kültürel, sporla ilgili, ticari ve diplomatik ilişkileri kesmelerini,**
2) **Kredi garantilerinin ve lisansların geri alınmasıyla, öbür etkin önlemlerle, kamusal ve özel yatırımları durdurmalarını,**
3) **Vatandaşlarının Güney Afrika'ya göçlerini durdurmalarını,**
4) **Güney Afrika'ya olan turizmi durdurmalarını,**
5) **Güney Afrika'ya olan yakınlıkları nedeniyle büyük yük taşıyan komşu Afrika ülkelerine ekonomik desteği arttırmalarını,**
6) **Irk ayrımının** (apartheid) **örtülü bir biçimi olan ve Afrika'daki çoğunluğun çıkarlarına ters düşen Bantustanların resmen ya da fiilen tanınmasını kabul etmemelerini,**
7) **Güney Afrika'da ve Namibia'daki kurtuluş hareketlerine, gerçek sendikalara ve halk hareketlerine maddi ve manevi destek olmalarını,**
8) **Irk ayrımına** (apartheid) **karşı sürdürülen savaşımda sendikaların sempati eylemlerine girişmelerine karşı olan tüm engelleri kaldırmaları için hükümetlere ısrar etmelerini,**

talep eder.

Üyelerinin ve örgütlerinin Güney Afrika ile ilişkilerinde bulunmamalarını ve ekonomik ve finansiyel grupların Güney Afrika'ya borç vermemelerini ve herhangi bir şekilde ırk ayrımcısı (apartheid) rejimle işbirliği yapmamalarını **işveren örgütlerinden ister;**

Uluslararası sendika örgütlerinin ve Afrika Sendika Birliği Örgütünün, dünyadaki bütün öbür sendika merkezleriyle birarada, Güney Afrika'da ırk ayrımına **(apartheid)** karşı Birinci Uluslararası Sendika

Konferansında kabul edilen 1973 kararının uygulanmasını yoğunlaştırmalarını ve özellikle aşağıdaki hususları vurgulamalarını **ısrarla ister;**

1) **İşbirliği için uygun ve etkin bir mekanizmanın kurulmasını sağlamak amacıyla, ırk ayrımına** (apartheid) **karşı olan tüm örgütlerle ulusal düzeyde işbirliği yapmak;**
2) **Yukarıdaki tavsiyelerin uygulanması için hükümetler üzerinde azami baskıda bulunmak ve Güney Afrika'da yatırım için gerekli kredi garantileri ve lisansların geri alınması konusunda hükümetler üzerinde başarılı baskılarda bulunan ve hükümetlerini faal olarak Güney Afrika'ya karşı açılan kampanyalara katan ulusal merkezleri teşvik etmek;**
3) **Güney Afrika'da yatırım yapıp Afrika sendikalarını tanımayan ve uluslararası alanda kabul edilen çalışma standartlarına aykırı davranan ortaklıklara azami baskı yapmak ve eyleme geçmek;**
4) **Güney Afrika, Namibia ve Rodezya'ya giden ve buralardan gelen uçak, gemi, posta ve haberleşmelere topyekün ambargo koyarak beyaz azınlık rejimlerine ekonomik baskı yapmak;**
5) **Endüstriyel eylemlere katılmalarını sağlamak amacıyla işçiler arasında toplantılar yapmak ve bilgilendirme kampanyaları açmak;**
6) **Örgütlenme kampanyaları, eğitim programları ve tutuklu ya da hareketleri sınırlandırılmış olan sendikacılara hukuki yardım da dahil olmak üzere, Güney Afrika'nın içindeki Afrika sendikalarına mali ve manevi destek olmak;**
7) **Sendika üyelerinin ve tüm işçilerin Güney Afrika'ya göç etmemelerini sağlayacak ve Güney Afrika yetkililerinin ve işverenlerinin dışardan işçi bulma çabalarını önleyecek bir kampanyaya girişmek;**
8) **BM ve onun uzmanlık örgütlerine gönderilecek delegasyonlara sendika temsilcilerini dahil etmek;**
9) **Güney Afrika ve Rodezya'nın ırkçı rejimlerini izole etmek amacıyla her türlü önlemi almak;**
10) **Konferans ayrıca, uygun bir tarihte yapılacak Güney Afrika ve Uluslararası Dayanışma Haftasına faal olarak katılmak; Birleşmiş Milletlerin, 1979 yılını, Güney Afrika'da ırk ayrımına (apartheid) karşı savaşım yılı olarak açıklanmasını desteklemesini ister,**

Konferansın kararlarının izleneceğini ve bu konferansta, **ILO Yönetim Kurulu'nun toplandığı zamanlarda, Yönetim Kurulu'nun işçi üyeleri ile Dünya Sendikalar Federasyonu, Hür Dünya Sendikaları Konfederasyonu, Dünya Çalışma Konfederasyonu, Afrika Sendika Birliği Örgütü ve bu örgüt tarafından kabul edilen, Güney Afrika'da ulusal kurtuluş hareketinin hedeflerine uyan sendikaların temsilcileri arasında Cenevre'de düzenli toplantılar yapılmasının kararlaştırıldığını ISRARLA TEKRAR BELİRTİR.** Bu toplantıların amacı Güney Afrika'daki gelişmeleri gözden geçirmek ve sendikalarca girişilecek yeni eylemleri tavsiye etmektir.

Konferans, bu gurubun, Birleşmiş Milletlerin tüm ilgili kurulları ve özellikle Birleşmiş Milletler Özel Irk Ayrımı **(Apartheid)** Komitesi ile sıkı işbirliği içinde çalışmasını ve onunla yıllık toplantılar yapmasını tavsiye eder.

BARIŞ VE ULUSLARARASI YUMUŞAMA TÜM İNSANLIĞIN YARARINADIR

1975 Ağustos başlarında Finlandiya'nın başkenti Helsinki'de Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı toplandı. 33 Avrupa ülkesi ile ABD ve Kanada'dan oluşan 35 devlet barış, yumuşama ve ülkeler arasındaki işbirliğinin pekiştirilmesi konularını içeren **Helsinki Sonuç Senedine** imzalarını koydular. Bu olay ilerici güçlerce İkinci Dünya Savaşından bu yana kaydedilen Avrupa'daki en önemli politik gelişme olarak nitelendirildi. Helsinki Sonuç Senedi, uluslararası yumuşama politikasının değerli bir ürünü, dünya barışı açısından önemli bir adımdı.

Konferansın ve Sonuç Senedinin bir başka özelliği de, imzalarını koyan bütün devletlerin senedin hazırlanmasında eşit olarak temsil edilmesiydi. Yani, tek bir ülkenin en küçük bir itirazı bile dikkate alınmış, ancak bütün ülkeler belgede yer alan konular ve maddeler üzerinde fikir birliğine ulaştıktan sonra sened kaleme alınmış ve imzalanmıştı. Bu da şüphesiz, uluslararası yumuşama politikasının gerçek özünü yansıtan bir durumdur.

Helsinki Sonuç Senedi imzalandıktan sonra, dünyada neler oldu?

Dünyanın barış demokrasi ve toplumsal ilerlemeden yana olan ülkelerinde bu senette yer alan yükümlülükler yoğun bir biçimde tartışıldı. Bu ülkeler, halkların senedi tanımaları ve içeriğini kavramaları yolunda çaba sarfederken, gerek iç politikalarında, gerekse uluslararası ilişkilerinde bu sözleşmeye uymaya büyük özen gösterdiler.

Dünyanın gerici ve emperyalist ülkelerinde ise Helsinki Sonuç Senedi hasıraltı edildi. Bu ülkelerde yaşayan halklar, değil senette yer alan yükümlülüklerin uygulanma alanına konmasını, yayınlanıp tanıtılmasına bile tanık olamadılar.

Böylesine önemli senede bir Avrupa ülkesi olarak Türkiye de imza koymuştu. 1975 Ağustos'unda Helsinki Sonuç Senedini Türkiye adına MC'nin Başbakanı Süleyman Demirel imzalamıştı. Daha sonra Türkiye de, Senetten ve Senedin öngördüğü ilkelerden söz etmeyen ülkeler kervanına katıldı. MC ve onun çizgisindeki basın-yayın organları, dünya barışı, uluslararası yumuşama ve ülkeler arası işbirliği açısından büyük önem taşıyan bu Senedi hasır altı ettiler.

Helsinki Sonuç Senedi, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının halkımıza duyurulması ve tanıtılması hep ilerici örgüt ve yayın organları tarafından gerçekleştirildi. Ayrıca MC, kendi imzasına bile sadık kalmayarak Helsinki Sonuç Senedinde yer alan ilkeleri hunharca çiğnedi.

Bilindiği gibi, **Helsinki Sonuç Senedi, Avrupa güvenliği, ülkeler arası işbirliği, barışın sürekli ve kalıcı kılınması, silahsızlanmanın gerçekleştirilmesi insan haklarına saygı, düşünce, vicdan ve inanç özgürlüklerini yüceltme gibi çok önemli ilkeleri kapsamaktadır.** MC, Helsinki Sonuç Senedinde bütün bu ilkeleri yok farzetti. Değil düşünce ve inanç özgürlüğüne sahip çıkılması, çalışma hakkına önem verilmesi gibi konuları, insanların yaşama hakkını bile çiğnedi. MC ve onun komandoları sokaklarda ilerici avına çıktılar. İşçi sınıfının, çalışma hakkı gaspedildi. İlerici işçiler «kara listelere» alındılar. Ülkenin en önemli ekonomik projeleri, halkın gereksinmeleri bir kenara bırakıldı ve gelirler ve kaynaklar silahlara, bombalara, işçilere ve emekçi halka karşı yöneltilen savaş araçlarına akıtıldı.

Konferans binasının dıştan görünümü... «Herşey barış, demokrasi ve ilerleme için...»

Bunun böyle olması elbette doğaldı. İşbirlikçi tekelci burjuvazinin temsilcisi MC kaderini en gerici emperyalist ve savaş tüccarı çevrelerle birleştirmişti. Bu nedenle dışarıda barış düşmanı, içeride de emekçi düşmanı bir politika izledi. Helsinki ilkelerini sürekli çiğnedi.

Helsinki Sonuç Senedi, imzalanmasıyla son bulmuş bir olay değildi. Senedin son bölümü, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansının geliştirilmesi ve derinleştirilmesi için yeni toplantılar ve konferanslar düzenlenmesini de öngörüyordu. Ve yine senette yer alan bir maddeye göre, 15 Haziran'da Yugoslavya'nın başkenti Belgrad'da yeni bir konferansın hazırlık çalışmalarının başlaması kararlaştırılmıştı.

15 Haziranda Belgrad'da çalışmalarına başlayan hazırlık konferansı, sonbaharda yapılacak zirvenin gündemini ve çalışma biçimi saptamakla yükümlü bulunuyor. Ne var ki, çalışmalar farklı iki gündem önerisinin verilmesiyle belli bir açmazın içine girdi.

Belgrad Hazırlık Konferansında iki farklı öneri, iki ayrı toplumsal sisteme mensup ülkeler grubu tarafından verilmiş bulunuyor. Birinci öneri AET adına verildiği iddia edilen, aslında NATO'nun ve ABD'nin görüşlerini dile getiren **İngiliz** önerisi. İkincisi ise, **sosyalist ülkelerin** hazırlık çalışmalarına sundukları öneridir. Birincisi, Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Sonuç Senedinin belli maddelerine ağırlık tanınması, özellikle de barış ve silahsızlanma maddelerinin es geçilmesinden yana. Barış, demokrasi ve toplumsal ilerleme ilkelerinin büyük bir titizlikle uygulandığı sosyalist ülkelerde «insan hakları» bulunmadığı iddiasından hareket ediyor. İkincisi ise, Helsinki Sonuç Senedinin derinleştirilmesini, geliştirilmesini, bir bütün olarak ele alınmasını ve tümünün barış, silahsızlanma ve işbirliği anlayışı içinde ele alınmasını istiyor.

Belgrad'daki hazırlık konferansı başlamadan önce emperyalist ülkeler her fırsatta konferansın gündemine «insan haklarını» getireceklerini açıklamışlardı. Nitekim bunu yaptılar da.

Ne var ki, insan hakları konusu Helsinki Sonuç Senedinin yalnızca bir bölümünü o-

DİSK Genel Başkanı Kemal TÜRKLER'in Belgrad Konferansı ile ilgili olarak verdiği demeçten:

«DİSK, Türkiye'nin Belgrad görüşmesinde yapıcı bir tutumla Helsinki Sonuç Belgesi'nin daha etkin bir şekilde ve bütünüyle uygulanması yolunda yapılacak somut önerilere katılmasını, muhtemel engellemelere karşı tavır almasını bölgemizde sürekli ve adil bir barış ile ülkemizin ulusal güvenliği açısından gerekli görmektedir. Sonbaharda Dışişleri Bakanları düzeyinde yapılacak toplantıya hazırlık niteliği taşıyan Belgrad görüşmesinin somut bir eylem programı önerisiyle sonuçlanması en büyük dileğimizdir.»

Türkiye ve Sovyetler Birliği delegasyonları, açılıştan önce sohbet ederken...

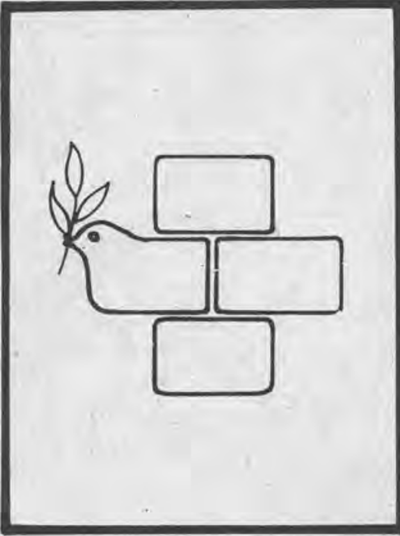
luşturuyor. Üstelik barış, demokrasi ve toplumsal ilerlemeden yana olan ülkeler, insan haklarını tartışmaktan hiçbir zaman kaçmadıklarını açıklamış bulunuyorlar. Bu konu açıldığı taktirde söylenecek çok şeyin bulunduğunu, «insan hakları»nı mesele edenlerin kendi ülkelerinde ırk ayırımı yaptıklarını, işsizliğin dev boyutlara ulaştığını, çalışma hakkının hunharca çiğnendiğini, kadınlara eşit işe eşit ücret sağlanmadığını, eğitimde herkese eşit olanaklar tanınmadığını ve üretimi gerçekleştiren milyonların giderek yoksullaşırken, bir avuç parababasının üretim sonuçlarının büyük bir bölümüne el koyduğunun herkes tarafından bilindiğini açıklamış bulunuyorlar. Bu nedenle bu konunun emperyalist ülkeler tarafından bu biçimde Belgrad'a getirilmesinin başka bir amaç taşıdığı açık.

Bu tavrın temelindeki niyet, yalnız Belgrad'a özgü değil. Daha önce başlayan stratejik silahların sınırlandırılması (SALT-II) ve Viyana'da süren Avrupa'da karşılıklı güç ve silah indirimi görüşmelerinde de emperyalist güçler eşitlik ve karşılıklı iyi niyet ilişkisinden ayrılıp tek taraflı yarar sağlama çabasına girmiş bulunuyorlar. Bir yandan yumuşama, barış ve silahsızlanmadan yana olduklarını belirtirken, öte yandan bu kavramların gerçek özünü çiğniyorlar, bundan tek taraflı yarar sağlamaya çalışıyorlar. Halkların ve emekçilerin barış, silahsızlanma, ülkeler arası işbirliği talepleri güç kazandıkça, silah tekelleri ve emperyalist hükümetler telâşa kapılıyorlar. Dünya üzerindeki etkinliklerinin büsbütün yok olmasından endişe ederek, dünya barışı için büyük önem taşıyan uluslararası görüşmeleri, emperyalizme «üstünlük» sağlama arenasına çevirmeye gayret ediyorlar.

Ne var ki, bu çabalar insanlık açısından büyük tehlikeler taşıyor. Tarihin akışı içinde treni kaçırmış olan bir toplumsal sistem, yani kapitalizm barışçı yollardan sağlayamadığı üstünlüğünü savaşçı yollardan ve uluslararası gerginlik koşullarında sağlayacağını umuyor. Fakat çökmekte olan bir sistemi savaş kurtaracak mıdır? Şu anda yerel darbelerle, emperyalist ülkelerdeki kurulu düzenin mekanizmalarıyla ayakta tutulabilen bir sistem kurtarılabilir mi? Günümüzdeki tüm veriler, yani enflâsyon oranları, işsizlik, işten atmalar, krizler buna olanak bulunmadığını kanıtlıyor. Bu durumda saldırganlaşmak da bir çözüm getirmeyecektir. Çünkü günümüzde patlayacak bir savaş yalnız sosyalist ülkelerin değil, kapitalist ülkelerin de mahvıyla sonuçlanacaktır. Bu durumda ne tatlı kârlar ne de tekelci sermayenin iktidarı kalacaktır.

Kısacası Belgrad Konferansında izlenecek yapıcı ve olumlu tavır, barış ve silahsızlanma konusunda duyarlı davranmak ile aynıdır. Ve **«Helsinki Sonuç Belgesi bir bütün olarak ele alınmalıdır»**, denilirken, işte bu gerçek gözönünde tutulmuş, insanlığın geleceğini kurtarmak söz konusu olmuştur. İkisinin de ortası bir tavır almak olanak dışıdır.

Türkiye de Belgrat'da temsil ediliyor. Yalnız şu anda Türkiye'de yeni siyasal koşullar söz konusudur. 5 Haziran seçimlerinin sonuçları, ülkemizde barış, demokrasi ve toplumsal ilerlemeden yana güçlerin ağırlıkta bulunduğunu açıkça ortaya koymuştur. Başta işçi sınıfımız olmak üzere halkımız barışın, ülkeler arasında iyi ilişkiler kurulmasının ve silahsızlanmanın esas alınmasını istiyor. Türkiye'nin içinde bulunduğu çıkmazdan kurtulması ve sorunların çözümlenmesi de bu yoldan geçiyor. Bu doğrultuda izlenecek bir politika hiç kuşkusuz, faşist hareketin geriletilmesi ve ırkçı, şoven eğilimlere karşı verilen savaşıma da önemli katkısı olacaktır.

Barış: savaşsız ve sömürüsüz bir dünya için...

DÜNYA BARIŞ KURUCULARI GENEL KURULU Polonya Halk Cumhuriyeti'nin Başkenti Varşova'da toplandı. Genel Kurulun anlamı adından belli. Henüz tam olarak kurulmamış bir dünya barışını kurmak, sağlamlaştırmak ve sürekli kılmaktır amaç. Neden barış? Barışı kimler kuracaktır? Barış nasıl kurulacaktır? İşte bu üç soruya verilen yanıt insanca, yaşanası bir dünya özlemi içinde olan insanlığın yolunu aydınlatıyor.

Dergimiz barış konusuna bugüne dek geniş yer ayırdı. Bu soruların yanıtlarını verdi. Bu konu üzerinde ülkemizdeki ve uluslararası düzeydeki gelişmeleri, olayları en geniş bir şekilde yansıtma çabasındayız. Çünkü, en küçük bir ücret savaşımının, daha iyi yaşama ve çalışma koşullarına kavuşma isteminin barış ile dolaysız ilişkisi vardır. Çünkü, işyerindeki ekonomik savaşımdan, sömürüsüz ve baskısız bir toplum düzeninin kurulmasına dek uzanan yolda ileriye dönük atılan tüm adımların en başında işçi sınıfı vardır. Ve DİSK, işçi sınıfımızın ilerici sendikal örgütü olduğu için dergimizde barış konusuna özel bir ağırlık veriyoruz.

NEDEN BARIŞ

Önce gerekli bir ayrım yapmak gerekiyor. Bazı çevreler, iç barış ya da toplumsal barış ile savaşsız bir dünya, dünya barışını birbirine karıştırıyorlar. Kapitalist bir düzende yaşıyoruz. Bir yanda sömürenler, diğer yanda da sömürülenler var. Bir başka deyişle, bu düzen çıkarları uzlaşmaz ve savaşım halinde olan toplumsal sınıflara bölünmüştür. Evet, biz kimsenin birbirini boğazlamasını istemiyoruz. Faşistler ve ırkçı düşüncede olanlar dışında herkesin görüşünü serbestçe savunmasını ve örgütlenmesini savunuyoruz. Ancak, hiç bir zaman işçi ile işveren arasında bir çıkar işbirliğinin, dayanışmanın olduğunu savunmuyoruz. İşyerlerinde hemen hergün yaşanılan olaylar, verilen savaşım bu görüşümüzü doğruluyor. Bu nedenle işçi sınıfı, emekçi halk ile sermaye sınıfı arasında bir uzlaşma ya da barış söz konusu değildir. Söz konusu olan ve yaşanılan da toplumsal barış değil, toplumsal savaşımdır, sınıflar arası savaşımdır. Daha da somutlamak olanaklıdır bu gerçeği. Örneğin, «grev ilan edilen yerlerde, işyerlerinde asılan dövizlerin hiç biri işçilerimizin çıkarlarını ve onların düşüncelerini temsil etmemektedir». Ya da «her grev iflaslara ve işsizliğe yol açar» diyen sermaye sınıfının temsilcileri ile işçi sınıfının temsilcilerinin barış içinde, dayanışma içinde olmalarını kim savunabilir?

Dünya barışının, toplumsal barış adı altında emek ile sermaye arasında uzlaşma yaratma hayali içinde olan görüşle en küçük bir ilişkisi yoktur, olamaz. Barış, milletler ülkeler arasında savaşın olmaması, bu düzeydeki mevcut sorunların şiddet ve savaş yoluna başvurmadan karşılıklı görüşmeler yoluyla çözümlenebilmesi, mevcut sınırların korunması, kimsenin birbirinin iç işlerine karışmaması, silâhsızlanmanın durdurulması demektir.

Neden barış?

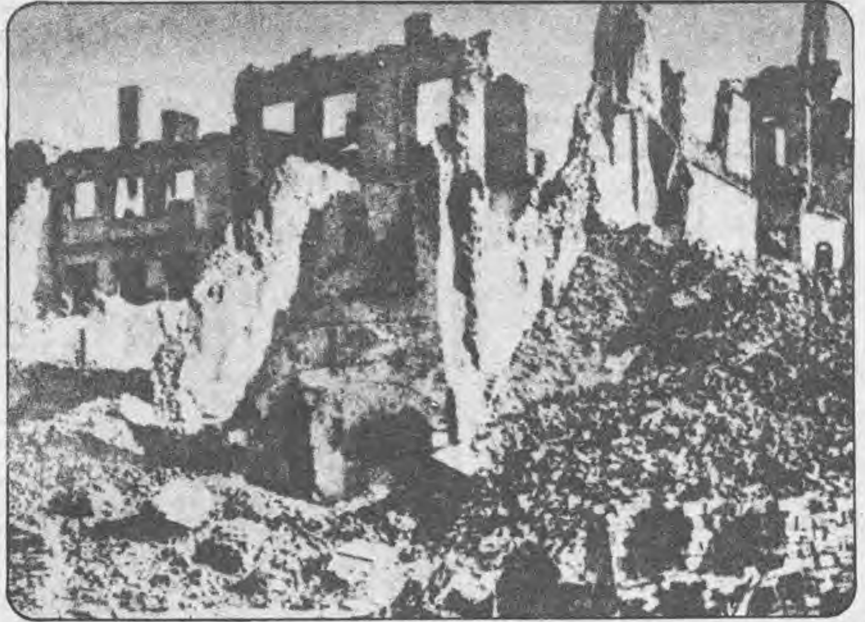
- Dev silâh tekelerinin ölüm tacirliğinden elde ettikleri kârların son bulması için barış.
- Emperyalist müdahaleciliği önlemek için barış.
- Ülkeler arasında düşmanlık sınırları değil, dostluk ve işbirliği sınırları için barış.
- Devletler arası sorunların savaş ve şiddet yoluyla değil, barışçıl yollardan çö-

zülmesi için barış.

- Silâhlanmaya ayrılan milyarların ekonomik kalkınma ve toplumsal ilerleme yolunda kullanılmasını sağlamak için barış.
- Halkların kendi geleceklerini kendilerinin tayin etmeleri için barış.
- Sosyalist kazanımları korumak ve sosyalizmin daha büyük bir hızla ilerlemesini sağlamak için barış.

BARIŞI KİMLER KURACAKTIR?

DÜNYA BARIŞ KURUCULARI KONFERANSI'na katılan kuruluş ve kişiler bu sorunun yanıtını veriyor. Konferansa dört kıtadan, çeşitli ulus ve ırklardan, farklı toplumsal sistemlerden, değişik dinsel inançlardan ve meslek gruplarından binlerce temsilci katıldı. 125 ülkeden gelen 1500'den fazla barış hareketi temsilcisi toplam 1 milyar 200 milyon insanı temsil ediyorlardı Varşova Konferansında. Bunların arasında bir tane silah taciri, bir tane toprak ağası, bir tane büyük sermaye sahibi, bir tane NATO'cu general yoktu. Kimlerdi konferansa katılanlar. İşte bu sorunun yanıtı aynı zamanda barışı kimler kuracaktır sorusunun da yanıtıdır. Barış hareketleri temsilcileri, işçi, köylü, gençlik, bilim adamı, hukukçu, din adamı, öğrenim, kadın örgütleri temsilcileri, farklı siyasal eğilimdeki milletvekilleri söz aldılar, kalıcı, adil ve sürekli bir dünya barışını kurmak için söz aldılar, tartıştılra. Kısacası, barışı, insanlığın bu ezici çoğunluğu kuracaktır. Çünkü onlar sasavaşın yıkım, işsizlik, pahalılık, yokluk ve açlık olduğunu, iyi bilmektedirler. Bu nedenle, tüm dünyada barış için verilen savaşım, sömürüsüz ve baskısız bir dünya için verilen savaşımdan ayrı düşünülemez.

BARIŞ NASIL KURULACAKTIR?

Ücret artışı için savaşım vermek gerekir. Bir işyerinde kreş açtırmak için bıkmaaan usanmadan çaba harcamak gerekir. Yıllardır kendi ülkemizde demokrasinin tam anlamıyla yerleşmesi için ne yaptık, ne yapıyoruz? Savaşım verdik, veriyoruz. Barışın kurulması da aynı yolla olacaktır. Yoksa, emperyalist güçler, NATO'cu militarist generallerin yeni savaş planlarını sahneye koymaları işten bile değildir. Barış için savaşım gerekiyor. Kime karşı? Mozambik halkının kazandığı ulusal bağımsızlığı yeniden boğazlamaya kalkanlara, Lübnan'ı binlerce Filistinli ile Lübnanlı'ya mezar yapanlara, yıllar boyu Vietnam'ı kana bulayanlara, Şili'de ilerici yurtsever kanı içenlere, uluslarası tekellere yani ITT'lere, Fordlara, General Motors'lara, Bayer'lere, Dassault'lara, Mobil'lere karşı. Ülkemizi kan ve ateşe boğanlara, grevlere saldıranlara, grevleri yasaklamak isteyenlere, NATO ve CENTO'ya bağlılık andı içenlere, 1 Mayıs komplocularına karşı. Bu karanlık güçlere, emperyalist çevrelere, CIA'ya, NATO'cu CENTO'cu militaristlere, onların denetimindeki gericiliğe ve faşist güçlere karşı savaşım vermeden barış kurulamaz. Bu güçlere karşı verilen savaşımın başarısı, hem barışçı bir politika, hem ulusal, toplumsal kurtuluş demektir. Bu nedenle barış için savaşım, sınıflar arası savaşımın uluslararası uzantısı demektir. Bir ülke içinde işçi sınıfı ve emekçi halkın sömürücü sınıflara, gerici-faşist güçlere karşı verdiği savaşım, uluslararası düzeyde sosyalist sistemin, ulusal kurtuluş hareketlerinin ve işçi hareketinin emperyalizme ve uluslararası gericiliğe karşı verdiği savaşımdır. Kalıcı, adil ve sürekli bir dünya barışı için verilen savaşımda elde edilen her kazanım, insanca bir yaşam yolunda atılmış ilerici bir adım demektir.

VARŞOVA KONFERANSI KARARLARI

Dünya Barış Konseyi'nin çağrısı üzerine toplanan Dünya Barış Kurucuları Genel Kurulunda alınan kararlar işte bu amaca yöneliktir. Bunu en canlı bir şekilde kanıtlayan belge Genel Kurulun yaptığı çağrıdır :

DÜNYA BARIŞ ÇAĞRISI

Bizler, dünyanın 125 ülkesinden, 50'den fazla örgütü temsilen tüm kıtalardan gelen, barışa gönülden bağlı siyasal partilerin, kitle hareketlerinin, ulusal ve uluslararası örgütlerin temsilcileri olarak Varşova'da, savaşın yıkıntıları arasından yeniden doğan, Barışın canlı simgesi olan bu kentte toplandık.

TÜM İNSANLAR, GÜNÜMÜZÜN VE GELECEĞİN KUŞAKLARI İÇİN BARIŞ ÖZGÜRLÜK TOPLUMSAL İLERLEME VE EŞİTLİK İSTİYORUZ.

6 gün süren açık yürekli ve ayrıntılı tartışmalar boyunca hep birlikte, bugünkü uluslararası durumda barışı, uluslarası güvenliği ve toplumsal ilerlemeyi sağlamak için nelerin gerekli olduğunu gözden geçirdik.

Siyasal yumuşama, bugün uluslararası hayata damgasını vuruyor, dünyada ve özellikle Avrupa'da olumlu etkiler yaratıyor günümüzde artık. Yumuşamanın evrensel ve geri dönülmez boyutlara ulaşması önem kazanıyor.

Dünyanın tüm uluslarını, tüm toplumsal ve siyasal güçleri, halklar arasında barış ve kardeşçe işbirliği isteyenlerin tümüne uluslararası durumun objektif çözümlemesini yapabilenlerin tümüne sesleniyoruz:

YUMUŞAMA SÜRECİNİ PEKİŞTİRMEK VE DÖNÜLMEZ KILMAK İÇİN DAHA DA BİRLİKLİ VE DAHA DA KARARLI DAVRANALIM

Silahlanma yarışı, dünya barışı açısından en ciddi tehlikedir. Dünyada silahlanma için, günde 1 Milyar dolardan fazla harcama yapılmaktadır.

Dünyada, mümkün olduğunca geniş kitlelerin silahlanma yarışının tehlikelerini kavrayabilmeleri için mümkün olan herşey yapılmalıdır. Ve bu yarışın sorumlusu olan militarist ve emperyalist güçlerin tüm oyunlarına aktif şekilde karşı durmaları için elden gelen herşey yapılmalıdır.

Tüm halklara tüm uluslara sesleniyoruz:

SİYASAL YUMUŞAMAYI ASKERİ ALANDA YUMUŞAMA İLE TAMAMLAMAK İÇİN GÜÇLERİMİZİ SEFERBER EDELİM. SİLAHLANMA YARIŞINA SON VERELİM. BÖLGESEL VE DÜNYA PLANINDA ETKİLİ SİLAHSIZLANMA ÖNLEMLERİ GETİRELİM STRATEJİK SİLAH SİSTEMLERİNİ SINIRLANDIRMAK, NÜKLEER SİLAHLARI VE DİĞER KİTLESEL TAHRİP SİLAHLARINI YASAKLAMAK, ASKERİ ÜSLERİ KALDIRMAK, KONVANSİYONEL SİLAHLARI VE ASKERİ MASRAFLARI KISITLAMAK İÇİN ÇABALARIMIZI YOĞUNLAŞTIRALIM. ASKERİ PAKTLARIN KADEMELİ BİR ŞEKİLDE LAĞVEDİLMESİNDE ISRARLIYIZ. AMACIMIZ TAM VE GENEL SİLAHSIZLANMA VE ULUSLARARASI İLİŞKİLERDE KUVVET KULLANILMASINDAN VAZGEÇİLMESİNİN SAĞLANMASIDIR.

Kahraman Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının saldırgan güçlere karşı kazandıkları zaferler dünya barışına olumlu katkılarda bulunmuştur. Aynı şekilde Angola, Mozambik, Gine-Bissau halklarının ve kendi kaderlerini tayin hakkıyla bağımsızlıklarını kazanan diğer ülkelerin zaferlerini de selâmlıyoruz. Güney Afrika, Namibya, Zimbabwe, Filistin halklarının kahramanca savaşımını kayıtsız şartsız destekliyoruz. Faşist ve gerici güçlere karşı savaşımlarında Şili halkına ve diğer Latin Amerika ülkeleri halklarına dayanışma içinde olduğumuzu bildiriyoruz.

ÜLKELER ARASINDAKİ ANLAŞMAZLIK VE ÇATIŞMALARIN ADİL VE BARIŞÇI ÇÖZÜMÜ İÇİN ÇALIŞALIM. ULUSLARIN BAĞIMSIZLIK VE TÜM BASKILARDAN VE EMPERYALİST ZORLAMALARDAN UZAK BİR GELİŞME ÖZLEMLERİNİN GERÇEKLEŞMESİ İÇİN ÇALIŞALIM.

Dünya ölçüsünde devletler arasında karşılıklı yarar ve işbirliğine dayanan daha adil yeni bir ekonomik düzenin gelişmesinden yana olduğumuzu bildiriyoruz. Uluslararası güvenlik, silahsızlanma, ilerleme ve sürekli barış için savaşımda, bloksuz ülkelerin rolünün önemini vurguluyoruz.

Dünyada, ekonomik gelişme açısından gözlenen çarpıcı dengesizliklerin ortadan kaldırılması ekonomik sömürgeciliğe son verilmesinin gerekli koşuludur. Gelişmekte olan ülkelerin, ekonomik ve siyasal alanlarda tam bağımsızlığa kavuşma çabalarını, ulusal zenginliklerine tam anlamıyla sahip olma, uluslararası iş bölümüne ayrıcalıksız şekilde katılma çabalarını ateşli bir şekilde destekliyoruz.

SÖMÜRGECİLİĞİN VE YENİ SÖMÜRGECİLİĞİN TASFİYESİ İÇİN DAHA GÜÇLÜ SAVAŞALIM. DÜNYADA ADİL BİR EKONOMİK DÜZEN KURULMASI VE TÜM ULUSLARA EŞİT GELİŞME İMKÂNLARI SAĞLANMASI İÇİN DAHA BÜYÜK KARARLILIKLA ÇALIŞALIM.

Toplumsal ilerleme için savaş, barışın pekiştirilmesinden bağımsız değildir.

Dünyanın her yanında, demokrasi ve insan haklarının geliştirilmesinden ve pekiştirilmesinden yanayız. En temel insan haklarını ayaklar altında çiğneyen emperyalist ve ırkçı rejimleri mahkûm ediyoruz.

FAŞİZME VE IRKÇILIĞA KARŞI, DEMOKRASİ VE İNSAN HAKLARININ TAM SAĞLANMASI İÇİN DAHA KARARLI BİR MÜCADELEYE ÇAĞIRIYORUZ.

Günümüzde, farklı ideoloji ve kültürlerden gelen örgütlerden kurulu Barış Hareketinin ortak bir görevi var: Kamuoyunu, barışı ve uluslararası güvenliği tehdit eden tehlikeler karşısında uyarmak ve duyarlı hale getirmek. Uluslararası kamuoyu hükümetlerden bağımsız örgütler ve kitle haberleşme araçları kanalıyla, hükümetleri, tam ve genel silahsızlanmaya vardıracak somut tedbirler almaya teşvik edebilir.

Günümüzde, dünya barış hareketi, uluslararası güvenliği ve işbirliğini, ekonomik bilimsel, kültürel ve insani alanlarda ilerletmek, çevrenin korunmasını ve arındırılmasını sağlamak görevleriyle karşıkarşıyadır. Tüm bu alanlarda, barış güçlerinin başarısı, birliklerince, çeşitli akımların çabalarının birleştirilmesine ve eylem içinde dayanışmasına büyük ölçüde bağlıdır.

TÜM ULUSLAR İÇİN BUGÜNÜN VE YARININ TÜM KUŞAKLARI İÇİN BARIŞ, ÖZGÜRLÜK, TOPLUMSAL İLERLEME VE ADALET.

Dünya Barış Kurucuları toplantısına katılanlar.

11 Mayıs 1977 Varşova.

1 Milyar 200 milyon insanı temsil eden 1500'ün üstünde barış savaşçısı bu çağrıyı yaparlarken, Londra'da NATO ilkbahar zirvesi toplanıyor ve her üye ülkenin kendi bütçesinden silâhlanmaya ayırdığı payın arttırılmasını kararlaştırıyordu. Böylece, dünya barış çağrısı yapılırken, emperyalist sistemin hâlâ daha intikamcı soğuk savaş politikasından vazgeçmediğini gösteriyordu.

konferansta alınan kararları Ağustos sayısında yayınlayacağız

SINAV...

DİSK, yapıları, dünya görüşleri, inanç ve düşünceleri farklı, fakat sermaye karşısında çıkarları ortak olan işçileri sendikal savaşımda biraraya getiren bir örgüttür. Sendikal görevleri yerine getirmenin önkoşullarından biri, kitle gücüne sahip olmaktır. Fakat işçi kitleleri somut koşullarda farklılıklar gösterebilmektedir. DİSK işçi sınıfının ortak çıkarlarını savunurken bu durumu gözönüne alıyor ve mümkün olan en çok sayıda işçiyi bu çıkarlar doğrultusunda birleştirmek için çalışıyor. Mümkün olan en çok sayıda işçiyi ulusal planda örgütlenen işkolu sendikalarında birleştirmek ve bu kitleleri kendi sınıfsal çıkarlarını korumak ve geliştirmek için bilinçli savaşıma sokmak - DİSK'in sınıf sendikacılığı ilkesi budur.

Böylesi bir savaşımda ileriye doğru kalıcı adımlar atmak, sömürüyü sınırlama ve ortadan kaldırma savaşımını yetkinlikle yürütmek her şeyden önce ilkeli olmayı gerektirir. Bizim savaşımımız gelgeç heveslere, anlık heyecanlara, günübirlik basit çıkar hesaplarına göre değil, DİSK'in ilkelerine göre yürütülüyor. Bu ilkeler, fabrikalardaki sınıf savaşımının yiğit neferlerinden sendika yöneticilerine, DİSK merkez organlarına kadar tüm üyelerimize, sendikal savaşımın tüm unsurlarına yol gösteriyor.

İlkeli savaşım (mücadele) şarttır. Tersi durumda ne hale gelineceğinin en açık örneği Türk - İş'tir. İlkesizliğin, politikayı esen rüzgara göre ayarlamanın, bir örgütü kitlelerinin gözünde nasıl saygınlığını yitirmeye, sermayenin elinde ise sıradan bir oyuncak olmaya götüreceğini Türk - İş yönetiminin acıklı durumu çok çarpıcı bir şekilde göstermektedir.

Halbuki biz, sermayenin egemenliğine son vermek, işçinin, emekçinin belirleyici ve yönetici olacağı sömürüsüz bir dünyayı kurmak için yola çıkanların, bugünden yarını kurma savaşımına katılan işçi sınıfının sendikal örgütüyüz. Bu yüzden ilkelerimize uygun davranmak bizim için ekmek kadar, su kadar elzemdir.

DİSK'in ilkeleri somuttur, kafadan uydurma değil, tersine işçi sınıfının içinde yaşadığı somut koşullardan ve sömürüyü ortadan kaldırmanın yolunu gösteren işçi sınıfının biliminden çıkmıştır. Bu ilkeler 10 yıllık savaşım deneyimleriyle, işçi sınıfımızın köklü savaşımına sahip çıkılarak gelişmiş, ve geçerliğini kanıtlamıştır. DİSK ilkeleri gerçekçidir, bilimseldir. İlkelerimize bağlı kaldığımız sürece, karanlıkta el yordamıyla ilerlemeye çalışıp, tökezleyenlerin durumuna düşmekten kurtulur, karanlıkları işçi sınıfının bilimiyle yarıp geçen aydınlığın kurucuları oluruz.

DİSK ilkeleri işçi sınıfının çıkarlarıyla tam bir uygunluk içindedir. Bu ilkeler tüm işçilerin, tüm ücret kölelerinin çıkarlarını dile getirir, onun için her işçiyi ilgilendirir. Bu niteliğiyle DİSK ilkeleri birleştiricidir, işçileri ortak çıkarları etrafından toparlayıcıdır.

Güncel koşullarda DİSK ilkeleri işçi sınıfının sendikal hareketi açısından daha çok önem kazanmaktadır. Sınıf savaşımı yeni boyutlara vardı. Memlekette hızlı değişiklikler oluyor. DİSK'in üye sayısı, yığınsal gücü hızla artıyor. Yeni koşullarda sendikal savaşımı artan etkinlikle sür-

dürebilmek için DİSK'in örgütsel bütünlüğünü DİSK üyelerinin birliğini ve bilinç düzeylerini daha da pekiştirmek gerekiyor. Savaşımın dayattığı görevlerin üstesinden gelebilmek için, gücümüzü bütünsel olarak ve birlik içinde sermayenin dikmeye çalıştığı engellerin üzerine sevkedebilmek, bunu sağlamak gerekiyor. DİSK ilkelerine uygun davranmak bunları örgütümüzün her düzeyinde daha yaygın ve etkili bir şekilde uygulamak; birlik ve beceri beraberliğimizi pekiştirmenin tek yolu budur. DİSK ilkeleri bu niteliğe sahiptir.

Öte yandan DİSK'in uyguladığı demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı, Türk - İş'i artan bir hızla zayıflatıyor, sarı sendikacılığın temelleri onarılamaz yaralar alıyor. Türk - İş'den kopmalar, DİSK'e yönelmeler hızlanıyor. DİSK'in işçi sınıfının sendikal birliğini DİSK çatısı altında sağlama politikasının, gerçekçi ve sonuç verici, doğru bir politika olduğu görülüyor. Önümüzdeki dönemde DİSK'e akın daha da hızlanacaktır; «1 Milyonluk DİSK» belgisi gerçek olacaktır.

Sendikal birlik DİSK çatısı altında sağlanırken, DİSK ilkeleri çerçevesinde olacaktır. DİSK'e katılacak yeni sendikaların, yeni işçilerin DİSK sendikaları ve üyeleri ile birleşmesinin harcı, çimentosu DİSK ilkeleridir. Bu yüzden DİSK ilkelerinin günümüz koşullarında taşıdığı önem daha da artmaktadır.

MC iktidarı, işçi sınıfını bölüp parçalamak için yıllardır sürdürülen gerici tertiplere bir yenisini ekledi. «Her partiye bir konfederasyon» politikası uygulamaya sokuldu. İktidar olma olanaklarını alabildiğine istismar eden MC partileri, gerici sermaye partilerinin güdümündeki sendika konfederasyonları kurdular, işçi sınıfını bölmenin yeni yollarını aradılar. İktidardan uzaklaştıktan sonra da bu gerici politikayı sürdürmeye devam edecekleri açıktır.

DİSK, işçi sendikalarının, partilere göre ayrılmasına şiddetle karşı çıkar. Bazı işçilerin farklı, kimi zaman karşıt siyasal görüşlere sahip olması —ki bu kapitalizm koşullarında doğaldır— başkadır, sendikaların siyasal görüşlere göre örgütlenmesi başka şeydir. Bu ikincisi, bölücülüktür, sendikaların kitle örgütü olması ilkesine aykırıdır ve sadece sermayenin sömürü çıkarlarına hizmet eder. Bu anlayışa ve pratikteki yansımalarına karşı savaşım günceldir. Bu bölücü tertipleri etkisizleştirmenin tek yolu, birleştirici bir nitelik taşıyan, tüm işçilerin çıkarlarını dile getiren DİSK ilkelerini savunmaktır.

Memlekette sınıf savaş'mı keskinleşiyor, yeni boyutlar kazanıyor. Çıkarları zıt iki temel sınıf, tekelci kapitalistler ile işçi sınıfı kutupları etrafındaki kamplaşma yoğunlaşarak netleşiyor. Emek ile sermaye arasındaki ayırım, çözücü çizgi daha belirginleşiyor. DİSK bu savaşımda önde gelen bir güç oluyor. Keskinleşen savaşımın gereklerine uygun davranabilmek için öncelikle ilkelerimize sarılmamız zorunlu oluyor.

Kısaca özetlersek, yığınları kendi çıkarları doğrultusunda savaşıma sokan sendikaların ilkeli bir çalışma içinde olmaları zorunludur. Sendikal savaşım, ancak örgütlü ve birlik içindeki bir bütünlük olarak sürdürülünce sonuç verici olur. Tıpkı en ufak vidasından, en karmaşık kumanda parçalarına kadar aynı anda ve birbirini tamamlayarak çalışan, işleyen bir makine gibi... Önemli olan farklı yapı ve görüşteki işçi yığınlarının ortak sınıfsal çıkarları etrafında birleşebilmenin derinlemesine sağlanmasıdır. Amaç işçi sınıfının mümkün olan en geniş sendikal birliğinin sağlanması ve sermayenin karşısına böylesi bir bütünlük içinde çıkılmasıdır.

İşte bu birlik ve bütünlüğün harcı ve çimentosu ilkelerimizdir, DİSK ilkeleridir. DİSK ilkelerine sahip çıktığımız, savunduğumuz, hayata geçirdiğimiz ölçüde bu birlik sağlanacak ve sermayeyi dize getirmek gerçek bir olanak haline gelecektir. Ama önemli olan, DİSK ilkelerini ağızdan düşürmemek değil, bunları uygulamak, hayata geçirmektir. Verilecek sınav budur. İşçi sınıfı bu sınavdan da başarıyla çıkacaktır Son yılların deneyleri, işçi sınıfının gerçekleştirdiği tarihsel atılımlar bunu açıkça gösteriyor.

DİSK DERGİSİ'nden okurlarına...

OKURLARIMIZIN DİKKATİNE,
DİSK DERGİSİ'ne her geçen gün yeni istekler geliyor. Dergimizin tirajı durmaksızın artıyor.

Dergi'nin Nisan sayısı, geçen yılın aynı ayına oranla yüzde 100'lük bir artış gösterdi. 27.500 adet basıldı. Bu sayı, Ekim 1975'e göre 5,5 misli fazladır. Mayıs - Haziran sayısı ise geçen yıl Mayıs sayısına göre yüzde 170'lik, Haziran sayısına göre yüzde 100'lük bir artış kaydetti. 40.000 adet basıldı. Bu sayı, Ekim 1975'de yayımlanan 16 ncı sayımıza göre 8 mislidir. Öte yandan derginin ulaştığı 40 bin tiraja göre, ülkemizde her bin kişiden biri, DİSK DERGİSİ'nin okuru durumundadır. Bu oran, işçi yataklarında, emekçi mahallelerinde daha yüksektir. Yapılan araştırmalarımıza göre, DİSK DERGİSİ'nin okunmadığı il yoktur. Fakat ilçe ve köy vardır. En düşük talep 9 dergi ile Hakkari ilimizdir. DİSK DERGİSİ okurlarının yüzde 64'ini işçiler, geri kalan kısmını ise öğretmenler, parlamenterler, bilim adamları, teknik elemanlar, yazarlar, sanatçılar ve gazeteciler gibi çeşitli meslekten olanlar ve bu arada memur statüsünde bırakılan emekçiler, gençler ve kadınlar teşkil ediyor.

DİSK DERGİSİ'ne, ortalama olarak, her ay 500 yeni istek geliyor. Ve biz, hem bu istekleri karşılamak, aynı anda da sizlere daha doygun bir dergiyi ulaştırmak için var gücümüzle çalışıyoruz. Basın Yayın çalışmalarında ulaşılan başarılara gereken değeri vermekle beraber, olanca dikkatimizi çözümlenmemiş sorunlar ve yetersizlikler üzerinde topluyoruz. Bu yoldaki çabalarımız, sizlerin artan ilgi ve katkıları ile birleşiyor, yeni başarılara doğru ilerliyor.

DİSK DERGİSİ, sürekli olarak okurlarına başvuruyor, önerilerin sürekli olarak dergiye iletilmesindeki yararlar üzerinde duruyor. Öte yandan büyük ölçülere varan giderlerimize, ölçüleri oranında katkıları bulunmaları gereğine, bunun ihmal edilmez bir görev olarak kabul edilmesi zorunluğuna devamlı dikkat çekiyor.

Bütün bu nedenlerle, DİSK DERGİSİ, başlattığı bağış ve abone kampanyasının daha da geliştirilmesi için okurlarını göreve çağırıyor. Abone ve bağış kampanyasıyla ilgili olarak basılmış bulunan afişlerimiz, şimdi, tüm istek sahiplerinin, sendikalarımızın, bölge, şube ve temsilciliklerinin, bu arada çeşitli demokratik yığın örgütlerinin duvarlarına asılmış bulunuyor. Bu kampanyayı başarıya ulaştırmak, okur sayımızın 50 bine çıkması için diğer okurların isteklerini örgütlemek, hepimizin önünde duran bir görevi oluşturuyor.

Asgari 50 liralık bir bağış karşılığında derginin 1 yıl süre ile sizlere ulaştırılacağını bir kez daha duyuruyor, abone süresi dolmuş bulunan her okurumuzun abonesini yenilemesini ve en az 1 yeni okur daha bularak kampanyamıza katkıda bulunmasını rica ediyoruz.

Bağışlarınızı posta havalesi ile göndererek abone olabileceğiniz gibi, 96814 no. lu POSTA ÇEKİ ile de gönderebilirsiniz. Adresimiz: DİSK DERGİSİ Merter Sitesi, Bayrampaşa-İSTANBUL

Dostça Selâmlarımızla,
DİSK DERGİSİ

DİSK YAYINLARI

DÜZENLİ YAYINLAR

- ★ DİSK AJANSI (Her Salı ve Cuma günleri çıkar.)
- ★ DİSK AJANSI AYLIK ÖZETİ (Fransızca ve İngilizce)
- ★ DİSK DERGİSİ (DİSK'in aylık yayın organı.)
- ★ DİSK'İN SESİ (DİSK'in onbeş günlük yayın organı)

KİTAP VE BROŞÜRLER

1 — TÜRK-İŞ Çıkmazı, 1967 (Tükendi)
2 — DİSK Kuruluş Bildirisi, Anatüzüğü 1967 (Tükendi)
3 — İşçilerin Uyanışı, 1967 (Tükendi)
4 — II. Genel Kurul Çalışma Raporu, 1968 (Tükendi)
5 — Sıkıyönetim Anayasaya Aykırıdır, 1970 (Tükendi)
6 — DİSK'in 4. Mücadele Yılı, 1970 (Tükendi)
7 — TÜRK-İŞ'e Verilen Dörtlü Rapor, 1971 (Tükendi)
8 — Anayasa Mahkemesinin İptal Kararı, 1972 (Tükendi)
9 — IV. Genel Kurul Raporu, 1973 (Tükendi)
10 — Referandum, 1973 (Tükendi)
11 — Erdemir Grevinin İçyüzü, 1974 (Tükendi)
12 — Genel Af, 1974 (Tükendi)
13 — Anatüzük, 1974 (Tükendi)
14 — Ortak Pazar ve Türkiye, 1974 (Tükendi)
15 — V. Dönem Çalışma Raporu, 1975 (Tükendi)
16 — V. Genel Kurul Belgeleri, 1975
17 — Anatüzük, 1975
18 — Ana ve Emekçi Olarak İşçi Kadının El Kitabı
19 — 1 Mayıs, 1976
20 — Anatüzük, 1976
21 — Göçmen İşçiler Sorunu, 1976

DUYURU
POSTA ÇEKİ HESAP NO: 96 814

DİSK Yayınlarından elde etmek, bu yayınları sürekli izlemek ve **Basın Yayın ve Tanıtma** faaliyetlerimize maddi katkıda bulunmak isteyen dostlarımız, bağışlarını posta havalesi ile doğrudan adresimize yapabilecekleri gibi, bulundukları yerde bulunan PTT şubelerinden 96814 No. lu DİSK Posta. Çeki Hesap Numarasına da yatırabilirler.

DİSK'E BAĞLI SENDİKALAR

1. **ASİS** 29 26 68
   Gazi Mustafa Kemal Bulvarı, 112/16
2. **ASTER-İŞ** 28 35 10 11
   Mimar Kemalettin Mah., Kızıltaş Sok., 7
   AKSARAY - İSTANBUL
3. **BAR-DER-İŞ** 28 35 10/11
   Lâleli, Mimar Kemalettin Mah., Kızıltaş Sok.
   AKSARAY - İSTANBUL
4. **BASIN-İŞ** 22 61 97 - 27 67 37
   Divanyolu, Klodfarer Cad., No. 12
   CAĞALOĞLU - İSTANBUL
5. **BANK-SEN** 48 22 96 - 48 31 21
   Vali Konağı Cad., Yapı ve Kredi Bankası
   Emekli Sandığı Tesisleri, Kat 5, Dai. 3-4
   NİŞANTAŞI - İSTANBUL
6. **BAYSEN-İŞ** 29 09 34
   Necatibey Cad., Sezenler Sok. 1/10
   YENİŞEHİR - ANKARA
7. **BESİN-İŞ** 11 58 53
   Çankırı Cad., Barışta İşhanı, No. 6
   ANKARA
8. **DEV MADEN-SEN** 29 39 40 - 29 47 92
   Necatibey Cad., Sezenler Sok., Lozan Apt., No. 2 9, YENİŞEHİR - ANKARA
9. **DEVRİMCİ TOPRAK-İŞ** 18 83 61 - 25 49 56
   Akay Cad., 25 5, Kat: 2
   Bakanlıklar - ANKARA
10. **GENEL-İŞ** 17 54 59 - 17 52 53
    Süleyman Sırrı Sok., 2/4
    SIHHİYE - ANKARA
11. **GES-İŞ** 17 44 92
    Necatibey Cad., No. 18/28, Kat:7
    YENİŞEHİR - ANKARA
12. **GIDA İŞ** 21 30 47
    Londra Asfaltı, Merter Sitesi
    AKSARAY - İSTANBUL
13. **HAS-İŞ** 28 26 40
    İncili Çavuş Sok., Karadeniz Apt., Kat 1
    SULTANAHMET - İSTANBUL
14. **HÜRCAM-İŞ** 27 84 02
    Divanyolu Klodfarer Cad., No. 12/3
    CAĞALOĞLU - İSTANBUL
15. **İLERİCİ DERİ-İŞ** 28 35 10
    Lâleli Mimar Kemalettin Mah., Kızıltaş Sok.
    AKSARAY - İSTANBUL
16. **KERAMİK-İŞ** 26 48 28
    Divanyolu, Klodfarer Cad., No. 12/3
    CAĞALOĞLU - İSTANBUL
17. **LASTİK-İŞ** 25 42 70 - 71
    Londra Asfaltı, Merter Sitesi
    AKSARAY - İSTANBUL
18. **MADEN-İŞ** 48 50 74 - 75 - 76
    Barbaros Bulvarı, No. 58/2-3-4-5
    BEŞİKTAŞ - İSTANBUL
19. **TÜRKİYE PETROL VE KİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI** 17 48 10 - 25 15 78
    İzmir Cad., Fevzi Çakmak Sok. No. 7/13-14-15
20. **NAKLİYAT-İŞ**
    Cibali Hisaraltı Sok., No. 98
    UNKAPANI - İSTANBUL
21. **TEK GES-İŞ** 18 89 99 - 25 31 93
    Bayındır Sok., 37/6
    YENİŞEHİR ANKARA
22. **TEKNİK-İŞ** 17 52 87 - 17 64 20
    İzmir Cad., No. 15/13
    YENİŞEHİR - ANKARA
23. **TEKSTİL** 26 85 90
    Babıali Cad., Sıhhiye Apt., No. 19/3
    CAĞALOĞLU - İSTANBUL
24. **TİS** 25 56 87 - 18 95 15
    Tuna Cad., İnkılâp Sok., İnkılâp Apt., 5/6-7
    YENİŞEHİR - ANKARA
25. **TURİZM-İŞ** 45 73 82 - 49 00 90
    İstiklâl Cad., Taksim Palas, 27-29/3
    TAKSİM - İSTANBUL
26. **TÜMKA-İŞ** 25 42 70-71
    Londra Asfaltı, Merter Sitesi
    AKSARAY - İSTANBUL
27. **YENİ HABER-İŞ** 29 63 48 - 49 29 71-18
    Gazi Mustafa Kemal Bulvarı
    Tulluoğlu Apt., No. 71/1-2
    MALTEPE - ANKARA

H.S